

KORTA ASYA KAYFOR

ULUSLARARASI KAMU YÖNETİMİ FORUMU

TÜRK DÜNYASINDA KAMU YÖNETİMİ

Editörler

Prof. Dr. Ercan OKTAY

Doç. Dr. Şerife PEKKÜÇÜKŞEN

Doç. Dr. Ali YILDIRIM

Editör Yardımcıları

Arş. Gör. Dr. Erdal BİLGİÇ

Arş. Gör. Selime YILDIRIM

Arş. Gör. Yunus YİĞİT

Arş. Gör. Yaşar Orçun KÜÇÜKYILMAZ

TAŞKENT

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
TİKA

KAYFOR18 BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

23-24 Eylül 2021

Taşkent/Özbekistan

Editörler

Prof. Dr. Ercan OKTAY

Doç. Dr. Şerife PEKKÜÇÜKŞEN

Doç. Dr. Ali YILDIRIM

Editör Yardımcıları

Arş. Gör. Dr. Erdal BİLGİÇ

Arş. Gör. Selime YILDIRIM

Arş. Gör. Yunus YİĞİT

Arş. Gör. Yaşar Orçun KÜÇÜKYILMAZ

ISBN: 978-605-80147-2-5

ONUR KURULU

Prof.Dr. Namık AK Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Rektörü

Prof.Dr. Arif ÖZAYDIN Gaziantep Üniversitesi Rektörü

Dr. Janar TEMİRBEKOVA Ahmet Yesevi Üniversitesi Rektörü

Prof.Dr. Alpaslan CEYLAN Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Rektörü

Prof.Dr. Sharipov Kongratboy AVEZIMBETOVICH Taşkent Devlet ve İktisadiyat Üniversitesi Rektörü

Prof.Dr. Fadıl HOCA Uluslararası Vizyon Üniversitesi Rektörü

Prof.Dr. Aykut HOCANIN Doğu Akdeniz Üniversitesi Rektörü

Prof.Dr. Cengiz TOMAR Ahmet Yesevi Üniversitesi Rektör Vekili

Prof.Dr. Asılbek KULMIRZAEV Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Rektör Vekili

Prof.Dr. Eyyup Günay İSBİR İstanbul Aydın Üniversitesi

BİLİM VE DANIŞMA KURULU

Prof.Dr. Abdullah Çelik (Harran Üniversitesi)

Prof.Dr. Abdullah Yılmaz (Anadolu Üniversitesi)

Prof.Dr. Ahmet Nohutçu (İstanbul Medeniyet Üniversitesi)

Prof.Dr. Ahmet Yatkın (Fırat Üniversitesi)

Prof.Dr. Akif Argun Akdoğan (Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi)

Prof.Dr. Akif Tabak (İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)

Prof.Dr. Ali Kaya (Nuh Naci Yazgan Üniversitesi)

Prof.Dr. Ali Şahin (Selçuk Üniversitesi)

Prof.Dr. Ali Vahit Turhan (Beykent Üniversitesi)

Prof.Dr. Aliikram Abdullayev (Azerbaycan Devlet İdarecilik Akademisi)

Prof.Dr. Alper Özmen (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)

Prof.Dr. Arif Erençin (Abant İzzet Baysal Üniversitesi)

Prof.Dr. Ayşe Özcan (Giresun Üniversitesi)

Prof.Dr. Ayşegül Mengi (Ankara Üniversitesi)

Prof.Dr. Bayram Coşkun (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)

Prof.Dr. Bekir Parlak (Uludağ Üniversitesi)

Prof.Dr. Berkan Demiral (Trakya Üniversitesi)

Prof.Dr. Constantin Marius Profiroiu (Bucharest University)

Prof.Dr. Derya Altunbaş (Giresun Üniversitesi)

Prof.Dr. Doğan Nadi Leblebici (Hacettepe Üniversitesi)
Prof.Dr. Ercan Oktay (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
Prof.Dr. Erol Esen (Akdeniz Üniversitesi)
Prof.Dr. Fatma Neval Genç (Adnan Menderes Üniversitesi)
Prof.Dr. Geert Bouckeart (Leuven University)
Prof.Dr. Gülise Gökçe (Selçuk Üniversitesi)
Prof.Dr. Gökhan Orhan (Bandırma 17 Eylül Üniversitesi)
Prof.Dr. Halil İbrahim Aydınli (Sakarya Üniversitesi)
Prof.Dr. Hamza Al (Sakarya Üniversitesi)
Prof.Dr. Hamza Ateş (İstanbul Medeniyet Üniversitesi)
Prof.Dr. Hikmet Kavruk (Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof.Dr. Hilde Bjorna (Tromso University)
Prof.Dr. Hüseyin Gül (Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof.Dr. Hüseyin Erkul (Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi)
Prof.Dr. Hüseyin Özgür (Pamukkale Üniversitesi)
Prof.Dr. İsmail Ceritli (Antalya Bilim Üniversitesi)
Prof.Dr. Juraj Nemeć (Masaryk University Brno)
Prof.Dr. Kamil Ufuk Bilgin (Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof.Dr. Kemal Görmez (Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof.Dr. Khalleddin İbrahimli (Avrasya Üniversitesi)
Prof.Dr. M.Fatih Bilal Alodalı (Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi)
Prof.Dr. M. Kemal Öktem (Hacettepe Üniversitesi)
Prof.Dr. Mahmut Güler (Trakya Üniversitesi)
Prof.Dr. Mehmet Aktel (Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof.Dr. Mehmet Akif Özer (Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof.Dr. Mehmet Göküş (Selçuk Üniversitesi)
Prof.Dr. Menaf Turan (Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi)
Prof.Dr. Miguel Angelo Rodrigues (Minho University)
Prof.Dr. Mithat Arman Karasu (Harran Üniversitesi)
Prof.Dr. Muharrem Güneş (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi)
Prof.Dr. Muhittin Acar (Hacettepe Üniversitesi)
Prof.Dr. Murat Okcu (Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof.Dr. Murat Önder (Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)
Prof.Dr. Musa Eken (Sakarya Üniversitesi)

Prof.Dr. Murat Kayıkçı (Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi)
Prof.Dr. Nail Öztaş (İstanbul Gelişim Üniversitesi)
Prof.Dr. Namık Kemal Öztürk (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)
Prof.Dr. Nuray Ertürk Keskin (Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi)
Prof.Dr. Orhan Gökçe (Selçuk Üniversitesi)
Prof.Dr. Önder Kutlu (Necmettin Erbakan Üniversitesi)
Prof.Dr. Özgür Önder (Kütahya Dumlupınar Üniversitesi)
Prof.Dr. Ramazan Şengül (Kocaeli Üniversitesi)
Prof.Dr. Recep Bozlağan (Marmara Üniversitesi)
Prof.Dr. Riccardo Mussari (Universty of Siena)
Prof.Dr. Richard Hindmarsh (Griffith University)
Prof.Dr. Sabine Kahlmann (University of Postdam)
Prof.Dr. Sait Aşgın (Karabük Üniversitesi)
Prof.Dr. Selim Kılıç (Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi)
Prof.Dr. Selma Karatepe (İstanbul Gelişim Üniversitesi)
Prof.Dr. Serhat Baştan (Manisa Celal Bayar Üniversitesi)
Prof.Dr. Sonia Haq (University of Chittagong)
Prof.Dr. Şafak Kaypak (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi)
Prof.Dr. Şeniz Anbarlı Bozatay (Balıkesir Üniversitesi)
Prof.Dr. Tuğba Eroğlu (Selçuk Üniversitesi)
Prof.Dr. Uğur Ömürgönülşen (Hacettepe Üniversitesi)
Prof.Dr. Veysel Eren (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi)
Prof.Dr. Veysel Kareni Bilgiç (Kırıkkale Üniversitesi)
Prof.Dr. Yakup Altan (Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof.Dr. Yegane İsmayilova (Bakü Devlet Üniversitesi)
Prof.Dr. Yılmaz Bingöl (Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)
Prof.Dr. Yakup Bulut (Gaziantep Üniversitesi)
Prof.Dr. Yusuf Şahin (Aksaray Üniversitesi)
Prof.Dr. Yüksel Demirkaya (Marmara Üniversitesi)
Prof.Dr. Zaneta Ozolina (Letonia Univesity)
Prof.Dr. Zerrin Toprak Karaman (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Doç.Dr. Ali Fuat Gökçe (Gaziantep Üniversitesi)
Doç.Dr. Ali Rıza Saklı (Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi)
Doç.Dr. Cemal Öztürk (Bitlis Eren Üniversitesi)

Doç.Dr. Cenay Babaoğlu (Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi)
Doç.Dr. Erdal Bayrakçı (Necmettin Erbakan Üniversitesi)
Doç.Dr. Erol Turan (Kastamonu Üniversitesi)
Doç.Dr. Esra Banu Sipahi (Necmettin Erbakan Üniversitesi)
Doç.Dr. Esra Dik (Mersin Üniversitesi)
Doç.Dr. Gürbüz Özdemir (Çankırı Karatekin Üniversitesi)
Doç.Dr. Hakan Candan (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
Doç.Dr. Hayriye Şengün (Bayburt Üniversitesi)
Doç.Dr. Murat Ercan (Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi)
Doç.Dr. Murat Yaman (Kütahya Dumlupınar Üniversitesi)
Doç.Dr. Murteza Hasanoğlu (Azerbaycan Cumhuriyeti Devlet Başkanlığına Bağlı Devlet İdarecilik Akademisi)
Doç.Dr. Nazım Kartal (Sinop Üniversitesi)
Doç.Dr. Nihat Yılmaz (Gümüşhane Üniversitesi)
Doç.Dr. Savaş Zafer Şahin (Atılım Üniversitesi)
Doç.Dr. Sefa Usta (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
Doç.Dr. Sevcan Güleç Solak (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
Doç.Dr. Seyfettin Aslan (Dicle Üniversitesi)
Doç.Dr. Susran Erkan Eroğlu (Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi)
Doç.Dr. Şakir Eşitti (Ardahan Üniversitesi)
Doç.Dr. Uğur Sadioğlu (Hacettepe Üniversitesi)
Dilzhan Ergaliyev (Ahmet Yesevi Üniversitesi)
Hayrulla Massadikov (Ahmet Yesevi Üniversitesi)
Symbat Nakipbekova (Ahmet Yesevi Üniversitesi)

DÜZENLEME KURULU

Prof.Dr. Ercan Oktay

Prof.Dr. Doğan Nadi Leblebici

Prof.Dr. Hikmet Kavruk

Prof.Dr. Kemal Görmez

Prof.Dr. Nail Öztaş

Prof.Dr. Mensur Nureddin

Prof.Dr. Veysel Eren

Prof.Dr. Yakup Bulut

Doç.Dr. Ali Fuat Gökçe

Doç.Dr. Deniz İşçioğlu

Doç.Dr. Dilorom Begmatova

Doç. Muhammadsidiq Amonboyev

Doç.Dr. Şerife Pekküçükşen

Dr. Öğr. Üyesi Pusat Pilten

Öğr.Gör. Aliye Kıray

Arş.Gör.Dr. Erdal Bilgiç

Mirtolib Mirzakhidov

SUNUŞ

Devlete ilişkin kuramlar, devletlerin ortaya çıkış felsefesi üzerine fikirler verse de siyasi dinamikleri açıklamak noktasında yetersiz kalabilmektedir. Bunun sebeplerinden birisi, devletlerin ve yönetim yapılarının, toplumların sosyolojik bir yansıması olarak tezahür etmesidir. Devlet geleneği ve yönetim kültürü bu yansıma ile şekillenmekte, dolayısıyla farklılaşmaktadır. Türk devlet geleneği ve yönetim kültürü de birçok faktörün yanı sıra toplumsal ve sosyolojik faktörler etkisi ile şekillenmiştir. Günümüzde Türk devletleri, geleneksel yakınlıklarına rağmen yönetim yapı ve işleyişleri açısından bazı farklılıklar arz etmektedir. KAYFOR 18, bu benzerlik ve farklılıklardan hareketle Türk dünyasında kamu yönetiminin ortak kodları geçmişi ve geleceğine ilişkin bir değerlendirme düşüncesi ile düzenlenmiştir. “Yapısal ve İşlevsel Boyutlarıyla Türk Dünyasında Kamu Yönetimi” ana temasından hareket ederek, yönetim geleneğinin Türk Dünyasını ortak bir yönetim kültüründe birleştirip birleştiremeyeceği sorusuna cevap aramak temel çıkış noktamızı oluşturmuştur.

Buradan hareketle 18-22 Mart 2020 tarihinde gerçekleştirmeyi planladığımız KAYFOR 18, pandemi nedeniyle zorunlu olarak verilen bir yıllık aranın ardından 23-24 Eylül 2021 tarihinde TİKA, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Uluslararası Vizyon Üniversitesi, Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi, Gaziantep Üniversitesi, Ahmet Yesevi Üniversitesi, Doğu Akdeniz Üniversitesi, Taşkent Devlet Ekonomi Üniversitesi ve Uzbekistan Convention Bureau paydaşlığında Taşkent Devlet Ekonomi Üniversitesi ev sahipliğinde Taşkent’te gerçekleştirilmiştir. Forum kapsamında birbirinden değerli 63 bildirinin sunulmasının yanında, “Türk Dünyasında Yapısal Dönüşüm: Ortak Yönetim Kültürü Arayışı” ve “Türk Dünyasında Kamu Finansmanı, Rekabet ve Ekonomik Entegrasyon” başlıklı iki farklı çalıştay da düzenlenmiştir. 2003 yılından bu yana alana ilgi duyan akademisyenleri büyük özverilerle düzenli olarak bir araya getiren KAYFOR’un Orta Asya’nın incisi olarak kabul edilen Özbekistan’da gerçekleştirilmesinin hem tarihsel hem de kültürel olarak büyük öneme sahip olmasının yanında, forumun sınır ötesine taşınmış olması açısından da önemi fevkalade büyüktür.

Sunumu yapılan bildiri özetlerini içeren bu çalışmanın akademisyenlere, araştırmacılara ve uygulayıcılara katkı sunması temennisiyle başta KAYFOR 18’e ev sahipliği yapan Taşkent Devlet Ekonomi Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sharipov Kongratboy Avezimbetovich’e, rektör yardımcısı Prof. Dr. Rakhmonov Dilshodjon Alidzhonovich’e, üniversitenin tüm çalışanlarına, Özbekistan Devlet Sanat ve Medeniyet Enstitüsü rektörü Prof. Dr. Yuldashev Ibrohim Jo’rayevich’e ve rektör yardımcısı Prof. Dr. Shermanov Eldor O’Ralovich’e, tüm paydaşlarımıza, bilim kurulumuza ve tüm katılımcılara şahsım ve düzenleme kurulumuz adına teşekkürlerimi sunarım.

KAYFOR 18 Düzenleme Kurulu adına

Prof. Dr. Ercan OKTAY

TÜRKİYE'NİN YEREL YÖNETİM ALANINDAKİ REFORM TECRÜBESİNİN TÜRK DÜNYASINA UYARLANABİLİRLİĞİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

AN ESSAY ON THE ADAPTABILITY OF TURKEY'S LOCAL GOVERNMENT REFORM EXPERIENCE TO THE TURKISH WORLD

Muhittin ACAR¹

ÖZET

Küresel ve toplumsal değişimlerin ortaya çıkardığı yeni fırsatlar ve tehditler, ülkelerin iktisadi, siyasi ve idari alanlarda yeni modeller ve mekanizmalar geliştirmelerini adeta bir mecburiyete dönüştürmektedir. Her ne kadar birçok ülkede son yıllarda yürürlüğe konulan idari reformların ekseninde genellikle ve ağırlıklı merkezî yönetim kuruluşları bulunuyorsa da, reform girişimlerinin kaçınılmaz bir biçimde mahalli idareleri de kapsadığı ve etkilediği bir gerçektir. Bu meyanda, Türkiye'de son yıllarda ortaya konulan siyasi-idari reformların yerel yönetimlere dolaylı yansımalarını incelemenin ötesinde, doğrudan mahalli idareler alanında gerçekleştirilen yasal-kurumsal değişikliklerin ayrı ve ayrıntılı bir değerlendirmeyi hak ettiği vurgulanmalıdır. Dolayısıyla, bu bildirinin ana konusunu, Türkiye'de özellikle 2004-2005 yıllarında ve 2012 yılında mahalli idareleri ilgilendiren temel yasalarda yapılan değişiklikler oluşturmaktadır.

Kısa bir girişin ardından, bildiriye ilk olarak Türkiye'de son on beş yılda ortaya konulan mahalli idareler reformu "kamu politikası döngüsü" çerçevesinde ve dört başlık altında ele alınmaktadır: gündem oluşturma; mevzuat-politika değişimi; uygulama ve izleme-değerlendirme. Başka bir deyişle, bildiriye öncelikle Türkiye'de yerel yönetimlere dair reform girişimleri, reform ihtiyacının tespiti ve telaffuzundan başlayarak izlenmesi ve değerlendirilmesine kadar dört aşamalı kamu politikası döngüsü yardımıyla, literatürden ve saha çalışmalarından derlenen bulgular ve örnekler eşliğinde bir incelemeye tabi tutulmaktadır.

İkinci olarak, Türkiye'nin on beş yıllık yerel yönetim reform tecrübesi, "ilişkiler ve etkileşimler" çerçevesinde ve dört başlık altında incelenmektedir: mahalli idareler-merkezî idare ilişkileri; mahalli idare-mülki idare ilişkileri; mahalli idarelerin kendi içlerindeki ve aralarındaki ilişkiler; mahalli idareler ile vatandaşlar/yerel paydaşlar arasındaki ilişkiler ve etkileşimler.

Bildiriye üçüncü ve son olarak, Türkiye'nin mahalli idare reformlarına dair tecrübesinin ortaya koyduğu tablonun Türk Dünyasına uyarlanabilirliği/uygulanabilirliği bir dizi tematik alt başlık çerçevesinde tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Türk Dünyası, Yerel Yönetim Reformları, Merkez-Yerel İlişkileri, Kamu Politikası Döngüsü.

---

¹ Hacettepe Üniversitesi acar42@yahoo.com

TÜRKİYE İLE ÖZBEKİSTAN ARASINDAKİ TURİZM FAALİYETLERİNİN SUNDUĞU KAMU DİPLOMASİSİ FIRSATLARI

PUBLIC DIPLOMACY OPPORTUNITIES OFFERED BY TOURISM ACTIVITIES BETWEEN TURKEY AND UZBEKISTAN

İrfan SANCAK¹

ÖZET

Son yıllarda gelişen iletişim imkânları ile birlikte kamu diplomasisi devletlerin dış politikasında geçmiş dönemlere göre hem daha önemli hale gelmiş hem de yeni imkânlarla kavuşmuştur. Kamu diplomasisi faaliyetlerinin yöneleceği ülke ile kaynak ülke arasında dil, din, tarih, milliyet ve kültür gibi alanlarda ortak paydaların bulunması, kamu diplomasisi uygulamaları için elverişli bir ortam oluşturmaktadır. Özbekistan ile Türkiye arasında bu ortak paydaların birçoğu bulunmaktadır. Bu ortak noktalar sayesinde iki ülke ilişkilerinin oldukça iyi olması beklenen bir durumdur. Ancak farklı sebeplerle, özellikle 2016 yılına kadar ilişkilerin istenen seviyede olduğunu söylemek zordur.

Özbekistan'daki Türkiye algısı hakkında yeterli verinin olduğu söylenemez. Ancak genel olarak insanların yakından tanıdıkları milletlere karşı daha olumlu duygular besledikleri görülmüştür. Bu durumun Özbek ve Türk halkları için de geçerli olduğunu varsaymamak için bir sebep yoktur. Bu bağlamda propagandadan farklı olarak çift yönlü bir iletişim faaliyeti olan kamu diplomasisi, iki ülke ilişkilerinin daha iyi seviyelere getirilmesinde etkili olacaktır. Günümüzde kamu diplomasisinin uygulama alanlarından biri olan turizm de bu açıdan oldukça önemlidir.

Bu çalışmada Türkiye ve Özbekistan arasındaki turizm ilişkisi kamu diplomasisi ekseninde ele alınmış, iki ülke arasındaki turizm faaliyetlerinin geliştirilmesi ve bu faaliyetlerin aynı zamanda bir kamu diplomasisi fırsatı olarak değerlendirilmesi önerilmiştir. Turizmin, ülkelerin uluslararası tanınırlığı ve saygınlığı üzerindeki etkisi dikkate alınarak söz konusu faaliyetlerin iki ülke ilişkilerinin geliştirilmesinde faydalı bir araç olacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Özbekistan, kamu diplomasisi, turizm

---

¹Dr. Öğr. Üyesi, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Fındıklı Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu, Uluslararası Ticaret ve Lojistik Bölümü; irfan.sancak@erdogan.edu.tr; ORCID ID: 0000-0001-9386-8420.

ABSTRACT

With the communication opportunities that have developed in recent years, public diplomacy has obtained more importance and gained new opportunities in the foreign policy of States compared to previous periods. The presence of common denominators in areas such as language, religion, history, nationality and culture between the country to which public diplomacy activities will be directed and the source country creates a favorable environment for public diplomacy practices. Many of these common denominators exist between Uzbekistan and Turkey. Thanks to these common points, it is expected that the relations between the two countries will be quite good. However, due to different reasons, it is difficult to say that these relations are at the desired level, especially until 2016.

It cannot be said that there is sufficient data about the perception of Turkey in Uzbekistan. But in general, people have been found to have more positive feelings towards people they know intimately. There is no reason not to assume that this also applies to the Uzbek and Turkish peoples. In this context, public diplomacy, which is a two-way communication activity unlike propaganda, will be effective in bringing relations between the two countries to better levels. Tourism, which is one of the application areas of public diplomacy today, is also very important in this respect.

In this study, the tourism relationship between Turkey and Uzbekistan was discussed on the axis of public diplomacy, it was proposed to develop tourism activities between the two countries and to evaluate these activities as a public diplomacy opportunity at the same time. Considering the impact of tourism on the international recognition and reputation of the countries, it is evaluated that these activities will be a useful tool in the development of relations between the two countries.

Keywords: Turkey, Uzbekistan, public diplomacy, tourism

TÜRKİYE'DE MAHALLE DÜZEYİNDE SİYASAL VE YÖNETSEL YEREL KATILIM

LOCAL POLITICAL AND ADMINISTRATIVE PARTICIPATION AT NEIGHBOURHOOD LEVEL IN TURKEY

Prof. Dr. Uğur ÖMÜRGÖNÜLŞEN¹

ÖZET

Katılım olgusu, siyaset bilimi ve kamu yönetimi literatüründe hem teorik olarak hem de farklı kurumlardaki uygulamalar dikkate alınarak demokratik bir siyasal-yönetimsel sistem veya kurumun nasıl oluşturulabileceği odağında sıkça tartışılmaktadır. Katılım, yerel yönetimler açısından çok daha özel bir önem taşımakta ve adeta yerel yönetimler ve yerel demokrasi için olmazsa olmaz bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Hatta yerel yönetimler, halkın yönetime gerçekten katılabildiği, en demokratik yönetim basamağı olarak görülmektedir. Yerel halkı yönetebilme becerisinin temelinde yerel halkın sorunlarını, ihtiyaçlarını ve isteklerini yerinde görebilmek ve bunları yerel halkla birlikte yerinde çözebilmek yatmaktadır. Katılım, özellikle mahalle düzeyinde, yerel yöneticilere bu imkanı tanıyan önemli bir araçtır. Katılımı mahalle düzeyinde ele alıp, bunu uygulanabilir kılmak demokratik bir yerel yönetim açısından kritik önem arz etmektedir. Yerelin en alt basamağı olarak görülebilecek mahallede sağlıklı bir katılımın nasıl sağlanabileceği; mahalle düzeyinde katılımın temel aktörlerinin kimler olabileceği; katılımın sağlanmasında mahalle yönetiminin (mahalle muhtarlığının) yanısıra yerel yönetimlerin (belediyelerin) ve sivil toplum kuruluşlarının rolünün neler olabileceği; mahalle düzeyinde katılımı sağlayacak kapsamlı bir yönetim modelinde dezavantajlı grupların katılımı önündeki engellerin nasıl kaldırılabilmesi ve kolaylaştırıcı önlemlerin neler olabileceği en çok öne çıkan konular arasında sayılabilir. Bu çalışmada, esas itibarıyla, mahalle düzeyinde katılım konusu Türkiye'de mahallenin ve mahalle yönetiminin geleneksel özellikleri dikkate alınarak temel aktörler ve mekanizmalar üzerinden ele alınıp incelenmekte; mahallede katılımı kolaylaştıran ya da zorlaştıran faktörlerin ortaya çıkarılmasına çaba gösterilmekte; katılımı artırıcı ve geliştirici bir takım öneriler getirilmeye çalışılmaktadır. Burada amaçlanan nostaljik mahalleyi yeniden inşa etmek değil, değişim ve dönüşüm geçiren mahallede bu sürece uygun katılım mekanizmaları geliştirmek suretiyle mahalle yönetimi (mahalle muhtarlığı) kurumunun da kendisini yenilemesi üzerine düşündürmektir. Bu kapsamda, demokratik katılım açısından güçlendirilmiş bir mahalle yönetiminin Orta Asya Türk Cumhuriyetleri için bir örnek teşkil edip edemeyeceği de tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yönetimler, Yerel Demokrasi, Katılım, Mahalle, Mahalle Muhtarlığı

---

¹ Hacettepe Üniversitesi Yerel Yönetimler Uygulama ve Araştırma Merkezi (HÜYAM), omur@hacettepe.edu.tr
Hacettepe University Research Centre for Local Governments (HU-RCLG), omur@hacettepe.edu.tr

ABSTRACT

In the political science and public administration literature, the phenomenon of participation is often discussed both theoretically and by taking into account practices in different institutions in the focus of how a democratic political-administrative system or an institution can be created. Participation has a much more special importance for local governments and almost as a sine qua non for local governments and local democracy. In fact, local governments are seen as the most democratic level of government, where the public can truly participate in the administration. The ability to govern local people is to be able to see local people's problems, needs and demands at local level, and to sort them out on site with local people. is an important tool for local administrators, especially at the neighbourhood level. It is critical for a democratic local government to handle participation and make it feasible at the neighborhood level. How to ensure a proper participation in the neighbourhood, which can be seen as the lowest local level; who could be the main actors of participation at the neighbourhood level; what role could be for local governments (municipalities) and non-governmental organizations as well as neighbourhood administration (neighbourhood headmanship) in ensuring participation; in a comprehensive governance model that will ensure participation at the neighborhood level, how to remove the barriers to disadvantaged groups' participation and what can be facilitative measures can be considered among the most prominent issues. In this study, essentially, the subject of participation at neighbourhood level has been examined through main actors and mechanisms by taking into account the traditional features of neighbourhood and neighbourhood administration in Turkey; efforts have been made to reveal factors that make participation in the neighbourhood easier or more difficult; and some suggestions have been made to increase and improve participation. The aim is not to reconstruct the nostalgic neighborhood unit, but to think about the renewal of the institution of neighbourhood administration (neighbourhood headmanship) by developing appropriate participation mechanisms in the neighborhood undergoing change and transformation. In this context, it will also be discussed whether a neighbourhood administration strengthened in terms of democratic participation can serve as an example for the Central Asian Turkish Republics.

Keywords: Local Governments, Local Democracy, Participation, Neighbourhood, Neighbourhood Headmanship

KAMU DİPLOMASİSİ'NDE YENİ ARAÇLAR

NEW TOOLS IN PUBLIC DIPLOMACY

Prof.Dr.Ali CAN¹

ÖZET

Teknik gelişmelerin etkisiyle, özellikle iletişim araçlarındaki dijitalleşme, ağlaşma ve küreselleşme diplomasinin işleyişini de etkilemiştir. Modern diplomasi, eşi görülmemiş bir hızla artan temel değişikliklerle karşı karşıya kalmıştır. Kamu Diplomasisini etkileyen ulusal ve uluslararası sahnede giderek daha fazla aktör ortaya çıkıyor; İç politika alanları da giderek dış politika gündemindedir. Halk bu tür sorulara karşı hassastır ve sosyal medya veya diğer platformlar aracılığıyla diplomasiyi etkilemeye çalışır. Uluslararası ilişkilerde karşılıklı bağımlılık gibi değişim de artmaktadır.

Tutarlı ve meşru bir Kamu Diplomasisi yürütebilmek için bu değişiklikleri planlı ve bilinçli bir şekilde yürütmek ülkelerin istikrarı ve saygınlığının artması açısından önem arz etmektedir. Ayrıca küresel düzeyde kamu beklentileri ve talepleri ve uluslar hakkındaki önyargılar ve düşünceler de değişmektedir. İnternet temelli sosyal medya her topluma ilişkin her türlü fikirleri, görüşleri ve olayları paylaşarak yayabilmektedirler. Bu nedenle Kamu Diplomasisi bu eğilimleri, genel sosyal gelişmelerin tüm ifadelerini işleyerek bunları hükümet faaliyetlerine dönüştürmelidir. Bu çalışma günümüzde Kamu Diplomasisindeki araçsal dönüşümü ele almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Diplomasisi, Araçsal Dönüşüm, Sosyal Ağlar.

---

¹ Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi,Uygulamalı Bilimler Yüksek Okulu, Yeni Medya Bölümü
alican@kmu.edu.tr/alicanmut@gmail.com

ABSTRACT

With the effect of technical developments, especially the digitalization, communication and globalization in communication tools have affected the functioning of diplomacy. Modern diplomacy has faced fundamental changes that have increased unprecedented speed. More and more actors are emerging on the national and international stage affecting Public Diplomacy; Internal policy areas are also increasingly on the foreign policy agenda. The public is sensitive to such questions and tries to influence diplomacy through social media or other platforms. Change in international relations, like interdependence, is also increasing. In order to carry out a consistent and legitimate Public Diplomacy, it is important to carry out these changes in a planned and conscious manner in order to increase the stability and prestige of the countries. In addition, global expectations and demands and prejudices and opinions about nations are changing. Internet-based social media can spread all kinds of ideas, opinions and events related to every society. For this reason, Public Diplomacy should process these trends, all expressions of general social developments, and turn them into government activities. This study deals with instrumental transformation in Public Diplomacy today.

Keywords: Public Diplomacy, Instrumental Transformation, Social Networks.

DİJİTAL DÖNÜŞÜMDE DEVLETLERARASI İŞBİRLİĞİNİN ÖNEMİ: TÜRK DİLİ KONUŞAN ÜLKELER İŞBİRLİĞİ KONSEYİ ÜZERİNDEN BİR DEĞERLENDİRME

THE IMPORTANCE OF INTERGOVERNMENTAL COOPERATION IN THE DIGITAL TRANSFORMATION: AN ASSESSMENT THROUGH THE COOPERATION COUNCIL OF TURKIC SPEAKING STATES

Fatih TÜREDİ¹

ÖZET

Kamu yönetimlerinin yaşadığı değişim ve dönüşümlerin önemli bir alanını da bilgi ve teknoloji boyutundaki gelişmeler oluşturmaktadır. Toplumla iletişimden kamusal hizmetlerin sunumuna kadar geniş bir alanda yansımaları ve etkileri olan bilgi ve teknolojik gelişmeler, bütün ülkelerde az ya da çok uygulama alanı bulmaktadır. Dijital dönüşüm, verilerin kamu hizmetlerini iyileştiren, kamu harcamalarının etkinliğini artıran, etik ve gizlilik hususlarını bilgilendiren koşulların oluşumunda önemli bir araç olarak kullanılmaya başlanmıştır. E-devlet, akıllı devlet, dijital devlet gibi kavramsallaştırmalarla açıklanan bu gelişmelerin, ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel alanlar gibi çok farklı yönleriyle ülkelere etkileri olmaktadır. Yirmi birinci yüzyılın getirmiş olduğu akıllı teknolojilerle hükümetler vatandaşlarının beklentilerini yerine getirmek için dijital çağın gereklerini yerine getirme eğilimindedir. Veriye dayalı yaklaşımlar toplumsal ve beklentileri karşılamakta, hükümetlerin ve vatandaşların etkileşim biçimlerini yeniden şekillendirmektedir.

Devletlerin iş birliği yoluna giderek gelecek dönemde dünyada rekabet edebilirliklerini korumak ve geliştirmek adına birliktelik yürütmelerinin önemli bir gereklilik olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu bağlamda, Türk Dili Konuşan Ülkeler İşbirliği Konseyi'nin (Türk Keneşi) de dijitalleşme politikalarını oluşturmada ortak hareket etmesi ve gelecek dönemdeki birlikteliklerini güçlendirerek çağa ayak uydurmalarının gerektiği çalışmanın temel iddiasıdır. Buradan hareketle hazırlanacak çalışmada temel amaç, devletin dijital dönüşümünün Türk Dili Konuşan Ülkeler üzerinden hareketle irdelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda hazırlanan çalışma kapsamında, öncelikle e-devletten, dijital devlete ve akıllı devlete dönüşümü genel hatlarıyla incelenecek, Türk Dili Konuşan Ülkeler İşbirliği Konseyi üyesi ülkelerde, dijitalleşme çalışmaları değerlendirmeye tabi tutulacaktır. Çalışmada ayrıca, incelenen ülkelerdeki dijitalleşme çalışmaları değerlendirilip, kamuda dijital dönüşümde ortak hareket etmeleri için gereken adımlar hakkında elde edilen bilgiler ışığında öneriler geliştirilecektir. Betimleyici araştırma yönteminden yararlanılması planlanan çalışmada, konu ile ilgili birincil ve ikincil kaynaklardan faydalanılacaktır.

---

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi ABD Yüksek Lisans Mezunlu, stu_180424119@kmu.edu.tr

Anahtar Kelimeler: Dijitalleşme, Dijital Dönüşüm, Dijital Devlet, E-Devlet, Türk Dili Konuşan Ülkeler İşbirliği Konseyi,

ABSTRACT

Information and technology developments constitute an important part of the changes and transformations experienced by public administrations. Information and technological developments with a wide range of reflections and effects, from public communication to the provision of public services, find more or less application areas in all countries. Digital transformation has been used as an important tool in creating conditions that improve public services, increase the effectiveness of public spending and inform ethics and privacy issues. E-government, smart government, describe the concept as the development of digital government, economic, social, political and cultural fields are the effects on countries with very different directions. With the smart technologies brought by the twenty-first century, governments tend to fulfill the requirements of the digital age to fulfill their citizens' expectations. Data-based approaches to meet social expectations, are reshaping the way government and citizens interact.

States' cooperation led to increasingly protect their future competitiveness in the world and develop as an important requirements of the association on behalf of the executive emerges. In this context, the Cooperation Council of Turkic Speaking States (Turkish Kenes) is a also act jointly in creating digitization policies and the need to adapt to the fundamental tenets of working age strengthening their unity in the future. The main purpose of the study is to examine the digital transformation of the state through Turkish speaking countries. Within the scope of the study, first of all, the transformation from e-government to digital state and smart state will be examined in general, and in the member states of the Cooperation Council of Turkic Speaking States, digitalization studies will be evaluated. In this study, the digitalization studies in the examined countries will be evaluated and suggestions will be developed in the light of the information obtained about the steps that will be required for them to act jointly in digital transformation in the public. In the study, descriptive research method, primary and secondary sources will be used.

Key Words : Digitalization , transmit digital conversion , Digital Government , E- Government , the Cooperation Council of Turkic Speaking States,

TÜRKİYE’NİN KAZAKİSTAN’DAKİ KAMU DİPLOMASİ FAALİYETLERİ

TURKEY’S PUBLIC DIPLOMACY ACTIVITIES IN KAZAKHSTAN

Dinara TALDYBAYEVA ¹

ÖZET

Günümüzde ülkeler, sert gücün yanında yumuşak gücü de dış politikalarında aktif olarak kullanmaktadırlar. Bilindiği üzere sert güç askeri, ekonomik veya siyasi güç kullanımına dayanmaktadır. Yumuşak güç kavramı ise 2004 yılında Joseph Nye tarafından ilk kez ortaya konularak karşı tarafı kültürel, sosyal ve çeşitli politik değerler ile etkileyerek istenilen amaçlara ulaşılmasını öneren alternatif bir araç olarak kullanılmaktadır. Bu eğilim, bilgi teknolojisinin gelişmesi ve hükümet dışı aktörlerin dünya politikasındaki artan etkisinden kaynaklanmıştır. Bu noktada kamu diplomasisi, bir devletin klasik diplomasiye ek olarak bir ülkenin kamuoyu nezdinde olumlu algı ve kanaat oluşturulmasına yönelik yapılan bütün faaliyetleri kapsamaktadır. Bu çerçevede, Türkiye’nin de 1990 sonrası dönemde kamu diplomasisi araçlarını aktif olarak kullandığını söyleyebiliriz.

Kazakistan’ın bağımsızlığını tanıyan ilk ülke olmasından başlayarak Türkiye, 1990’lı yılların başından itibaren uygulamış olduğu yumuşak güç politikaları ile Kazakistan ile olan ilişkilerini güçlendirmeyi amaçlamaktadır. Orta Asya devletleri arasında Kazakistan, Türkiye’nin stratejik ortağı ve genel olarak bölgedeki Türkiye algısını etkileyen kilit ülkelerden biridir. Bu sebepten günümüze kadar karşılıklı ilişkilerin yüksek düzeyde gelişmekte olduğunun altını çizmek gereklidir. Bilindiği üzere, kamu diplomasisinin oluşturulmasında ve dış politikada etkin kullanılabilmesi, organizasyonel ve mali olarak devlet tarafından sağlanacak desteğe muhtaçtır. Bölgesel anlaşmazlıkların sık görüldüğü Orta Doğu, Kafkaslar gibi bölgelerle ortak coğrafyayı paylaşması, Türkiye’nin sadece bölgesel aktör değil aynı zamanda küresel bir söz sahibi devlet olmasını sağlamaktadır. Bugün anlaşmazlıkların yer aldığı sayılan bölgelerde Türkiye’nin katkısı olmadan gerginliklerin çözümünü düşünmenin zor olduğunu ve genel olarak Türkiye’nin dünyada olumlu imajının gün geçtikçe artmakta olduğunu dile getirmekte fayda vardır. Bu çalışmada, Türkiye’nin Kazakistan’daki kamu diplomasisi ve kullandığı araç ve kurumlar incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Kamu diplomasi, Yumuşak güç, Türkiye, Kazakistan

---

¹ Ahmet Yesevi Üniversitesi’ne bağlı Avrasya Araştırma Enstitüsü (Al-Farabi Kazak Milli Üniversitesi Şarkiyat Bölümü Doktora Öğrencisi), dinarataldybayeva@gmail.com
Eurasian Research Institute Akhmet Yasawi University (PhD Student of Oriental Studies Al-Farabi Kazakh National University), dinarataldybayeva@gmail.com

ABSTRACT

Nowadays, along with hard power, countries actively use soft power in their foreign policy. As it is known, hard power is based on the use of military, economic or political force. The concept of soft power, which was first introduced by Joseph Nye in 2004, is used as an alternative tool that proposes to achieve desired goals by affecting the other side with cultural, social and various political values. This trend stemmed from the development of information technology and the increasing influence of non-government actors on world policy. In addition to classical diplomacy, public diplomacy covers all activities of a state to create a positive perception and attitude in public opinion of another country. In this regard, we can say that after 1990 Turkey also actively used public diplomacy tools.

As the first country to recognize Kazakhstan's independence, Turkey that has been applying soft power policies since the early 1990s aims to strengthen its relations with Kazakhstan. Among the Central Asian states, Kazakhstan is Turkey's strategic partner and one of the key countries that affect the general perception of Turkey in the region. For this reason, mutual relations have been developing at a high level up to date. As it is known, the establishment of public diplomacy and its effective use in foreign policy need institutional and financial support from the state. The common geographic area with conflict-prone regions such as the Middle East and the Caucasus ensure that Turkey is not just a regional actor but also the state that has a voice in the international arena. It is impossible today to imagine a solution to tensions in conflict regions without Turkey's contribution, while the country's positive image in the world is increasing day by day. This analysis examines Turkey's public diplomacy in Kazakhstan, as well as its tools and institutions.

Keywords: Public diplomacy, Soft power, Turkey, Kazakhstan

DEVLET YÖNETİMİ VE YÖNETİCİLERİNİN REHBERİ: KUTADGU BİLİG

M. Fatih Bilal ALODALI¹

ÖZET

Yaklaşık olarak 4000 yıllık bir tarihe sahip olan Türkler; dünyanın dört bir tarafına dağılarak çeşitli isimler altında birçok devlet kurmuşlardır. Türklerin kurdukları bu devletlerin temelini teşkil eden devlet anlayışları da çok eski ve köklü bir geçmişe sahiptir. Türklerin asırlar öncesine dayanan bu devlet telakkilerini günümüze yansıtan en mühim eserler arasında ilk sıraları Kutadgu Bilig almaktadır.

Yusuf Has Hâcib tarafından yazılan Kutadgu Bilig; Türk devlet geleneği ve teşkilatına dair önemli bilgileri ihtiva ederek, siyasi ve sosyal birçok meseleyi ele almakta; buna çözüm yolları sunmaktadır. Türk-İslam tarihi ve edebiyatının çok önemli başyapıtı olarak kabul edilen bu eser; sadece yazıldığı dönemin devlet adamlarına değil; siyasi ahlak ve toplumsal düzenin sağlanması açısından, günümüz devlet adamlarına ve toplumun her kesimine rehber olabilecek derecede öneme haizdir. Eser, devlet yöneticilerinin en önemli görevinin kanun yapma, asayiş sağlama, iktisadi istikrarı koruma olduğunu belirtmektedir. Çalışmada konu ile ilgili birincil ve ikincil kaynaklardan yararlanılarak, betimleyici analiz yönteminden ve eser incelemesi gerçekleştirilerek içerik analizi yönteminden faydalanılması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bilgi, Adalet, Kutadgu Bilig, Devlet Yönetimi

ABSTRACT

The Turks, having a history of about 4,000 years, they have scattered all over the world and established many states under various names. The understanding of the state that constitutes the foundation of these states that the Turks set up has a very old and deeply rooted past. Kutadgu Bilig ranks first among the most important works reflecting the state's insights of the Turks dating back centuries. Kutadgu Bilig, written by Yusuf Has Hâcib; It contains important information on the Turkish state tradition and organization and deals with many political and social issues; it offers solutions. This work, which is regarded as a very important masterpiece of Turkish-Islamic history and literature, not only to the statesmen of the period written; in terms of political morality and social order, it is a pre-requisite to be able to guide every aspect of today's statesmen and society. The book states that the most important role of state officials is to make laws, to maintain order, to protect economic stability. In the study, which is included descriptive information, it is planned to use the content analysis method by using the primary and secondary sources related to the subject, and by utilizing the descriptive analysis method and analysis of the work.

Keywords: Information, Justice, Kutadgu Bilig, The State Administration

---

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, U.B. Fakültesi, fatihalodali@erbakan.edu.tr

**INTERNATIONAL STUDENT'S PARTICIPATION IN THE CIVIL SOCIETY
ORGANIZATIONS (CSOs) IN TURKEY; SCOPES AND CHALLENGES, AN
EXAMPLE OF YENİ DÜNYA VAKFI**

**TÜRKİYE'DE ULUSLARARASI ÖĞRENCİLERİN SİVİL TOPLUM
KURULUŞLARINA (STK'LER) KATILIMI: OLANAKLAR VE ZORLUKLAR,
YENİ DÜNYA VAKFI ÖRNEĞİ**

HAFIJUR RAHMAN¹

ÖZET

Türkiye'de uluslararası öğrenciler her iki tarafın da yararlandığı çeşitli STK'lara (Vakıf, Dernek) katılmaktadır. Uluslararası Öğrenciler bilgi ve beceri geliştirme, mesleki gelişim, ahlaki gelişim, ağ oluşturma ve son olarak Türk toplumuna uyum açısından maddi ve manevi desteğinden yararlanmaktadır. Öte yandan, katılımcı öğrencilerin ülkesi ve ülkenin sivil toplumu ile entelektüel ve kültürel ilişkileri teşvik eder ağlar oluşturarak STK'lar yararlanmaktadır. Bu makalede uluslararası öğrencilerin Türkiye'deki STK'lara katılımı olanaklara ve zorluklara odaklanarak incelenecektir. Bunun yanı sıra uluslararası öğrencilerin Yeni Dünya Vakfı'na, özellikle Ankara şubesine katılımı Türkiye'deki STK'lardan örnek olarak incelenecektir. Bu makale nitel bir araştırma biçimi olan birincil ve ikincil verilere dayanmaktadır. Birincil veriler Yeni Dünya Vakfı Ankara şubesi yönetimi ve katılımcılarının görüşmelerinden toplanacaktır. İkincil veriler ise literatür eserlerden, dergilerden, kütüphanelerden ve web sitelerinden toplanacaktır. Bu makalenin uluslararası öğrencilerin Türk STK'larına katılımını olanaklar ve zorluklara odaklanan ilgili örneklerle analiz ederek akademiye katkıda bulunacağı umulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Öğrenci, Katılım, Sivil Toplum Kuruluşu (STK'lar), Türkiye, Yeni Dünya Vakfı

---

¹ PhD Candidate, Social Science Institute, Gazi University. Email id: hafijdu@gmail.com

ABSTRACT

In Turkey, international students are participating in several CSOs (*Vakif, Dernek*) which are benefited from both sides. International Students may be benefited by material and spiritual (*Maddi ve Manevi*) support in terms of knowledge and skill development, professional development, moral development, network buildup and finally adaptation with Turkish society. On the other side, CSOs may be benefited by building networks, promoting intellectual and cultural relations with participator's country and country's civil society. In this paper, international student's participation in the CSOs in Turkey will be examined with focusing scopes and challenges. In addition to this, the participation of international students in the Yeni Dünya Vakfı especially in its Ankara branch will be examined as an example from CSOs in Turkey. This paper is a qualitative form of research based on primary and secondary data. Primary data will be collected from interviews of management and participants of Yeni Dünya Vakfı, Ankara branch where secondary data will be collected from literature, Journals, Libraries and websites. It is hoped that this paper will contribute in academia by analyzing the international student's participation in Turkish CSOs with relevant examples focusing scopes and challenges.

Keywords: International Student, Participation, Civil Society Organization (CSOs), Turkey, Yeni Dünya Vakfı

YEREL YÖNETİMLERDE YENİ MEDYA UYGULAMALARI : BIŞKEK VE OŞ BELEDİYELERİ WEB SİTELERİ ÜZERİNE DEĞERLENDİRMELER

Niyazi AYHAN¹
Regina JAMANKULOVA²

ÖZET

İnternetin ortaya çıkması ve gelişimi toplumsal hayatı etkilediği kadar yönetim biçimlerini de etkilemiştir. Yerel yönetimlerce web site gibi yeni medya mecralarının kullanımı halk ile iletişimi gerçekleştirilmede birçok kolaylık sağlamaktadır. Hem daha az maliyetli hem de daha az zahmetli olan iletişimin bu boyutu eş zamansızlık ve eş mekânsızlık gibi özellikleriyle yerel yönetimler ve kitleler ile iletişimi daha cazip bir hale getirmiştir. İnternetin toplum arasındaki hızlı yayılımı ve internete ulaşım kolaylığı gibi nedenler yerel yönetimler ve halk arasındaki etkileşimi de beraberinde getirmiştir. Bu kapsamda halk, kamu yönetimine dair her türlü bilgi akışına doğrudan dahil olabilmekte aynı zamanda yöneticiler ile etkileşimci bir role bürünebilmektedir. Yerel yönetimler halka daha etkin bir hizmet verebilmek ve icraatlarından halkı haberdar etmek için internet tabanlı yeni medya mecralarını kullanmaktadır.

Yerel yönetimlerin halka en yakın yönetim birimleri olduğu varsayımından hareketle web sitelerin halkın kullanımına uygun şekilde düzenlenmesi gerekmektedir. Çünkü halkın kolay kullanımı ve işlevselliği etkili iletişimi beraberinde getirmektedir.

Çalışmada söz konusu belediyelerin web sitelerin içerik zenginliklerine, yerel yönetimler ve toplum arasındaki iletişimine, yerel yönetimlerin icraatlarına ve web sitelerin işlevselliğine odaklanılmıştır.

Bu bilgilerden hareketle Türk Dünyasında yerel yönetimlerin işleyişini yeni medya ile ilişkiselliğini açığa çıkarmak amacıyla, Kırgızistan'ın Bişkek ve Oş Belediyelerinin web siteleri incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yeni medya, web site, yerel yönetimler, Bişkek, Oş

---

¹ Doç.Dr., Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, İletişim Fakültesi, niyazi.ayhan@manas.edu.kg

² Yrd.Doç. Dr., Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, İletişim Fakültesi, regina.camankulova@manas.edu.kg

ABSTRACT

The emergence and development of the Internet has affected not only the social life but also the management styles. The use of new media such as a website provides easy communication with the public to local government. This dimension of communication, which is both less costly and less troublesome, has made communication between local governments with masses more attractive with its features such as asynchronousness and asynchronousness. The rapid spread of Internet and easiness of access to internet among the society brought with it the interaction between local governments and the public. In this context, the public can be directly involved in any kind of information flow regarding public administration and at the same time, has an interactive role with the administrators. Local governments use new media-based on internet to provide a more effective service to the public and to inform the public about their actions. Websites should be arranged in a way that is suitable for public use based on the assumption that local governments are the closest administrative units to the public. Effective communication can be reached by functionality and easy to use of the internet.

This study focused on the richness of content and functionality of municipalities' websites, also the communication between local governments and the community, the actions of local governments.

Based on this information, the websites of the Bishkek and Osh municipalities of Kyrgyzstan were examined in order to reveal the functioning of local governments in the Turkish World and their relation with the new media.

Keywords: New media, website, local administrations, Bishkek, Osh.

1877-1878 (93 HARBİ) OSMANLI RUS HARBİ SONRASI YAŞANAN GÖÇ SORUNUNA BİR ÇÖZÜM YOLU OLARAK DARÜLACEZE

M. Fatih Bilal ALODALI¹
Ali ŞAHİN²

ÖZET

Göç konusu gün geçtikçe daha fazla küresel bir yaklaşım ile eşgüdümlü müdahale gerektiren bir mesele olarak kabul edilmektedir. Çünkü göç insanları var olduğu hemen hemen her dönemde söz konusu olmuştur. Göç konusunu Devletler artık sadece ikili düzeyde değil, bölgesel ve son dönemlerde olduğu gibi de küresel ortamlarda tartışmaktadırlar. Tarihin her döneminde, bazen isteyerek bazen de çeşitli nedenlerden dolayı insanlar doğdukları, yaşadıkları yerleri terk etmek zorunda kalmışlardır.

Osmanlı Devleti, kuruluş ve özellikle yükselme dönemlerinde fethetti topraklara Anadolu'dan yapılan göçlerle kalıcı bir iskân politikası izlemiştir. Ancak 18 ve 19 yüzyılda uğradığı yenilgiler ve toprak kayıpları nedeniyle tersine göçler başlamıştır. Osmanlı Devleti'nde ilk tersine göç dalgası 1783 de Kırım'ın Ruslar tarafından işgalinin sonucunda olmuştur. 1828-1829 Osmanlı-Rus Harbi sonrası gelenlerle birlikte ikinci dalga meydana gelmiş, göçlerin yoğunlaşmaya başlaması ise 1856 Kırım Harbinden sonra gerçekleşmiştir. Osmanlı Devleti, bu gelen göçmenleri genellikle Rumeli yakasına yerleştirerek hem bölgede Müslüman nüfusunu arttırmak hem de ileride gerçekleşebilecek Rus saldırılarına karşı savunma hattı oluşturmayı amaçlamıştır.

Ancak 1877-1878 (93 Harbi) Osmanlı Rus Harbi sonrası siyasi, dini ve askeri nedenlerle (savaş) zulüm ve katliamdan kaçanlar Osmanlı Devleti'ndeki bu zamana kadar yaşanan en yoğun göç hadisesi olmuştur. Özellikle 1877-79 arasında İstanbul'a dört yüz bine yakın göçmen gelmiştir. Göçlerle birlikte sokaklarda evsiz, barksız, hasta, kimsesiz çocuk ve dilenciler artmıştır. İstanbul'daki dilencileri, sokaklarda başıboş gezen kimsesiz çocukları, cami avlusunda yatan kimsesiz muhtaçları bir araya toplayıp ıslah ederek sanat sahibi yapmak, kimsesizlerin son ömürlerini huzur içinde yaşamalarını sağlamak maksadıyla zamanın Padişahı II. Abdülhamid Han, bir Darülaceze kurulmasını ferman ile emir buyurmuştur.

Bu çalışmada, Osmanlı Devleti'nde özellikle 93 Harbi'nden sonra artan göçler ve bu hadisenin oluşturduğu sorunlara bir çözüm yolu olarak kurulan ve günümüze kadar gelen Darülaceze kurumu anlatılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı Devleti, Göç, 1877-1878 (93 Harbi), Darülaceze,

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, U.B. Fakültesi, fatihalodali@erbakan.edu.tr

²Selçuk Üniversitesi, İ.İ.B.Fakültesi, alishahin@selcuk.edu.tr

ABSTRACT

The issue of migration is accepted as a matter that requires coordinated intervention with a more global approach day by day. Because migration people have been in question in almost every period they existed. States are now discussing the issue of migration not only at bilateral level, but also in regional and global settings as well as in recent times. In every period of history, people have to leave places where they were born and live, sometimes for willingly and sometimes for various reasons.

The Ottoman Empire followed a permanent settlement policy with the immigration from Anatolia to the lands that were conquered, especially during the times of its rise. However, due to the defeats and land losses suffered in the 18th and 19th centuries, reverse migrations started. The first wave of reverse immigration in the Ottoman State was the result of the Russian invasion of Crimea in 1783. The second wave occurred with those who came after the 1828-1829 Ottoman-Russian War, and the immigration began to intensify after the Crimean War of 1856. The Ottoman Empire aimed to both increase the Muslim population in the region and create a defense line against future Russian attacks by placing these incoming immigrants on the Rumelian side.

However, those who escaped from the persecution and massacre for political, religious and military reasons (war) after the 1877-1878 (War 93) Ottoman Russian War were the most intense migration events in the Ottoman State. Especially between 1877 and 79, almost four hundred thousand immigrants came to Istanbul. With migration, the homeless, barkless, sick, homeless children and beggars increased in the streets. The sultan of the time to gather beggars in Istanbul, the homeless children wandering in the streets, the artifacts of the lonely needy people in the courtyard of the mosque, and to make them live in peace with their last lives, II. Abdulhamid Khan ordered the establishment of a Hospice with a decree.

In this study, the Darulaceze institution, which has been established as a solution to the problems caused by this event and the increasing migrations especially after the 93 War, will be explained.

Keywords: Ottoman State, Migration, War 93, Darulacze

TÜRKİYE'DEKİ CUMHURBAŞKANLIĞI SİSTEMİ İLE ABD BAŞKANLIK SİSTEMİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

TURKEY'S PRESIDENTIAL SYSTEM IN COMPARISON WITH THE UNITED STATES' PRESIDENTIAL SYSTEM

Bülent BAL¹

ÖZET

Demokratik ülkelerde hükümet sistemleri, yasama ve yürütme organları arasındaki ayrılığın derecesine göre dört şekilde tasnif edilmektedir: Meclis hükümeti sistemi, parlamenter sistem, başkanlık sistemi ve yarı başkanlık sistemi. Bu sistemler de yekpare değildir. Yasama ve yürütme organlarının oluşum şekli ve yetkileri, seçim sistemleri, parti sistemleri gibi değişkenlere bağlı olarak aralarında farklılıklar ortaya çıkabilmektedir.

Türkiye, uyguladığı hükümet sistemleri açısından oldukça deneyimli bir ülkedir. İlk olarak, 1921 Anayasasıyla birlikte kısa dönemli bir meclis hükümeti sistemi uygulandı. Daha çok savaş koşullarına uygun olan ve dünyada da uygulama alanı sınırlı olan bu sistem, 1924 Anayasası yürürlüğe girince parlamentarizme doğru evrildi. Parlamenter sistem tam olarak 1961 Anayasasıyla vücut buldu ve varlığını 1982 Anayasasına kadar sürdürdü. 1982 Anayasasının öngördüğü sistem ise tam bir parlamenter sistem değildi. Yarı başkanlık sistemi ile parlamenter sistem arasında yer alan bir melez sistem ortaya çıkmıştı. Cumhurbaşkanı'nın halk tarafından seçilmesiyle ilgili yapılan düzenleme(2007) hayata geçince, bu sistem yarı başkanlık sistemi hüviyetine büründü. Anayasada köklü değişikliği öngören 2017 yılındaki referandum sonucunda ise cumhurbaşkanlığı sistemine geçilmiştir.

Türkiye'deki uygulanan cumhurbaşkanlığı sistemi, başkanlık sistemi kategorisi içerisinde yer almaktadır. Ancak başkanlık sisteminin ilk prototipi olan ABD başkanlık sistemiyle tam olarak örtüşmemektedir. Gerek yapısal, gerekse işleyiş açısından aralarında farklılıklar bulunmaktadır. Her iki sistem arasındaki farklılıklar, bu bildirinin konusunu teşkil etmektedir. Her bir farklılık karşılaştırmalı bir şekilde ele alınarak bunun nedenleri üzerinde bulunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Başkanlık Sistemi, Cumhurbaşkanlığı Sistemi, Parlamenter Sistem

---

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Gümüşhane Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü, bbal@gumushane.edu.tr

ABSTRACT

In democratic countries, government systems are classified under four titles due to the degree of separation between the legislative and executive bodies: the parliamentary government system, the parliamentary system, the presidential system and the semi-presidential system. However, these systems themselves are not monolithic either. Differences may arise depending on the variables like the formation and powers of the legislative and executive organs, electoral systems and party systems.

Turkey is rich in experience in terms of the previously implemented governmental systems. Firstly, it had implemented a short-term parliamentary government system under the Constitution of 1921. This system which is more likely to match with the times of war and which has only a limited implementation worldwide had evolved towards parliamentarism when the Constitution of 1924 was put in force. The parliamentary system was fully embodied with the Constitution of 1961 and remained until the Constitution of 1982. The system envisaged by the Constitution of 1982 was not literally a parliamentary system. There emerged a hybrid system between the semi-presidential and the parliamentary systems.

When the regulation on the election of the President by the people (2007) came into force, this system was transformed into a semi-presidential system together with the election of the President by people (2007). The presidential system was introduced as a result of the referendum that was held in 2017 and brought about a radical amendment to the Constitution,.

Presidential system being implemented in Turkey, is listed among the category of presidential system. However, it is not exactly in line with the US presidential system which is the first prototype of the presidential system. There are differences both in terms of structure and functioning. The differences between the two systems are the focus of this paper. Each difference will be handled comparatively and the possible reasons will be examined.

Keywords: Presidential System, Presidency System, Parliamentary System

TÜRKİYE'DE YEREL HİZMET ANLAYIŞININ DÖNÜŞÜMÜ: AHİLİKTE ONLINE BELEDİYECİLİĞE

TRANSFORMATION OF LOCAL SERVICE APPROACH IN TURKEY: FROM AHİ TO ONLINE MUNICIPALITY

Salih ÇİFTÇİ¹
Leyla ÇİFTÇİ²

ÖZET

Belli bir yerleşkede ve sadece o yörede veya belirli bir mekân üzerinde kurulu yerleşim alanında yaşayanların, ortak menfaatlerinin karşılanması için yürütülen faaliyetlerin genel adı olarak tanımlanan yerel hizmet kavramı, söz konusu yöre halkının yararlanmasına sunulmuş bir mahalli kamu hizmetidir. Bilindiği üzere, mahalli düzeydeki kamu hizmetlerini, yerel yönetim birimleri sunmaktadır. 1982 Anayasası'nda da ifade edildiği şekliyle, söz konusu yerel yönetim birimlerinin oluşturulmasının temel amacı, yerel nitelikteki ortak ihtiyaçların karşılanmasıdır.

Yerel hizmetlerin yürütülmesini sağlayan kurumların mevcut halini alması tarihsel bir birikimin sonucudur. Tarihsel süreçte yerel hizmetler, farklı birim ve kurumlar tarafından yürütülmüştür. Selçuklularda yerel hizmetlerin yürütülmesinde Ahilik teşkilatı önemli bir rol oynarken, Osmanlı'da Tanzimat dönemine kadar kadılık müessesesi yanında vakıf, lonca gibi yapılar yer almıştır. Tanzimat ile günümüz belediyeçiliğinin temelleri atılırken yerel hizmetlerin sunulma biçimleri de değişime uğramış, geleneksel kurumlar yerini batı tarzı yerel yönetim birimlerine bırakmıştır. Cumhuriyetin ilanı ile yerel yönetim anlayışı devamlılık göstererek günümüze kadar küçük değişiklikler geçirse de mevcut durumunu korumuştur.

Değişen teknoloji, toplum yapısı, ekonomik, sosyal, siyasal gelişmeler, küreselleşme gibi kavramlar, yerel hizmet sunum yöntemlerini çeşitlendirmiştir. Bu kapsamda günümüzde yaşanan değişim, dönüşüm ve pandemi süreci yerel yönetimlerde geleneksel hizmet sunma yöntemlerinin yanında online hizmetin de yaygınlaşmasına katkı sağlamaktadır. Online belediyeçilik 21. Yüzyılın yerel hizmet anlayışına yeni bir boyut getirmektedir.

Bu çalışmada Selçuklulardan günümüze yerel hizmet anlayışının yaşadığı dönüşüm ele alınacaktır. Öncelikle yerel hizmet kavramı ve tarihsel süreçte bu hizmetleri sunan kurumlar açıklanacak, daha sonra yerel hizmetlerin günümüzde nasıl sunulduğundan bahsedilerek online belediyeçiliğin etkinliği ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yerel yönetimler, yerel hizmet, online belediyeçilik

---

¹ Bartın Üniversitesi, İİBF, SBKY, sciftci@bartin.edu.tr

² Bartın Üniversitesi, İİBF, SBKY, leylac@bartin.edu.tr

ABSTRACT

The concept of local service, which is defined as the general name of the activities carried out to meet the common interests of those living in a certain campus and only in that region or in the settlement established on a certain place, is a local public service offered to the benefit of the local people. As it is known, local government units provide public services at the local level. As stated in the 1982 Constitution, the main purpose of the establishment of these local government units is to meet the common needs of a local nature.

It is the result of a historical accumulation that the institutions that provide the execution of local services have taken their current form. Local services in the historical process was carried out by different departments and institutions. While the Ahi organization played an important role in the execution of local services in the Seljukians, there were structures such as foundations and guilds alongside the qadi institution until the Tanzimat period in the Ottoman Empire. While the foundations of today's municipality were laid with the Tanzimat, the way in which local services are provided has also changed, and traditional institutions have been replaced by western-style local government units. With the proclamation of the Republic, the understanding of local government has continued and preserved its current status, although it has undergone minor changes until today.

Concepts such as changing technology, social structure, economic, social, political developments and globalization have diversified local service delivery methods. In this context, the change, transformation and pandemic process experienced today contributes to the spread of online service in addition to traditional service delivery methods in local governments. Online municipality brings a new dimension to the local service understanding of the 21st century.

In this study, the transformation of the local service concept from the Seljukians to the present will be discussed. Primarily, the concept of local service and the institutions that provide these services in the historical process will be explained, then the effectiveness of online municipality will be discussed by talking about how local services are offered today.

Keywords: Local governments, local service, online municipality

TÜRKİYE'DE KENTLİ HAKLARI ALANINDA HAZIRLANAN LİSANSÜSTÜ TEZLER ÜZERİNE BİR ANALİZ

AN ANALYSIS OF GRADUATE THESIS ON URBAN RIGHTS IN TURKEY

Özkan YALÇIN¹

ÖZET

19. Yüzyılda sanayi devrimi sonrasında yaşanan gelişmeler neticesinde, kırsal alanlardan kentsel alanlara doğru hızlı bir göç hareketliliği yaşanmıştır. Bu hareketliliğin sonucunda ise artı ürünün toplumsal ve coğrafi olarak merkezileştiği ve yoğunlaştığı kentsel mekanlar oluşmuştur. Tarihsel süreç içerisinde kentleşme olgusunun ve kentte yaşayan bireylerin giderek artmasıyla birlikte kentsel alanlarda yaşanan sorunlar zamanla derinleşmiş, bu alanlar için yeni hukuksal ve yönetsel arayışların geliştirilmesine ihtiyaç duyulmuştur. Bu doğrultuda, Birinci Kuşak Hakların (Klasik Hakların) ve İkinci Kuşak İnsan Haklarının (Sosyal Hakların) tartışılmasının ardından, 1970'lerde UNESCO'nun önerisiyle gündeme gelen Üçüncü Kuşak Haklar (Dayanışma Hakları) kent özelinde farklı bir düzlemde tartışılmaya başlanmıştır. Bu sistemli çabaların sonucunda Avrupa Yerel ve Bölgesel Kongresi'nce Mart 1992'de kabul edilen Avrupa Kentsel Şartı, kentli haklarının tanınmasında önemli bir adım olmuştur. Kabul edilen Avrupa Kentsel Şartı, Dünyada olduğu gibi Türkiye'de ki hukuki ve yönetsel yapıyı yakından etkilemiştir.

Bu çalışma bu kapsamda "şehir hakkı" ve "kent hakkı" gibi kavramsal farklılıkları ya da kentli hakları üzerine teorik tartışmaları derinlemesine tartışmaktan öte ortaya konan "kentli hakları" ve "şehir hakkı" kavramları üzerine Türkiye'de hazırlanmış olan lisansüstü tezler üzerinden nicel ve nitel analizler yapmayı hedeflemektedir. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi tekniği kullanılarak öncelikle hazırlanmış olan lisansüstü tezlere ilişkin betimleyici ve istatistiki bulgular sunulmuş, ardından sosyal bilimlerde sıklıkla kullanılan NVIVO programından yararlanılarak niteliksel analizler gerçekleştirilmiştir. Yapılan inceleme ve analizler neticesinde, Türkiye'de hukuki ve yönetsel yapısını yakından etkileyen kentli hakları konusunun lisansüstü tezlerde hangi açılardan ele alındığı değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kent, Kentli Hakları, Şehir Hakkı, Avrupa Kentsel Şartları, Lisansüstü Tezler

---

¹100/2000 YÖK Doktora Burs Öğrencisi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, ozkan_yalciin@hotmail.com

ABSTRACT

As a result of the developments after the industrial revolution in the 19th century, there was a rapid migration movement from rural areas to urban areas. As a result of this mobility, urban spaces were formed where the surplus product was socially and geographically centralized and concentrated. With the increase of the urbanization phenomenon and the individuals living in the city in the historical process, the problems experienced in urban areas have deepened over time, and it has been necessary to develop new legal and administrative searches for these areas. In this direction, after the discussion of First Generation Rights (Classical Rights) and Second Generation Human Rights (Social Rights), Third Generation Rights (Solidarity Rights), which came to the agenda with the proposal of UNESCO in the 1970s, started to be discussed on a different platform specific to the city. As a result of these systematic efforts, the European Urban Charter, adopted by the European Local and Regional Congress in March 1992, has been an important step in the recognition of urban rights. The accepted European Urban Charter has closely affected the legal and administrative structure in Turkey as in the rest of the world.

In this context, this study focuses on the conceptual differences such as "right to the city" and "right to the city" or the theoretical discussions on the rights of the citizens, rather than discussing in depth the concepts of "urban rights" and "right to the city" in Turkey. It aims to make quantitative and qualitative analyzes on the graduate theses prepared. In the study, descriptive and statistical findings related to the graduate theses prepared by using the document analysis technique, which is one of the qualitative research methods, were presented, and then qualitative analyzes were carried out using the NVIVO program, which is frequently used in social sciences. As a result of the examinations and analyzes made, it has been evaluated from which aspects the issue of urban rights, which closely affects the legal and administrative structure in Turkey, is discussed in graduate theses.

Keywords: Urban, Urban Rights, Right to the City, European Urban Charter, Graduate Theses.

KAMUDA AÇIK VERİ VE ŞEFFAFLIK: FARKLI ÜLKE UYGULAMALARI
OPEN DATA AND TRANSPARENCY İN THE PUBLIC: DİFFERENT COUNTRY
PRACTİCES

Öğr.Gör. Yakup Karaca¹

Dr.Öğr.Üyesi Ayşe Yıldız Özsalmanlı²

ÖZET

Açık veri, herkesin kolay bir biçimde erişebilmesi, kullanabilmesi ve paylaşabilmesi için verilerin serbest bırakılmasını ifade etmektedir. Kamu hizmetlerinin iyileştirilmesi için önemli bir kavram olan şeffaflık ise günümüzde iyi yönetişimin temel özelliği olarak kabul edilmektedir. Özellikle son yıllarda veri temelli politikaların ortaya çıkışıyla birlikte şeffaflık ve verilerin açık hale getirilmesi arasındaki ilişki de gün geçtikçe kuvvetlenmeye başlamıştır. Kamunun verilerinin açık hale getirilmesi ve şeffaflık, hesap verilebilirliği sağlayan zincirin parçalarıdır. Dolayısıyla Verileri açık hale getirmenin temel amaçlarından birisi şeffaflığı ve hesap verebilirliği gerçekleştirmektir. Verilerin kamuya açık hale getirilmesi, daha kaliteli ve verimli bir hizmet sunumunu ve politika süreçlerine vatandaş katılımını teşvik ederek demokratik altyapıyı güçlendirici etkide bulunma gibi daha birçok avantajı barındırmaktadır. Bu çalışma, açık veri ve şeffaflık kavramlarına açıklık getirilerek, her iki kavramın kamu yönetiminde nasıl algılandığını gösterdikten sonra ABD ve İsviçre özelinde iyi uygulama örnekleri verilerek açık veri araştırma alanına katkıda bulunmayı amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Veri, Açık Veri, Büyük Veri, Şeffaflık, Hesap Verebilirlik

---

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, yakup.karaca@adu.edu.tr, ORCID: [0000-0002-6902-4057](https://orcid.org/0000-0002-6902-4057)

²Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, ayseyildiz@mu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-9533-3478

ABSTRACT

Open data refers to the release of data so that anyone can access, use and share it. Transparency, which is an important concept for the improvement of public services, is accepted as the basic feature of good governance today. Especially in recent years, with the emergence of data-based policies, the relationship between transparency and making data open has begun to strengthen day by day. Opening public data and transparency are part of the chain that ensures accountability. Therefore, one of the main purposes of making data open is to realize transparency and accountability. Making data available to the public has many other advantages, such as providing a better quality and efficient service and strengthening the democratic infrastructure by encouraging citizen participation in policy processes. This study aims to contribute to the field of open data research by clarifying the concepts of open data and transparency, showing how both concepts are perceived in public administration, and giving examples of good practice in the USA and Switzerland.

Keywords: Data, Open Data, Big Data, Transparency, Accountability

**BELEDİYELERDE MALİ DENETİM-SAYIŞTAY'IN 2017 YILI BELEDİYE
DENETİM RAPORLARI ÜZERİNE GENEL BİR ARAŞTIRMA**

**FINANCIAL AUDIT IN MUNICIPALITIES – RESEARCH ON THE FINANCIAL
AUDIT REPORTS(2017) OF THE COURT OF ACCOUNTS(TCA)**

Hüseyin ÇAĞATAY¹

ÖZET

2000 li yıllara kadar, belediye ve bağlı idarelerinin idari ve hesap iş ve işlemleri düzenli olarak her üç yılda bir ve dönüşümlü olarak, İçişleri Bakanlığınca denetlenmekte iken Bakan imzasını taşıyan Nisan 2001 tarihli "Kamuda Tasarruf Tedbirleri" konulu Genelgesiyle belediyelerde rutin teftişler durdurulmuştu. 2003 tarihli 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile belediyelerde iç ve dış denetim yapılacağı, denetimin; hukuka uygunluk, mali ve performans denetimini kapsadığı, performans denetiminin ise yargısal bir kararla sonuçlanmadığı bilinmektedir.

Farklı siyasal partilerden belediye başkanlarının yönetimindeki ikişer büyükşehir ile ilçe belediyelerinin 2017 yılı Sayıştay Denetim Raporlarında; belediye şirketlerine mevzuata aykırı biçimde yönetici atandığı, meclis üyelerinin toplu taşımadan ücretsiz yararlandırıldığı, özel kalem müdürlüğü kadrosunun memuriyete sınavsız atama yolu olarak kullanıldığı, gezi için 15.000 kişilik yapıldığı, toplam 765 kişinin götürüldüğü, boğaz gezilerine ise en fazla 3810 kişi katıldığı halde 5.000 kişilik ödeme yapıldığı, Çalıştayda; 325 kişi için konaklama ücretinin ödendiği, çalıştaya toplam 25 kişinin katıldığı, pikniğe toplam 500 kişi götürülerek yemek verilmesine rağmen, 1500 kişi götürülmüş gibi ödeme yapıldığı, yaklaşık maliyetin; piyasa rayiç bedelinden 2-10 katı arasında değişen tutarlar üzerinden ihale yapıldığı, araç kiralama ihalelerinde, şartnameye rekabeti engelleyici hükümlerinin konulduğu, personelin yıllık izinde olduğu tarihlerde, kiralanan araçları özel işlerinde kullandıkları, otoyol ve köprü geçiş ücretlerinin belediyeden ödendiği, idareye ait araçların bazı kuruluşlar ile köy dernekleri ve vakıfların hizmetlerin gördürülmesinde kullanıldığı, eşleri menfaat karşılığı çalışan bir kısım memur personele; çalışmayan eş için öngörülen aile yardım ödeneği verildiği, zabıta müdürü kadrosuna sınava girmeden usulsüz atama yapıldığı, kadrolu işçilerin ücretli yıllık izinlerinin düzenli olarak kullandırılmadığı, keyfi davranıldığı, personel maaşlarından kesinti yapılarak özel hukuk tüzel kişisi hesabına para transfer edildiği hususlarında Denetim tarafından mevzuata aykırı uygulamaların tenkit edildiği, sonraki denetimde tenkit ve tavsiyeye uyulup uyulmadığının izleneceği belirtilerek kamu zararından bahsedilmemiştir.

Sayıştay'ın, 2017 yılında 51 il belediyesinden 24' ünü denetlemesi, 397 belde belediyesinden hiçbirini denetim programına almaması nedeniyle genel olarak kamuoyunda ve özünde de belde belediyesi çalışanların da "belde belediyelerinde mali denetim kaldırıldı" algısı oluşmuştur.

---

¹ İçişleri Bakanlığı Başkontrolörü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Uzmanı
Ministry of Interior – Head Controller, Political Science and Public Administration Specialist

Anahtar Sözcükler: Belediyelerde Mali Denetim, Sayıştay Performans Denetimi Sayıştay Raporu ve İçerik Analizi

ABSTRACT

Until the beginning of the 2000s, the audit of municipalities and related institutions, which was carried out periodically in every 3 years, were under the responsibility of Ministry of Interior. Following the date April 2001, a circular which was signed by the Minister suspended the periodic audits under the title of `Saving Measures in the Public Administration. It is known that Law No: 5018 which dates back to the year 2003 under the name of the `Financial Management of the Public Administration and Control Law` brought the requirement of both external and internal audit of Municipalities. This audit covers the titles: Contol of lawfulness, financial audit and performance audit without a legally binding consequences.

When two audit reports of TCA for the year 2017, which were conducted for two separate municipalities that are managed by the mayors from different political parties, are examined in a detailed way, following findings were seen: illegal assignment of employees to the municipality entities; free usage of public transportation by the council members of the municipality; assignment of staff to the executive secretariat position without the legal examination process; budgeting official trips for 15.000 people but including only 765 people; paying for the official Bosphorus trips for the attendance of 5.000 attendees but giving this benefit only to 3810 people; paying for the accommodation of 325 workshop attendees for a 25 people workshop; paying for food and beverages on a picnic covering 1500 People but in reality having 500 attendees; finalizing official bids with 2 to 10 times more of the market value for the services/products acquired; adding anti-competition articles to the official specifications of the car-rental bids; letting employees to utilize from these vehicles for their private needs on their vacation periods along with paying highway/bridge tolls from the budget of municipalities; letting some specific associations, charities and foundations to use municipality vehicles; giving unemployed spouse benefit to the employess whose spouse is officially working; assignment of the municipality police manager without the proper examination; not letting the regular workers to use their official vacation time on a proper and organized way; behaving in favor of personal interests and arbitrary; deducting amounts from employee salaries to transfer to the private legal entities and more. All those actions are criticized as being illegal without mentioning any public loss by auditors who also mentioned that on the next coming audits, whether their previous advice and critics would be taken into consideration or not will be investigated.

The audit of 24 city municipalities out of 51 in 2017 by TCA and not auditing any of those 397 town municipalities caused the perception on the public and on its core on the employees of town municipalities that audits of Town municipalities by TCA is removed.

Keywords: Financial Audit of Municipalities, TCA Performance Audit, TCA Reports, and content analysis

BELEDİYE MECLİS ÜYESİ SEÇİM SİSTEMİNDEKİ KONTENJAN ADAY UYGULAMASINA YÖNELİK BİR ELEŞTİRİ

A CRITICISM ABOUT THE IMPLEMENTATION OF CONTINGENT CANDIDATE IN THE ALDERMAN ELECTION SYSTEM

Çağrı ÇOLAK¹

ÖZET

Belediyelerin karar (belediye meclisi) ve yürütme (belediye başkanı) organları arasındaki görüş ayrılıkları, kentsel direnci azaltan bir etmen olarak dikkat çekmektedir. Hele de Türkiye gibi siyasi parti disiplininin yoğun olduğu ülkelerde, belediye başkanının ve meclis çoğunluğunun farklı siyasi partilerde olması; plan, bütçe ve kaynak tahsisi gibi konularda uyumsuzluklar yaşanmasına ve böylelikle karar alma ve uygulama süreçlerinin kilitlenmesine sebebiyet verebilmektedir. Buradan hareketle çalışmada belediye meclis üyesi seçim sisteminde yer alan ve politik ve yönetsel kilitlenmelere yol açma potansiyeli taşıyan "kontenjan aday" uygulamasına odaklanılmıştır. Bilindiği üzere, 2972 sayılı Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun'un 23. maddesinin (a) bendinde "*Kontenjan adayı gösterilen bu seçim çevrelerinde geçerli oyların en çoğunu almış olan siyasi partinin kontenjan adayları belediye meclis üyeliğini kazanmış olurlar*" hükmü yer almaktadır. Çalışmanın amacı, söz konusu hükmün politik ve yönetsel kilitlenmelere zemin hazırlama potansiyelinin değerlendirilmesidir. Bu çerçevede ilk olarak dünyada kontenjan aday uygulamasının ortaya çıkışı ve temel amaçlarına, ardından Türk siyasi hayatındaki tarihsel gelişimine değinilmektedir. Son olarak ise 2019'daki mahalli idareler seçimi sonucunda belediye meclisi çoğunluğu ile belediye başkanının farklı siyasi partilerden oluştuğu Yomra Belediyesi örneği üzerinden mevcut sisteme yönelik eleştirilere ve önerilere yer verilmektedir. Bu bağlamda öne çıkan temel öneriler, kontenjan aday uygulamasının sona erdirilmesi veya belediye başkanı kontenjanı hâline dönüştürülmesidir.

Anahtar Kelimeler: Belediye, belediye meclisi, belediye meclis üyesi, seçim sistemi, kontenjan aday.

---

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Trabzon Üniversitesi, İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, cagricolak@trabzon.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-5806-9084.

ABSTRACT

Differences of opinion between the decision (municipal council) and executive (mayor) bodies of municipalities draw attention as a factor that reduces urban resistance. The mayorship and parliamentary majority are won by different political parties, it can cause inconsistencies in issues such as plan, budget and resource allocation, and thus the decision-making and implementation processes are locked, especially in countries like Turkey, where political party discipline is strong. From this point of view, the study focuses on the "quota candidate" implementation in the aldermanship election system, which has the potential to cause political and administrative deadlocks. As is known, the following provision is included in clause (a) of Article 23 of the Law No. 2972 on the Election of Local Administrations, Neighborhood Mukhtar and Councils of Elders: "*In these electoral circles where contingent candidate are determined, the contingent candidates of the political party that receive the most votes win the aldermanship.*" The aim of the study is to evaluate the potential of this provision to store up trouble for political and administrative deadlocks. In this context, firstly, the emergence and the main purposes of the contingent candidate implementation in the world and then its historical development in Turkish political life are mentioned. Finally, as a result of the local administration elections in 2019, criticisms and suggestions are given about the current system, through the case of the Yomra Municipality, where the majority of the municipal council and the mayor are composed of different political parties. In this context, the main suggestions that come to the fore are the abolishment of the contingent candidate implementation or its transformation into the mayor contingent.

Keywords: Municipality, municipal council, alderman, electoral system, contingent candidate.

TÜRK KAMU BÜROKRASİSİNİN DERİNLEŞEN SORUNU: LİYAKAT(SİZLİK) THE DEEPENING PROBLEM OF TURKISH PUBLIC BUREAUCRACY: MERIT

Hakan CANDAN¹

ÖZET

Kamu bürokrasisinin yetkinliği ve dolayısıyla da ortaya koyduğu yüksek performans ülkelerin ekonomik, sosyal, siyasal, hukusal, güvenlik vb. birçok alandaki başarısında anahtar rol oynamaktadır. İyi işleyen bir bürokrasiye sahip olan ülkelerde demokrasinin yerleşip gelişmesi ve olgunlaşması çok daha hızlı ve kolay olmaktadır. Ülke vatandaşlarının refah ve mutluluğunun artışı yanı sıra devlete de bağlılığını arttırmaktadır. Dolayısıyla işlevsel bir kamu bürokrasisinin varlığı çok önemlidir. İşlevsel bürokrasi yasal ve siyasal bağlamda karar ve politikaların belirleyicisi olmak, herhangi bir siyasal ideoloji ya da değere mutlak angaje olmak yerine, meşru siyasal organlarca alınan karar ve politikaların en yüksek verim ve uzmanlık düzeyinde icrasını benimser.

Şüphesiz bu rolünü hakkıyla yerine getirebilmesi için de kamu bürokrasisinin liyakat sahibi bireylerden oluşması bir zorunluluktur. Geniş anlamda liyakat kavramı, kamu yönetimine ilişkin görevlerde istihdam ve terfilerde söz konusu meslek ya da görevlerle ilgili yetenek ve niteliğin esas alınmasını, adil bir ücretlendirme sistemi yanı sıra verimlilik ve etkinliğin de gözetilmesini gerekli görmektedir. Aynı zamanda liyakat bir hukuksal ilke olarak da görülmektedir. Kamu hizmetlerini yerine getirecek bireylerin seçilmesinde o pozisyon için en yetenekli ve nitelikli olanların istihdam edilmesinin hukuken de bir gereklilik olduğu kabul edilmektedir. Bu çalışmada önemine vurgu yapılan işlevsel bürokrasi için bir zorunluluk olan liyakat kavramının tanımı, temel ilkeleriyle ilgili kısa bilgiler verildikten sonra Türk kamu bürokrasisinin liyakat boyutuna ilişkin tarihsel değerlendirme yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Liyakat, Kamu Bürokrasisi, Türkiye

---

¹ Doç. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hakancandan@kmu.edu.tr

ABSTRACT

The competence of the public bureaucracy, and therefore the high performance it exhibits, contributes to the economic, social, political, legal, security, etc. of the countries plays a key role in its success in many areas. In countries with a well-functioning bureaucracy, the establishment, development and maturation of democracy is much faster and easier. In addition to the increase in the welfare and happiness of the citizens of the country, it also increases their commitment to the state. Therefore, the existence of a functional public bureaucracy is very important. The functional bureaucracy adopts the execution of the decisions and policies taken by legitimate political bodies at the highest level of efficiency and expertise, rather than being the determinant of decisions and policies in the legal and political context, and being absolutely committed to any political ideology or value.

Undoubtedly, in order for the public bureaucracy to fulfill this role properly, it is imperative that the public bureaucracy consists of individuals with merit. In a broad sense, the concept of merit considers it necessary to take the skills and qualifications related to the profession or duties as a basis in employment and promotion in public administration duties, and to observe efficiency and effectiveness as well as a fair remuneration system. At the same time, merit is seen as a legal principle. It is accepted that it is a legal requirement to employ the most talented and qualified individuals for that position in the selection of individuals who will perform public services. After giving brief information about the definition and basic principles of the concept of merit, which is a necessity for functional bureaucracy, the importance of which is emphasized in this study, a historical evaluation will be made regarding the merit dimension of the Turkish public bureaucracy.

Keywords: Merit, Public Bureaucracy, Turkey

TÜRK DÜNYASINDA PARLEMANTER SİSTEM VE BAŞKANLIK SİSTEMİNE GEÇİŞ DENEYİMLERİ: KIRGIZİSTAN VE TÜRKİYE ÖRNEĞİ

PARLIAMENTARY SYSTEM AND THE PRESIDENTIAL SYSTEM EXPERIENCES IN TURKISH WORLD: TURKEY AND KYRGYZSTAN CASES

Prof. Dr. Doğan Nadi LEBLEBİCİ¹

ÖZET

Toplumların kültürel yapıları ve tarihsel gelişimleri yönetim sistemlerinin oluşumu üzerinde etkili olmaktadır. Türk dünyasına dâhil olan ülke ve topluluklarda özellikle soğuk savaşın ardından Sovyetler Birliğinin dağılması ile yaşanan gelişmeler neticesinde önemli değişiklikler meydana gelmiş, birçok ülke bağımsızlığına kavuşmuştur. Bu süreç içerisinde bağımsızlıklarını kazanan ülkeler var olan yönetim sisteminin yerine yeni yönetim tarzları benimsemişlerdir. Türk dünyası içerisinde yer alan ülkeler parlamenter sistem veya başkanlık sistemi gibi sistemleri tercih etmişler, aradan geçen sürede yaşanan deneyimler neticesinde bazıları bu sistemlerde değişiklikler ve ciddi dönüşümler yapmışlardır. Bu olgunun dışında kalan Türkiye Cumhuriyeti de anayasasında yaptığı değişiklikler ve bunların halkoyu ile onaylanması neticesinde Parlamenter sistemden Cumhurbaşkanlığı sistemine geçiş yapmıştır. Bu çalışmada Türkiye de dâhil Türk dünyasında yer alan ülkelerin tecrübe ettikleri yönetim sistemlerindeki değişikliklere ilişkin deneyimlere değinilmekte, yönetim sistemlerinde çok önemli değişiklikler gerçekleştirmiş olan ülkeler içerisinde yer alan Kırgızistan ve Türkiye örnekleri üzerinde ayrıntılı olarak durulmaktadır. Bu örneklerin seçilmesinde birisinin başkanlık sisteminden parlamenter sisteme geçmiş olması ve diğerinin parlamenter sistemden cumhurbaşkanlığı sistemine geçmiş olması etkili olmuştur. İki ülkenin siyasal ve toplumsal deneyimlerinin incelenmesi ve karşılaştırılması önemli görülmüştür. Kırgızistan 1991 yılında bağımsızlığını kazanmış ve kabul edilen anayasa ile başkanlık sistemini benimsemiştir. Ancak Kırgızistan Cumhuriyeti'nde 2010 yılında gerçekleşen halk ayaklanması sonrasında güçler ayrılığı ilkesini parlamenter sistemin daha iyi koruyacağı varsayılarak parlamenter sisteme geçilmiştir. Türkiye Cumhuriyeti 1924 anayasası ile parlamenter sistemi ve güçler ayrılığı ilkesini benimsemiş ve 2017 yılına kadar bu şekilde idare edilmiştir. 2017 yılında yine güçler ayrılığı ilkesini güçlendirmek amacıyla bir nevi başkanlık sistemi olan Cumhurbaşkanlığı sistemine geçmiştir. Bu çalışmada iki ülkenin siyasal ve toplumsal deneyimleri incelenmekte ve bunların yönetim sisteminde meydana getirdiği değişiklikler karşılaştırmalı olarak ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Parlamenter sistem, Cumhurbaşkanlığı sistemi, Türkiye, Kırgızistan

---

¹ Hacettepe Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi,
nadi@hacettepe.edu.tr

ABSRTACT

Cultural structures and historical developments of societies have an impact on the formation of their administrative systems. Significant changes occurred in the countries and communities included in the Turkish world, especially as a result of the disintegration of the Soviet Union after the cold war, and many countries gained their independence. Countries that gained their independence in this process have adopted new administrative styles instead of the ex-administrative system. The countries in the Turkish world have preferred systems such as the parliamentary system or the presidential system, and as a result of their experiences, some have made changes and serious transformations in these systems. The Republic of Turkey which out of ex-Soviet system has made a transition from parliamentary system to a kind of presidential system as a result of changes made in its constitution and approved by referendum. In this study, it is generally referred to experiences related to administrative changes in the countries included in the Turkish. The study specifically mentions about experiences of Kyrgyzstan and Turkey which are two countries carried out significant changes in their administrative systems. The selection of these examples was influenced by one's transition from the presidential system to the parliamentary system and the other's transition from the parliamentary system to the presidential system. Examining and comparing the political and social experiences of the two countries was deemed important. Kyrgyzstan gained its independence in 1991 and adopted the presidential system in its constitution. However, after the revolt uprising in 2010 in the Kyrgyz Republic, the parliamentary system was adopted, assuming that the parliamentary system would better protect the principle of separation of powers. The Republic of Turkey has adopted the parliamentary system and the principle of separation of powers in the 1924 constitution and administered in this way until 2017. In 2017, in order to strengthen the principle of separation of powers, it passed to the presidential system. In this study, the political and social experiences of the two countries are analyzed and the changes they have made in their administrative system are studied comparatively.

Key Words: The parliamentary system, presidential system, Turkey, Kyrgyzstan

KAMU YÖNETİMİNDE VERİ VE ORTAK VERİ YÖNETİMİ

DATA IN PUBLIC ADMINISTRATION AND COMMON DATA

Cenay BABAĞLU¹

ÖZET

Kamu yönetimi ve politikaları için karar süreçlerindeki en temel etkenlerden biri veri miktarı ve kalitesidir. Verinin hacmi arttıkça alınacak kararların doğru olma ihtimali de artmakta politika başarısının yolu açılmaktadır. Alternatif politikaların üretimi ve bu politikaların analizleri için de veri, günümüzün temel ölçeklerinden biri haline almıştır. Öte yandan verinin hacmi arttıkça bu verilerin saklanması, depolanması ve işlenmesi için yeni ihtiyaçlar ortaya çıkarmaktadır. Büyük veri, açık veri ve veri merkezleri gibi teknolojileri ve uygulamaların yanında bulut bilişim teknolojisi de bu alanda çığır açan yeni gelişmelerdendir. Bu yenilikler aynı zamanda farklı kaynaklardan elde edilen verilerin ortak alanlarda toplanabilmesi ve depolanabilmesine de olanak sağlamaktadır. Bu bildiri kapsamında Avrupa Birliği örneğinden hareketle Türk dünyası devletleri için ortak bir veri yönetiminin avantaj ve dezavantajları tartışılacaktır. Bu bağlamda farklı politika alanlarında oluşturulabilecek ortak veri platformları üzerinden değerlendirmeler yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Büyük veri, yapay zekâ, dijitalleşme, veri temelli politika

ABSTRACT

One of the most critical factors in public administration and the decision-making process is the amount and the quality of data. As the volume of data increases, the probability that the decision's level of achievement increases, which opens a new way for policy success. Furthermore, data have become one of today's essential scales for alternative policies and analysis. On the other hand, as the volume of data increases, it creates new needs for collecting, storing, and processing. Technologies and applications, such as big data, open data, data centers, and cloud computing technology, are also pioneering new developments in this field. These innovations also allow data obtained from different sources to be collected and stored in common data centers. Within the scope of this paper, the advantages and disadvantages of common data administration for the states of the Turkish world based on the example of the European Union will be discussed. In this context, evaluations will be made through common data platforms created in different policy areas.

Keywords: Big data, artificial intelligence, digitalization, data-driven policy

---

¹Doç. Dr. Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Yazarın bağlı olduğu kurum, cenaybabaoglu@gmail.com

TÜRKİYE'DE SURİYELİ GÖÇMENLER VE SUÇ SORUNSALI: ELAZIĞ ÖRNEĞİ

SYRIAN IMMIGRANTS IN TURKEY AND THE ISSUE OF CRIME: EXAMPLE OF ELAZIĞ

Yeliz POLAT¹

ÖZET

Suç ve uluslararası göç arasındaki ilişki bağlamında Türkiye'deki literatür incelendiğinde 2017 öncesi çalışmaya rastlanmamaktadır. 2017 sonrası yapılan birkaç çalışma ise suç teorileri ve göç olgusu ya da Suriyeli göçmen ve suç konularında yapılmıştır. Suriyeli göçmenler ve suç konusunda ise alan çalışması henüz mevcut değildir. Bu çalışma, Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nün Mart 2021 verilerine göre 12.435 Suriyeli geçici koruma altındaki göçmenin ikamet ettiği ve Suriyeli göçmen sayısı bakımından tüm iller arasında 29. sırada bulunan Elazığ ilindeki Suriyeli göçmen ve suç ilişkisi ele alınmıştır. Elazığ ilindeki Suriyeli göçmenlerin 2014-2017 yılları arasındaki Elazığ Emniyet Müdürlüğü (EİEM) tarafından kayıt altına alınan suç verileri çözümlenmiştir. 2017 sonrası ilgili kayıtların tutulma sorumluluğu Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'ne geçtiği için gerekli verilere ulaşılamamıştır. Bu nedenle suç kayıtlarının çözümlenmesinde 2018 sonrası nicel veri elde edilememiştir. Fakat Elazığ'da yapılan Suriyeli göçmenlerin uyumuna yönelik çalışmalardan elde edilen nitel veriler çözümlenmeye dahil edilmiştir.

Suriyeli göçmenlerin Elazığ'a ilk geldikleri dönemde ağırlıklı olarak dilencilik gibi kabahat suçları işledikleri ve bunların yerli halkın tepkileri üzerine Elazığ'dan Hatay'daki kamplara gönderildikleri takip eden süreçte ise ağırlıklı olarak suçların yerli hakla karşı değil de kendilerine karşı işledikleri ve son dönem de ise kaynak paylaşımına dayanan nedenlerle ruhsatsız işyeri işletme gibi suçlara karıştıkları tespit edilmiştir. Bununla birlikte, kamuoyunda genel algı haline gelmiş olan Suriyeli göçmenlerin Elazığ ilinde suç oranlarını arttırdıkları yönündeki kabulü destekler bir sonuca ulaşılamamıştır. Son olarak, EİEM'nün Haziran 2017 verilerine göre, Elazığ'da 8.071 Suriyeli göçmen ikamet etmektedir. Geçici koruma altındaki 8.071 Suriyelinin 871'i Elazığ kent merkezine bağlı köyler ile Elazığ'a bağlı Palu, Sivrice, Arıcak ve Maden ilçelerinde ve/veya ilçelerine bağlı köylerde ikamet etmektedir. Araştırma kapsamında, Elazığ kent merkezinde 7.200 Suriyeli göçmenin yaşadığı saptanmıştır. Yani, Suriyeli göçmenlerin büyük çoğunluğu kent alanında yaşamaktadır. Bu bağlamda kent alanında yaşanan suç sorunsalı çerçevesinde Elazığ'a yerleşen ilk kuşak göçmenler önemli bir sorun yaratmadığı görülmektedir. Fakat bu olgunun ikinci kuşaklar içinde geçerli olacağı anlamına gelmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Suriyeli Göçmen, Suç, Kent, Elazığ.

¹ Fırat Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Elazığ, Türkiye, ylzaktas@firat.edu.tr, orcid.org/0000-0002-6980-5742.

ABSTRACT

When the literature in Turkey is examined in the context of the relationship between crime and international migration, it is seen there is no study carried out before 2017. A few studies after 2017 have been conducted on crime theories and the phenomenon of migration or Syrian immigrants and crime. Field work is not yet available on Syrian immigrants and crime. In this study, the relationship between Syrian immigrants and crime in Elazığ province, which is the 29th among all provinces in terms of the number of Syrian migrants and where 12.435 Syrian immigrants under temporary protection reside according to the March 2021 data of the Directorate General of Migration Management, has been discussed. The crime data of Syrian immigrants in Elazığ province recorded by the Elazığ Police Department (EİEM) between 2014-2017 were analyzed. Since the responsibility for keeping the relevant records passed to the Directorate General of Migration Management after 2017, the necessary data could not be reached. For this reason, quantitative data for post-2018 could not be obtained in the analysis of criminal records.

However, the qualitative data obtained from the studies conducted in Elazığ for the adaptation of Syrian immigrants were included in the analysis. It has been determined that Syrian immigrants predominantly committed misdemeanor crimes such as begging when they first came to Elazığ and they were sent from Elazığ to the camps in Hatay upon the reactions of the locals, and in the following process, their crimes were predominantly against themselves and not against the local people, and recently, they have been involved in crimes such as operating unlicensed businesses due to resource sharing. However, no conclusion was reached supporting the assumption which has become a general public perception that Syrian immigrants have increased the crime rates in Elazığ. As a conclusion, according to EİEM's June 2017 data, 8,071 Syrian immigrants reside in Elazığ. 871 of 8,071 Syrians under temporary protection reside in the villages of Elazığ city center and in Palu, Sivrice, Arıcak and Maden districts and / or villages of these districts of Elazığ. Within the scope of the research, it was determined that 7,200 Syrian immigrants resided in Elazığ city center. In other words, the majority of Syrian immigrants live in the urban area. In this context, within the framework of the problem of crime in the urban area, it is seen that the first generation immigrants who settled in Elazığ do not create a significant problem. However, this does not mean that this phenomenon will be valid for second generations.

Keywords: Turkey, Syrian Immigrant, Crime, Urban, Elazığ.

**TÜRK DÜNYASINDA GÖRSEL İŞİTSEL MEDYA DÜZENLEYİCİ OTORİTELERİ
PLATFORMU OLUŞTURULMASI
ESTABLISHMENT OF AUDIOVISUAL MEDIA REGULATORY AUTHORITIES
PLATFORM IN THE TURKIC WORLD**

Ahmet AKALIN¹

ÖZET

Görsel işitsel yayıncılık alanında faaliyet gösteren düzenleyici ve denetleyici kurullar geleneksel radyo ve televizyon yayıncılığı başta olmak üzere internet üzerinden yapılan OTT yayınlarına ve video paylaşım mecralarına kadar geniş bir alanın düzenlenmesi ve denetlenmesinden sorumludur.

Bu kurumlar Uluslararası Telekomünikasyon Birliği (ITU), Avrupa Yayın Birliği (EBU) gibi uluslararası kuruluşlar ile Avrupa Düzenleyici Otoriteler Platformu (EPRA), Karadeniz Yayıncılık Düzenleyici Otoriteleri Forumu (BRAAF), İslam İşbirliği Teşkilatı Düzenleyici Otoriteler Forumu (IBRAF), Akdeniz Düzenleyici Otoriteler Ağı (MNRA) gibi platformların çatısı altında işbirliği yapmaktadır. Bu işbirliği sürecinde, görsel-işitsel medya alanının frekans spektrum paylaşımı ve internet gibi teknik boyutları ile görsel-işitsel içeriklerin küresel ölçekte dolaşımı gibi kültürel ve sosyal boyutları çerçevesinde bilgi, tecrübe, strateji paylaşımı yapılmaktadır.

Bu bakımdan çalışmada Türk Konseyi (Keneş) üyesi ve gözlemcisi devletlerde görsel-işitsel medya alanında düzenleme işlevi gören kurum ve kuruluşların yayıncılık alanında işbirliği yapmaları için yukarıda benzerleri sayılan yapılar gibi bir platform (birliğin, konseyin, formun) kurulmasının gerekliliğinin tartışılması amaçlanmaktadır. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden derinlemesine görüşme tekniğinden yararlanılmıştır. RTÜK'te ITU, EPRA, MNRA gibi kurumlarının faaliyetlerine katılan ve BRAAF ve IBRAF'ın kurulmasında görev almış yönetici ve uzmanlar ve Türk Dünyasında görsel işitsel medya alanında çalışmalar yapmış akademisyenler ile yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla veriler toplanmıştır. Yüz yüze görüşme tekniği ile elde edilen veriler betimsel analiz yöntemi ile çözümlenmektedir. Araştırmadan Türk Dünyasında görsel işitsel medya alanında düzenleme faaliyetleri yapan otoriteler arasında oluşturulacak bir platformun tecrübe paylaşımına ve işbirliğinin artmasına hizmet edeceği beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Platformlar, Görsel İşitsel Medya, Türk Dünyası, Düzenleyici ve Denetleyici Kurullar

---

¹ Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Halkla İlişkiler Tanıtım (PR) Doktora Öğrencisi ahmetakalin@gmail.com, Radyo ve Televizyon Üst Kurulu (RTÜK), İdari ve Mali Dairesi Başkanlığı Üst Kurul Uzmanı

Ankara University, Institute For Social Sciences, Public Relations and PR, PhD candidate, ahmetakalin@gmail.com, Radio and Television Supreme Council (RTÜK), Supreme Council Expert

ABSTRACT

Regulatory and supervisory authorities are responsible for the regulation and supervision of a wide area in the field of audiovisual broadcasting especially in traditional radio and television broadcasting sector, as well as over the internet (OTT) broadcasts and video sharing channels.

These authorities cooperate under the roof of international organizations such as International Telecommunications Union (ITU), European Broadcasting Union (EBU) and platforms such as European Platform of Regulatory Authorities (EPRA), Black Sea Broadcasting Regulatory Authorities Forum (BRAf), Organization of Islamic Cooperation (OIC) Broadcasting Regulatory Authorities Forum (IBRAF), The Mediterranean Network of Regulatory Authorities (MNRA). In this cooperation process, information, experience and strategy are shared within the framework of technical dimensions such as internet and frequency spectrum sharing of the audiovisual media services and also cultural and social dimensions such as the circulation of audiovisual content on a global scale.

In this regard, the aim of this study is to discuss the necessity of establishing a platform (union, council, form), like those mentioned above, for the institutions and organizations that serve as regulatory bodies in the field of audiovisual media in the members of the Turkic Council and observer states. Qualitative research methods and in-depth interview techniques were used in the study. Data were collected through a structured interview form with managers and experts of RTÜK, who participated in the activities of institutions such as ITU, EPRA, MNRA, BRAf and IBRAF and academics who have worked in the audiovisual media in the Turkic World. Data obtained by face to face interview technique were analyzed by descriptive analysis method. Results of the research showed that a platform to be established among the authorities which carry out regulatory activities in the audiovisual media field in the Turkic World will serve to share experience and to increase cooperation.

Keywords: International Platforms, Audio-Visual Media, Turkish World, Regulatory and Supervisory Boards

TÜRKİYE'DE HEMŞEHRİ DERNEKLERİ BAĞLAMINDA KAFKAS EKSENLİ DERNEKLER: BURSA ÖRNEĞİ

CAUCASUS AXIS ASSOCIATIONS IN THE CONTEXT OF FELLOW COUNTRYMEN ASSOCIATIONS IN TURKEY: THE CASE STUDY OF BURSA

Bekir PARLAK¹

Şimal AŞAN²

ÖZET

Bir sivil toplum kuruluşu olan dernekler, kazanç paylaşma amacı gütmeyen, birlik, beraberlik ve dayanışmayı sağlamak amaçlarıyla benzer görüşleri paylaşan insanların bir araya gelmesiyle oluşan örgütlenme biçimidir. Bu amaçlarla faaliyet gösteren dernek çeşitlerinden biri de hemşehri dernekleridir. Hemşehri dernekleri aynı coğrafyadan gelen, ortak aidiyet duygusuna sahip insanların dayanışma gücü temelinde tek bir çatı altında toplanmasıyla oluşur. Bu insanların yeni mekânlarına uyum sağlaması, geleneksel kültürlerinin korunup tanıtılması ve kendi aralarında dayanışma amaçlarıyla oluşan hemşehri derneklerinin bir çeşidi de "Kafkas dernekleridir". Bu dernekler, üyeleri arasında tanışma, yardımlaşma ve dayanışmayı sağlamak, Kafkas kültürünün korunup tanınmasına yardımcı olmak, Kafkas toplumu ile yaşadığı toplumların üyeleri arasında dostluk ve iş birliğini yaygınlaştırmak gibi amaçlarla kurulmaktadır. Kafkas dernekleri, ülkemizde uzun yıllardır faaliyet göstermektedir. Türkiye'de çok sayıda Kafkas Derneği bulunmaktadır. Bazı illerde bu derneklerin sayısı daha fazla olabilmektedir. Bu iller arasında İstanbul, Ankara, Bursa, Samsun, Sakarya, Kayseri ve Balıkesir illeri yer almaktadır. Kafkas dernekleri Bursa'da da faaliyet göstermekte ve bu amaçlara yönelik çalışmalar yapmaktadır. Bu bilimsel çalışmada tümdengelim yöntemiyle sivil toplum - hemşehri dernekleri - Türkiye'de Kafkas Dernekleri - Bursa Kafkas Dernekleri bağlamında bir araştırma yapılmıştır. Araştırmada önce hemşehri dernekleri konusu ele alınmıştır. Ardından genel anlamda Türkiye'deki Kafkas Derneklerinin durumu incelenmiştir. Sonra özel anlamda Bursa Kafkas Dernekleri analiz edilmiştir. Bu çerçevede Bursa'daki Kafkas Derneklerinin kuruluşları, amaçları, çalışma konuları, etkinlik ve faaliyetleri, üye profilleri, dernek çalışmalarına katılım, üniversite gençleriyle etkileşim, üyelerin birbirleriyle iletişimi, kadınların rolü ve katılımları gibi konular ampirik bir yöntemle araştırılmıştır. Ampirik araştırma kapsamında dernek yöneticileri yapılandırılmış görüşmeler yapılmış, kontrollü soru-cevap yöntemiyle elde edilen bulgular nesnel bir bakışla değerlendirilmiştir. Amaç, Bursa'daki Kafkas Derneklerinin Türkiye Kafkas Dernekleri içinde yerini belirlemek, etkinlik düzeylerini incelemek, üyeleri ile etkileşimlerini ele almak ve daha etkili çalışmaları için öneriler geliştirmektir. Bu araştırmadan çıkan sonuçlar, bu tür derneklerin hemşehrilerinin dayanışma ve yardımlaşmalarına, belli konularda iş birliği yapmalarına, eğitim alanında öğrencilere destek vermelerine, iş dünyasında birlikte hareket edebilmelerine ve bir kimlik inşasına katkıda buldukları gözlenmiştir. Bununla birlikte eksik

---

¹ Prof. Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı Başkanı, bparlak21@gmail.com, ORCID: 0000-0002-9173-7563

² Bursa Uludağ Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi, simalasan@gmail.com

kaldıkları yönlerin geliştirilmesine ve daha yaygın etkinliklerin gerçekleştirilmesine gereksinim duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sivil Toplum, Hemşehri Derneği, Kafkas Dernekleri, Bursa Örneği

ABSTRACT

Associations, which are a non-governmental organization, are a form of organization formed by the gathering of people who share similar views with the aim of ensuring unity, solidarity without the aim of sharing profit. One of the types of associations that operate for these purposes is fellow countrymen associations. Fellow countrymen associations (Citizen associations) are formed by gathering people from the same geography, who have a common sense of belonging, under a single roof on the basis of solidarity. One of the types of fellow countrymen associations formed for the purpose of adapting these people to their new places, preserving and promoting their traditional cultures and solidarity among themselves are "Caucasian associations". These associations are established with the aim of providing acquaintance, helping each other and solidarity among their members, helping the preservation and recognition of the Caucasian culture, and promoting friendship and cooperation between the Caucasian society and the members of the societies they live in. Caucasian associations have been operating in our country for many years. There are many Caucasian Associations in Turkey. The number of these associations may be higher in some provinces. These provinces include Istanbul, Ankara, Bursa, Samsun, Sakarya, Kayseri and Balıkesir. Caucasian associations also operate in Bursa and work towards these purposes. In this scientific study, a research was conducted in the context of non-governmental - citizen associations - Caucasian Associations in Turkey - Bursa Caucasian Associations by deductive method. First, the subject of fellow countrymen associations was discussed in the study. Then, the situation of Caucasian Associations in Turkey in general terms was examined. Then, in a special sense, Bursa Caucasian Associations were analyzed. In this context, issues such as the establishment, aims, study subjects, activities and activities of the Caucasian Associations in Bursa, member profiles, participation in the activities of the association, interaction with university youth, communication of the members with each other, the role and participation of women were investigated with an empirical method. Within the scope of the empirical research, structured interviews were made with the association managers, and the findings obtained by the controlled question-answer method were evaluated objectively. The aim is to determine the place of Caucasian Associations in Bursa within Turkey Caucasian Associations, to examine their level of activity, to discuss their interactions with their members and to develop suggestions for their more effective work. The results of this study show that such associations contribute to the solidarity of their fellow townsmen, to cooperate on certain issues, to support students in the field of education, to act together in the business world and to build an identity. However, there is a need to improve the aspects they lack and to realize more widespread activities.

Keywords: Civil Society, Fellow Countrymen Associations, Caucasian Associations, Bursa Case Study

**BÜYÜK SELÇUKLU DEVLETİ VE OSMANLI DEVLETİNİN ASKERİ
İSTİHBARAT KURUMSAL KÜLTÜRLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI**

**A COMPARISON OF MILITARY INTELLIGENCE INSTITUTIONAL CULTURES
OF THE GREAT SELJUK STATE AND OTTOMAN STATE**

Bekir PARLAK¹
Muhammet MAĞAT²

ÖZET

Bu çalışmada amaç, askeri istihbarat kurumsal tipolojisi, Selçuklu ve Osmanlı örneğinde değerlendirilirken, gelecek projeksiyonuna dair çıkarımlar yapılmasına zemin oluşturabilmektir. Tarihsel anlamda kurumsal kültür karşılaştırması yapılan bu çalışmada, Türk devlet sisteminde askeri istihbarat kurumsallaşmasının nasıl olduğu ve Osmanlı Devleti askeri istihbarat kurumsal kültürünün Selçuklu Devleti istihbarat sisteminden etkilenişi irdelenecektir. Bu çalışmanın önemi, geçmişten günümüze bir ulusal güvenlik stratejik kültürünü anlayabilme amacına da dayalıdır. Bu bağlamda, Selçuklu Devleti Berid Sistemi ve modern anlamdaki ilk askeri/siyasi istihbarat örgütlerinden biri olan Osmanlı Devleti Teşkilat-ı Mahsusa'sının karşılaştırılması da gayet önem arz etmektedir. İstihbarat sistemlerinin kuruluş ve işleyişlerinde tarihi arka planları her çağda dikkate değer bir husus olmuştur. Bu sistemlerin kurumsal kültürleri, idari bağlantıları, ideolojik ağırlıkları ve devlet yöneticilerinden etkilenişleri ve onları etkileyişleri, özellikle tarihsel bağlamda araştırılmaya değer görülmektedir. Çalışmanın birinci bölümünde, Türk tarihinde askeri istihbarat teşkilatının gelişimi; ikinci bölümünde, Selçuklu Devleti'nde askeri istihbaratın kurumsal yapısı; üçüncü bölümde Osmanlı Devleti'nde modern askeri istihbarat sisteminin kurumsallaşması incelenecek ve dördüncü bölümde de örnek karşılaştırması yapılacaktır. Çalışma, tümden gelim yöntemiyle sıralanan temaları izlemek suretiyle yapılandırılmıştır: yönetim bilimi, yönetim tarihi, askeri tarih, istihbarat tarihi. Bu araştırmada, tarihsel süreç analizi, betimsel analiz, karşılaştırmalı analiz ve çıkarımsal önermeler yöntemleri kullanılmıştır. Bu bilimsel gayretin ,benzeri alanlarda başka çalışmalara esin kaynağı olması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Askeri İstihbarat, Kurumsal Kültür, İstihbarat Kültürü, Osmanlı Devleti, Selçuklu Devleti.

---

¹ Prof. Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı Başkanı, beparlak21@gmail.com

² Doktora Öğrencisi, Bursa Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, muhammetmagat34@gmail.com

ABSTRACT

The aim of this study is to provide a basis for inferences about future projection while evaluating the military intelligence institutional typology in the Seljuk and Ottoman example. In this study, which compares the institutional culture in a historical sense, it will be examined how the military intelligence institutionalization is in the Turkish state system and how the Ottoman State military intelligence institutional culture was affected by the Seljuk State intelligence system. The importance of this study is also based on the aim of understanding a national security strategic culture from the past to the present. In this context, it is also very important to compare the Seljuk State Berid System and the Ottoman State's Teskilat-ı Mahsusa which is one of the first military / political intelligence organizations in the modern sense. Historical backgrounds in the establishment and functioning of intelligence systems have been a remarkable issue in all ages. The institutional cultures of these systems, their administrative connections, their ideological weight and their influence by and impression on state administrators are considered worthy of research, especially in a historical context. In the first part of the study, the development of the military intelligence organization in Turkish history; in the second part, the institutional structure of military intelligence in the Seljuk State; in the third part, the institutionalization of the modern military intelligence system in the Ottoman Empire will be examined and case comparison will be adopted in the fourth part. The study is structured by following the themes listed by deductive method: administrative science, administrative history, military history, intelligence history. In this study, historical process analysis, descriptive analysis, comparative analysis and inferential proposition methods were used. This scientific effort is expected to inspire other studies in similar fields.

Keywords: Military Intelligence, Institutional Culture, Intelligence Culture, Ottoman State, Seljuk State

KENT KONSEYLERİNİN KENTLEŞME SÜRECİNE KATKILARI CONTRIBUTION OF CITY COUNCILS TO THE URBANIZATION PROCESS

Doç. Dr. Vedat YILMAZ¹

Zeynep KARHAN²

ÖZET

Kent olgusu, yerleşim yeri olma özelliğinin yanında tarih boyunca yaşanan sosyo-ekonomik olayların şekillendirdiği yaşam alanlarıdır. Bu yaşam alanlarının son yüzyılda yaşanan iklim değişiklikleri, ozon tabakasının delinmesi, sera gazı salınımı, hava ve suların kirlenmesinin yanı sıra yönetim anlayışındaki dönüşümler ile doğrudan ilgisi bulunmaktadır. Bu açıdan acil eylem planları ile gelecek yüzyıllara yaşanılabilir bir dünya bırakmak için önemli adımlar atılmıştır. Bu adımların başında 1992 yılında Birleşmiş Milletler tarafından düzenlenen "yeryüzü zirvesi" gelmektedir. Yeryüzü zirvesinde birçok yönden ele alınan "sürdürülebilir kalkınma"nın kentlere yansımaları "Gündem 21 Eylem Planı"dır. Bu eylem planlarının yerelde uygulanabilmesi için "Yerel Gündem 21 Eylem Planı" oluşturulmuştur. Her ülkede farklı isimlerle uygulanan bu eylem planlarının Türkiye'deki karşılığı "Kent Konseyleri"dir. Türkiye'de ancak 1996 yılında Birleşmiş Milletler Habitat II Konferansının etkileri ile 1997 yılında uygulamaya konan kent konseyleri ile kentin sorunları ve beklentilerine duyarlılığın artması ve yerel halkın yönetime katılımı amaçlanmaktadır. Fakat Türkiye'de uygulanan kent konseylerinin, yerel yönetimler, dezavantajlı gruplar ve sivil toplum kuruluşları ile işbirliği içinde hareket etmemesi, halkın beklenti ve ihtiyaçlarının yönetime istenen düzeyde yansımaması, halkın yönetime katılma isteğinin yaşatılamaması gibi kent konseylerinin temel işlevlerinin yerine getirilememesine sebep olmaktadır. Bu bağlamda çalışmada Türkiye'deki kentleşme pratiği incelenerek kent konseylerinin oluşum ve çalışma prensiplerinin kentleşme sürecine katkıları değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kent, Kentleşme, Kent Konseyleri

---

¹ Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, İİBF, Kamu Yönetimi, vedatyilmaz4444@gmail.com

² Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, İİBF, Kamu Yönetimi Doktora Öğrencisi, zeynepkarhann@gmail.com

ABSTRACT

Beside being a settlement; urban phenomenon is a living space that socio-economic events take place. These living spaces are directly related to climate changes from last centuries, ozone layer depletion, greenhouse gas emission, atmospheric and water pollutions and also changes in governmental issues. In this way, many important steps have been done to leave a worth-living environment by immediate action plans. One of the plans is "earth-peak" which was done by United Nations the reflection of "sustainable development" to urban is Agenda 21 Course of Action. In order to apply this plan in local; "Local Agenda 21 Course of Action" has been done. There are different names for this plan in different countries, for Turkey it has been called as "city councils". City councils transferred into practice in 1997 with the help of United Nations Habitat II conference in 1996. Thus, needs and problems of urban, people participation in management have been determined, but in Turkey no coordination between city councils and local government, disadvantaged groups nongovernmental organizations have caused ineffective city councils. In this context for the functioning of city councils, their working principles and contributions to urbanisation period have been examined by researching urbanisation practice in Turkey.

Keywords: City, Urbanization, City Councils

AKDENİZ'DE YAŞANAN DÜZENSİZ GÖÇÜ YÖNETMEK: TÜRK SAHİL GÜVENLİK KOMUTANLIĞI ÖRNEĞİ

MANAGING IRREGULAR MIGRATION IN THE MEDITERRANEAN: EXAMPLE OF TURKISH COAST GUARD COMMAND

Tekin AVANER¹

Leyla OCAKLI²

ÖZET

İnsanlar tarih boyunca gerek kendi istekleri ile bir yerden başka bir yere göç etmekte, gerekse çeşitli sebeplerle göç etmeye zorlanmaktadırlar. Ekonomik, sosyal ve siyasal vb. sebeplerle ülkelerini terk edip başka ülkelere göç eden insanlar gittikleri ülkeleri ekonomik ve sosyal olarak etkilemekte, özellikle kitlesel göç hareketlerine konu olan ülkeler göç yönetimi konusunda oldukça ağır sınavlar vermektedirler.

Düzensiz göçü meydana getiren sebeplere bakıldığında; savaş, terör ve çatışma gibi olgular ön plana çıkmaktadır. Son yıllarda Afrika ve Orta Doğu'da yaşanan terör ve şiddet ortamı, insanların başka ülkelere göç etmelerine neden olmakta ve Akdeniz'de yoğun göç hareketleri yaşanmasını meydana getirmektedir. Bu sebeple son birkaç yıldır Türkiye ve AB ülkeleri yoğun göç dalgasına maruz kalmaktadırlar. Siyasi karışıklıklar nedeniyle Orta Doğu ve Afrika ülkelerinden Avrupa ülkelerine doğru yaşanan kitlesel göç hareketlerinde düzensiz göçmenler Akdeniz üzerinden Avrupa ülkelerine geçmeye çalışmaktadırlar. Yaşanan bu kitlesel göç hareketlerinde denizden geçiş rotaları üzerinde bulunan Yunanistan, İtalya ve İspanya'ya geçişlerde göçmenler hayatlarını kaybetmekte, umutla çıkılan yolculuk trajediyle sonuçlanabilmektedir. İnsan hayatını tehdit eden bu umut yolculuğunda gerek kaynak ve hedef ülkeler gerekse ülkemiz gibi transit ülkeler Akdeniz'de yaşanan bu güvenlik sorunu ile karşı karşıya kalmaktadır.

Son dönemde özellikle Suriye ve Afganistan'dan Türkiye'ye yapılan kitlesel göç hareketleri nedeniyle ülkemiz de göç yönetimi konusuyla mücadele etmektedir. Etki alanı çok geniş ve çok boyutlu olan göç olgusunun insani boyutu da ülkemizin iyileştirmek adına çaba gösterdiği bir konudur. Zira, Ege Denizi üzerinden Yunanistan'a geçmeye çalışan düzensiz göçmenler hayatlarını tehlikeye atmaktadırlar. Umutla çıkılan göç yolculuğunun trajedi ile sonuçlanmaması için Türkiye çok hassas ve özverili bir çalışma yürütmektedir. Bu süreçte Sahil Güvenlik Komutanlığı, denizde ölümleri engellemek ve düzensiz göçmenlerin canlarını korumak için oldukça büyük ve önemli bir görev üstlenmiş durumdadır. Bildiri; Sahil Güvenlik Komutanlığı'nın Akdeniz'deki düzensiz göçle mücadelesine odaklanmakta ve bu çabaları süreç yönetimi çerçevesinde ele almaktadır.

Anahtar Sözcükler: Düzensiz Göç, Akdeniz, Terör, Savaş, Sahil Güvenlik Komutanlığı

¹Doç. Dr., JSGA, GÜVBEN, Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, tekinavaner@hotmail.com

²JSGA, GÜVBEN, Suç Araştırmaları Anabilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi, leyla_ocakli@hotmail.com

ABSTRACT

Throughout history, people migrate either voluntarily from one place to another or are forced to migrate for various reasons. People who migrate for economic, social and political reasons etc., affect the countries they go to economically and socially, and especially the countries subject to mass migration movements have heavy tests on migration management.

Considering the causes of irregular migration, facts such as war, terrorism and conflict come to the fore. Terrorism and violence in Africa and Middle East in recent years have caused people to migrate to other countries and create migration movements in the Mediterranean. Some political turmoil in the Middle East and Africa has caused mass migration movements to EU and irregular migrants are trying to pass through the Mediterranean to reach European countries. In these mass migration movements, migrants lose their lives while crossing to Greece, Italy and Spain, which are on the routes of migration and, the journey of hope may result in tragedy. In this journey of hope that threatens human life, countries face security problems in the Mediterranean.

Turkey struggles with issues of migration management in recent years because of mass migration movements. The human dimension of the phenomenon of immigration, whose impact area is very large and multidimensional, is an issue that Turkey strives to improve. Then, irregular migrants endanger their lives while trying to cross Greece through the Aegean Sea. Turkey conducts very sensitive and dedicated work in order for the hopeful journey of migration not to result in tragedy. In this process, the Coast Guard Command has undertaken very important task to prevent deaths at the sea and protect the lives of irregular migrants. The paper focuses on the Coast Guard Command's fight against irregular migration in the Mediterranean and addresses these efforts within the framework of process management.

Keywords: Irregular Migration, Mediterranean, Terrorism, War, Coast Guard Command

**KUTADGU BİLİG’DE YÖNETİM DÜŞÜNCESİ: KAMU DEĞERİ YAKLAŞIMI
MERKEZLİ BİR İNCELEME
ADMINISTRATION THOUGHT AT KUTADGU BILIG: A REVIEW CENTERED
ON THE PUBLIC VALUE APPROACH**

Abdulkadir AKSOY¹

ÖZET

Kutadgu Bilig, Türk yönetim düşüncesinin önemli eserlerinden biri olarak kabul görmektedir. Kutadgu Bilig, bütünlüklü incelemeyle ele alındığında yöneten-yönetilen ilişkilerini tasarlamak başta olmak üzere iyi yönetimi merkezine alan bir metin olarak değerlendirilebilir. Öte yandan kamu yönetimi disiplinde, yönetimin teknik boyutlarının ve çıktılarının yanında kamu için ürettiği değer de önemli olduğu fikri kamu değeri yaklaşımı çerçevesinde tartışılmaktadır. Bu bakımdan kamu değeri yaklaşımında “evrensel tek iyi yönetim” öneren geleneksel ve yeni kamu yönetimi teorilerinin ötesinde bağlam, üretilen değer ve görevin doğası gibi koşullar öne çıkmaktadır. Bu çalışmanın konusu; kamu değeri yaklaşımında “stratejik üçgen” olarak ifade edilen “meşrulaştırma ve destek”, “işlevsel kapasite” ve “değer” kavramlarının Kutadgu Bilig’de izlerinin sürülmesidir. Çalışmada, Kutadgu Bilig, içerik analizi yöntemi ile incelenecektir. Çalışmanın temel amacı; kamu değeri yaklaşımının temel varsayımları ile Kutadgu Bilig’de vurgulanan yönetim ilkelerinin kritik edilmesidir. Dolayısıyla kamu yönetimi disiplinine Türk yönetim düşüncesi merkezli bir katkı sunmak temel amaç olarak belirtilebilir. Kutadgu Bilig bu yönüyle değerlendirildiğinde, Türk yönetim düşüncesindeki tarihsel öneminin ötesinde mevcut teorik gelişmeler boyutuyla da bir fırsat penceresi sunmaktadır. Çalışmada, Kutadgu Bilig’in yönetim önerilerinin kamu değeri yaklaşımı için geniş bir açılım alanı oluşturduğu sonucu, ilk bulgulardan birisi olarak vurgulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Türk Yönetim Düşüncesi, Kutadgu Bilig, Kamu Değeri

---

¹ Gaziantep Üniversitesi, aaksoy@gantep.edu.tr

ABSTRACT

Kutadgu Bilig is accepted as one of the important works of Turkish administration thought. When Kutadgu Bilig is considered with a holistic analysis, it can be considered as a text that focuses on good management, especially in designing the relations between the ruler and the ruled. On the other hand, in the discipline of public administration, the idea that the value it produces for the public is important, as well as the technical dimensions and outputs of the administration, is discussed with the public value approach. In this respect, in the public value approach, beyond the traditional and new public administration theories that suggest "universal one good administration", conditions such as the context, the value produced and the nature of the task come to the fore. The subject of this study is; The concepts of "legitimation and support", "functional capacity" and "value", which are expressed as the "strategic triangle" in the public value approach, will be traced in Kutadgu Bilig. In the study, Kutadgu Bilig will be examined by content analysis method. The main purpose of the study; The basic assumptions of the public value approach and the administration principles emphasized in Kutadgu Bilig will be criticized. Therefore, it can be stated as the main objective to make a contribution to the discipline of public administration centered on Turkish administration thought. When Kutadgu Bilig is evaluated from this aspect, beyond its historical importance in Turkish administrative thought, it also creates a window of opportunity with the dimension of current theoretical developments. In the study, the conclusion that Kutadgu Bilig's administration suggestions create a wide opening area for the public value approach can be emphasized as one of the first findings.

Keywords: Turkish Administration Thought, Kutadgu Bilig, Public Value

AFET YÖNETİMİNDE YEREL YÖNETİMLERİN GÖNÜLLÜ KATILIM FAALİYETLERİ: ÜÇ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ÖRNEĞİNDE BİR İNCELEME

VOLUNTEER PARTICIPATION ACTIVITIES OF LOCAL GOVERNMENTS IN DISASTER MANAGEMENT: A REVIEW ON THE CASE OF THREE METROPOLITAN MUNICIPALITIES

Ezgi SEÇKİNER BİNGÖL¹

ÖZET

Afet yönetiminde merkezi yönetimin olduğu kadar, yerel yönetimlerin, sivil toplum kuruluşlarının ve gönüllü kuruluşların da önemli etkisi olduğu kabul edilmektedir. Yerel yönetimlerin afet yönetiminde merkezi yönetimin ulaşamadığı yerlere ulaşabilme, daha hızlı örgütlenebilme ve yerleşik toplumu daha iyi tanıyabilme gibi özellikleri bulunmaktadır. Doğal afetlerin birçoğunun yerel olması da yerel yönetimlerin afet yönetimindeki önemini pekiştirmektedir. Yerel yönetimler afetlerle baş etmede çoğunlukla merkezi yönetimden gelecek karar ve süreçleri beklemek durumunda kalabilmekte veya afet yönetimi için yeterli yönetsel kapasiteye sahip olmama sorunlarını yaşayabilmekte, afet esnasında aşırı taleplerle baş etmekte zorlanabilmektedir. Bu yüzden devletin diğer kuruluşlarından, sivil toplumdan ve gönüllü kuruluşlardan destek alabilmektedir. Afetlerle mücadelede başarı, vatandaş katılımını temin etme süreci ile de ilgilidir. Sivil toplum ve yerel yönetimler, bölge halkının afetler konusunda gönüllü katılımlarının sağlanmasında önemli işlevlere sahiptirler. Bireysel veya bir kuruluş bünyesinde tezahür eden gönüllü faaliyetler afet öncesi zarar azaltma ve hazırlık evrelerinde rol alabilmekte afet sonrası iyileştirme evrelerinde de önemli roller üstelenerek afet zararlarının azaltılmasında etkili olabilmektedir. Belediyelerin buldukları bölgede gönüllü kişi potansiyellerinden yararlanması, belediyelerin hizmet sunma etkinliğini artırmaktadır. Günümüzde belediyelerin çeşitli alanlarda gönüllü katılım faaliyetleri bulunmaktadır. Özellikle Covid-19 pandemisi, yangın, sel gibi afetlerin artış gösterdiği son günlerde belediyelerin afet bölgelerindeki faaliyetleri ve bunlara vatandaşların gönüllü katılımı dikkat çekmiştir. Bu çalışmada İstanbul, Ankara ve İzmir Büyükşehir Belediyeleri olmak üzere üç büyükşehir belediyesinin doğal afetlerdeki gönüllü katılım faaliyetleri incelenmiştir. Belediyelerin faaliyet raporları, bültenleri, resmi internet sayfaları taranarak, ilgili birimlerle görüşülerek ve bilgi edinme birimlerine başvurularak; belediyelerin hangi tür afetlerde ne tür gönüllü katılım faaliyetlerinde bulduklarına ilişkin veriler toplanmıştır. Çalışma sonucunda, belediyelerin afetlerde gönüllü katılım faaliyetlerinin kapsamı, türleri ve içeriklerine ilişkin bilgiler sunulmuş, afetlerde gönüllü katılımın belediyeler için ne tür avantajlar ve dezavantajlar sağladığı tartışılmış, gönüllü katılım alanında geliştirilmesi gereken yönler üzerine önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Afet yönetimi, gönüllü katılım, yerel yönetimler

---

¹ Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü, eseckinerbingol@ohu.edu.tr

ABSTRACT

It is accepted that local governments, non-governmental organizations and voluntary organizations have a significant impact on disaster management as much as the central government. Local governments have features such as reaching places that the central government cannot reach, organizing faster and getting to know the settled society better in disaster management. The fact that most of the natural disasters are local also reinforces the importance of local governments in disaster management. Local governments may have to wait for decisions and processes from the central government to cope with disasters, or they may experience problems of not having sufficient administrative capacity for disaster management, and may have difficulties in coping with excessive demands during disasters. Therefore, they can receive support from other institutions of the state, non-governmental organizations and voluntary organizations. Success in disaster management is also related to the process of ensuring citizen participation. Civil society and local governments have important functions in ensuring the voluntary participation of the people of the region in disasters. Volunteer activities, manifested individually or within an organization, can play a role in the pre-disaster mitigation and preparation phases, and can be effective in reducing disaster damages by playing an important role in the post-disaster recovery phases. The efforts of the municipalities to activate the volunteers in their region by making use of their potential increases the efficiency of the municipalities in providing services. Today, municipalities have voluntary participation activities in various fields. Particularly in recent days, when disasters such as the Covid-19 pandemic, fire and flood have increased, the activities of municipalities in disaster areas and the voluntary participation of citizens in these have attracted attention. In this study, the voluntary participation activities of three metropolitan municipalities, namely Istanbul, Ankara and Izmir Metropolitan Municipalities, in natural disasters were examined. By scanning the activity reports, bulletins, official web pages of the municipalities, by interviewing relevant units and by applying to the information units; data were collected on what kind of voluntary participation activities the municipalities did in what kind of disasters. As a result of the study, information about the scope, types and content of voluntary participation activities of municipalities in disasters was presented, what kind of advantages and disadvantages voluntary participation in disasters provides for municipalities, and suggestions were made on the aspects that should be improved in the field of voluntary participation.

Keywords: Disaster management, voluntary participation, local governments

**DEMOGRAFİK ÖZELLİKLER İLE ÖZNEL İYİ OLUŞ İLİŞKİSİ ÜZERİNE BİR
ALAN ARAŞTIRMASI: BİTLİS TATVAN'DAKİ TEMEL EĞİTİM VE
ORTAÖĞRETİM ÖĞRETMENLERİ**

**A FIELD RESEARCH ON THE RELATIONSHIP BETWEEN DEMOGRAPHIC
CHARACTERISTICS AND SUBJECTİVE WELL-BEING: BASIC AND
SECONDARY EDUCATION TEACHERS IN BITLIS PROVİENCE TATVAN
DİSTRİCT**

Cemal ÖZTÜRK¹

Alperen SAZ²

ÖZET

Öznel iyi oluş ise kişinin doyum elde etmesiyle birlikte kendi halinden memnuniyet durumu olarak ortaya çıkmaktadır. Öznel iyi oluş halleri çalışanın iş hayatına olumlu/olumsuz yansımalar getirmektedir. Çalışanın motivasyon, doyum, tatmin, verimlik ve başarısını artıran bu olgulardaki durumlar aynı zamanda işyeri ya da kurumun başarısına da doğrudan katkı sunmaktadır. Bu bağlamda insan kaynakları yönetimi açısından son derece elzem olan bu olgunun demografik özelliklerle birlikte ve birbirleriyle ilişkilerinin incelenmesi yöneticiler ve yönetim açısından değerli bilgiler sunmaktadır.

Eğitim canlıların istenilen davranışları kazanması sürecidir. Her dönemde eğitimin tüm toplumlar için önem arz ettiği bilinen bir gerçektir. Bu gerçeklikten hareketle toplumlar geleceğine yön vermektedir. Eğitimle birebir iç içe olan kişiler öğretmen ve okul yöneticileridir. Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda istenilen davranışları kazandırmakla birinci derece yükümlü olan öğretmenler ve eğitim kurumu yöneticilerinin öznel iyi oluş durumlarının eğitimin kalitesine muhtemel olumlu bir şekilde yansımaları beklenmektedir.

Bu çalışmanın amacı Demografik özellikler ve Öznel İyi Oluş arasındaki muhtemel ilişkiyi Bitlis İli Tatvan İlçesinde Milli Eğitime bağlı Temel Eğitim ve Ortaöğretim kurumlarında inceleyerek burada çalışan öğretmenler özelinde genel olarak ta kamuda demografik özellikler ile Öznel İyi Oluş arasındaki bağlantıyı ortaya koymaktır. Bu amaca yönelik olarak yerli, yabancı, online ve basılı literatür taraması yapıldıktan sonra nicel araştırma yöntemlerinden tarama yöntemi kullanılmış ve elde edilen veriler tablolaştırılarak analizleri yapılmıştır. Anketlere dair ölçekler katılımcılara 2021 Mayıs ayında uygulanmıştır. Çalışmamızda araştırma ve yayın etik kurallarına uyulmuş ve Bitlis Eren Üniversitesi Etik İlkeleri ve Etik Kurulundan 02.03.2021 tarih ve 21/2-I sayılı kurul kararı alınmıştır.

Sonuç olarak Öznel İyi Oluş katılımcılarda her demografik özellik ve alt grupları için yüksektir. Bununla birlikte öznel iyi oluşun; eğitim seviyesi arttıkça anlamlı şekilde arttığı, kadınlarda erkeklerden daha yüksek olduğu, bekarlarda evlilerden daha yüksek olduğu, mesleki deneyim arttıkça düştüğü, öğretmenlerde yöneticilerden daha yüksek olduğu görülmüştür.

¹ Doç. Dr, Bitlis Eren Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü, cozturk@beu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3607-1356.

² Yüksek Lisans Öğrencisi, Bitlis Eren Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Kamu Yönetimi ABD, alperengazi@gmail.com. ORCID: 0000-0002-7138-1168.

Anahtar Sözcükler: Öznel İyi Oluş, Temel Eğitim ve Ortaöğretim, Öğretmen, Yönetici, Bitlis İli Tatvan İlçesi

ABSTRACT

Subjective well-being emerges as a state of self-satisfaction with the satisfaction of the person. Subjective well-being bring positive/negative reflections to the working life of the employee. The situations in these phenomena, which increase the motivation, satisfaction, productivity and success of the employee, also directly contributes to the success of the workplace or institution. In this context, examining this phenomena together with demographic characterstics, which are extremely essential in terms of human resources management, and their relations with each other, provides valuable informations for managers and management.

Education is the process of acquiring the desired behaviors of living things. It is a known fact that education is important for all societies in every period. Based on this reality, societies shape their future. The people who are directly intertwined with education are teachers and school administrators. It is expected that the subjective well-being of teachers and educational institution administrators, who are primarily responsible for inculcating the desired behaviors in schools affiliated to the Ministry of National Education, will likely reflect positively on the quality of education.

The aim of this study is to examine the probable elationship between demographic characteristics and Subjective Well-being in the basic and secondary education institutions affiliated to the National Education Institution in Bitlis Proviencie Tatvan District and to reveal the connection between demographic characteristics and Subjective Well-being among the teachers working there and in the public in general. For this purpose, after scanning the domestic, foreign, online and published literature, the scanning method, one of the quantitative research methods, was used and the data obtained were tabulated and analiysed. The scale of the questionnaires were applied to the participants in May 2021. In our study, the ethical rules of research and publication were complied with and the board decision dated 02.03.2021 and numbered 21/2-I was taken from the Ethical Principles and Ethics Committee of Bitlis Eren University.

As a result, Subjective well-being is high for all demographic characteristics and subgroups of the participants. However, sbjective well-being; It was seen that it increased significantly as the education level increased, it was higher in women than in men, it was higher in singles than in married people, it decreased as Professional experience increased, and it was higher in teachers than in administrators.

Keywords: Subjective Well-Being, Primary and Secondary Education, Teacher, Manager, Bitlis Proviencie Tatvan District

**STRESLE BAŞA ÇIKMA TARZLARI İLE DEMOGRAFİK ÖZELLİKLER İLİŞKİSİ
ÜZERİNE BİR ALAN ARAŞTIRMASI ÜZERİNE BİR ALAN ARAŞTIRMASI:
BİTLİS DEVLET HASTANESİ HEMŞİRELERİ**

**A FIELD RESEARCH ON THE RELATIONSHIP BETWEEN DEMOGRAPHIC
CHARACTERISTICS AND THE STYLES OF COPING WITH STRESS: THE
NURSES AT BITLIS STATE HOSPITAL**

Cemal ÖZTÜRK¹

Huriye DALGIÇ²

ÖZET

Stres kişinin denge ve duygusal rutinini bozan ve bu bozulan hali düzeltmeye dair başka davranışlara sevk eden dış etkenlere verilen tepkilerdir. Çalışanlar ölme ve sağlıklarını kaybetme riskleri gibi birçok riskin yanında, çalışma şartlarındaki zorluklar, ekonomik ve psikolojik açıdan da çok etkilenmektedirler.

Stresle başa çıkma tarzlarında elde edilen başarı iş hayatında motivasyon, performansta artış, verimlilik ve başarı olarak çalışana ve işyerine yansımaktadır. Bu başarı durumunun demografik özelliklere göre değişiklik göstermesi muhtemeldir. Bu nedenle bu olgunun ve demografik özelliklerle etkileşimlerinin incelenmesi insan kaynakları yönetimi için büyük önem taşımaktadır.

Bu çalışmamızda stresle başa çıkma yöntemleri ile demografik özellikler arasındaki ilişkinin Bitlis Devlet Hastanesinde çalışan hemşireler özelinde genel olarak ta kamu çalışanları bağlamında ortaya konması amaçlanılmıştır. Bu amaca yönelik olarak literatür taraması ve nicel araştırma yöntemlerinden tarama yöntemi kullanılmıştır.

Çalışma sonucunda hemşirelerin stresle başa çıkmada genel olarak etkili yöntemler kullanıyor oldukları ve stresle baş etme tarzları açısından bazı alt gruplarda olumsuzlukların baş gösterdiği anlaşılmaktadır. Katılımcı hemşirelerin stresle başa çıkmada: -Kendine Güvenli Yaklaşım, İyimser Yaklaşım Ve Sosyal Destek Arama Yaklaşımı açısından doğru yöntemler kullanıyor oldukları, -Boyun Eğici Yaklaşım açısından çalışma şekli gündüz olan personelin anlamlı şekilde stresle başa çıkmada etkisiz yöntemler kullanıyor oldukları, - Kendine Güvensiz Yaklaşım açısından yaşı 18-22 olanların, eğitim durumu önlisans olanların ve mesleği tercih sebebi istemeyerek olanların stresle başa çıkmada etkisiz yöntemler kullanıyor oldukları, görülmektedir.

Bu çalışmamızda araştırma ve yayın etik kurallarına uyulmuş ve Bitlis Eren Üniversitesi Etik İlkeleri ve Etik Kurulundan 21/5-XVII sayılı kurul kararı alınmıştır. Devamında ilgili kurum izni alınarak çalışmaya başlanılmış ve ilgili ölçekler 2021 yılı Haziranında uygulanmıştır. Çalışmamızda katılımcı sayısı n=134 hemşire olmuştur.

¹ Doç. Dr, Bitlis Eren Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü, cozturk@beu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3607-1356.

² Yüksek Lisans Öğrencisi, Bitlis Eren Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Kamu Yönetimi ABD, dhuriye14@gmail.com, .ORCID: 0000-0001-6839-0808.

Anahtar Kelimeler: İnsan Kaynakları Yönetimi, Stres, Stresle Başa Çıkma Tarzları, Bitlis Devlet Hastanesindeki Hemşireler

ABSTRACT

Stress is the reaction to external factors that disrupt the balance and emotional routine of the person and lead to other behaviors to correct this deteriorated state. In addition to the risks of dying and losing their health, the employees are also affected by the difficulties in working conditions, economically and psychologically.

Success in coping with stress are reflected on the employee and the workplace as motivation, increase in performance, productivity and success in business life. This success is likely to vary according to demographic characteristics. Therefore, examining this phenomena and their interactions with demographic characteristics is of great importance for human resources management.

In this study, it is aimed to reveal the relationship between methods of coping with stress and demographic characteristics in the context of public employees in general, in particular for nurses working in Bitlis State Hospital. For his purpose, literature review and scanning Method, one of the quantitative research methods, were used.

As a result of the study, nurses generally use effective methods to cope with stress, and it is understood that some subgroups have negative effects in terms of coping style with stress. It is understood that participating nurses in coping with stress: Are using the right methods in coping with stress, according Self-confident Approach, Optimistic Approach and Social Support Seeking Approach; In terms of Submissive Approach, it is seen that the personnel whose working style is daytime use ineffective methods in coping with stress significantly; In terms of Self Insecure Approach, those who are 18-22 years old, those with an associate degree education and those who unwillingly choose the profession use ineffective methods in coping with stress.

In this study, the ethical rules of research and publication were complied with and the Board decision numbered 21/5-XVII was taken from the Ethical Principles and Ethics Committee of Bitlis Eren University. Afterwards, the study started with the permission of the relevant institution and the relevant scales were applied in June 2021. The number of participants in our study was n=134 nurses.

Keywords: Human Resources Management, Stress, Coping with Stress Styles, Nurses at Bitlis State Hospital

**KİŞİSEL VERİLERİN KORUNMASI HUKUKU KAPSAMINDA
KARŞILAŞTIRMALI BİR ANALİZ: AZERBAIJAN-TÜRKİYE ÖRNEĞİ**
**A COMPARATIVE ANALYZE WITH IN THE CONTEXT OF PERSONAL DATA
PROTECTION LAW: THE CASE OF AZERBAIJAN AND TURKEY**

Tuğba SALMAN¹

Semih AYSAL²

ÖZET

Devletler anayasalarında tanıdıkları ya da uluslararası sözleşmelere taraf olmakla üstlendikleri yükümlülükleri ulusal normlar yaratarak yerine getirmekte ve uygulamaktadırlar. Açıkça bilinmektedir ki, devletlerin temel hakları korumak için yaptığı düzenlemeler vatandaşlarının özgürlüklerini sınırlandırmayı da içeren güvenlik politikalarını oluşturmaktadır. Gerek anayasa hukuku gerekse siyaset bilimi literatüründe özgürlük-güvenlik dengesinin nasıl kurgulanacağı tartışma konusudur. Bir temel hak olarak kişisel verilerin korunması hakkı bağlamında özgürlük-güvenlik dengesinin nasıl olması gerektiği tam olarak netlik kazanmış değildir. İnsan haklarının bir parçası olarak doğup gelişen kişisel verilerin korunması hukuku, Avrupa Konseyi (AK) ve Avrupa Birliği (AB) tarafından oluşturulan uluslararası belgeler ve İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi (İHAM) içtihatları ışığında taraf devletlerce pozitif hukuk kurallarına dönüştürülmüştür. Buradan hareketle çalışmanın amacı kişisel verilerin korunmasına ilişkin olarak ülkelerin ulusal düzenlemelerini özgürlük-güvenlik dengesi bağlamında karşılaştırarak, bu kapsamda oluşturulan politikaları ortaya koymaktır. Bu bağlam da çalışmada AK üyesi olan ve Türk Dünyası ülkeleri arasında yer alan Türkiye ve Azerbaycan devletlerinin ulusal düzenlemeleri, anayasaları, ceza kanunları ve özel düzenlemeler boyutlarıyla karşılaştırmalı olarak incelenmiş ve özgürlük-güvenlik dengesi kapsamında değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Özgürlük, Güvenlik, Kişisel Verilerin Korunması Hukuku

---

¹ Araştırma Görevlisi, Atatürk Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü tugba.salman@atauni.edu.tr

² Araştırma Görevlisi, Atatürk Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü semih.aysal@atauni.edu.tr

ABSTRACT

States have conducted and performed by creating national norms for obligations undertaken by being the party to international covenants or recognized in their constitutions. It is clearly known that, regulations are made by states to protect fundamental rights including restrictions to citizens freedoms is to compose the security policies. How will freedom-security balance be fictionalized is the topic of discussion in the literature of both constitutional law and political science. It isn't exactly clear that how must be freedom-security balance in the context of the right of personal data protection as a fundamental right. Personal data protection law resulted and enhanced as a part of human rights has been transformed to positive legal rules by states under the light of international covenants generated by the European Council (EC) and European Union (EU) and the precedents of the European Court of Human Rights (ECtHR). The purpose of the study is the putting forth to generated policies in this scope by comparing the states national regulations on personal data protection in the context of the balance of freedom-security. The national regulations of Azerbaijan and Turkey which are both located in the Turkish World and are a member of EC have been comparatively analyzed in three dimensions as constitutions, penal codes, and special regulations, and has been assessed in the scope of freedom-security balance.

Keywords: Freedom, Security, Personal Data Protection Law

**YEREL ÖZERKLİK BAĞLAMINDA KIRGIZİSTAN VE KAZAKİSTAN YEREL
YÖNETİMLERİ
LOCAL GOVERNMENTS OF KYRGYZSTAN AND KAZAKHSTAN IN THE
CONTEXT OF LOCAL AUTONOMY**

Abdulgazi YIKICI¹

ÖZET

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB)'nin 1991 yılında dağılmasının ardından Orta Asya'da birçok ülke bağımsızlığını ilan etmiştir. Bu ülkeler, bir taraftan kumanda ekonomisinden piyasa ekonomisine, diğer taraftan komünist yönetim anlayışından hukukun üstünlüğü, demokrasi ve insan hakları gibi değerleri önceleyen bir devlet yapısına geçmeye yönelik girişimlerde bulunmuşlardır. Bu çerçevede çeşitli reform planları hazırlanmış ve uygulamaya konulmuştur. Yerel yönetimleri de kapsayan bu reform süreci, merkezî yönetim ile yerel yönetim birimleri arasındaki ilişkilerin yeniden düzenlenmesi ihtiyacını ortaya çıkarmıştır. Merkezî yönetimler, yetki, görev ve kaynak açısından daha geniş bir hareket alanına sahip olsalar da, yerel nitelikteki ihtiyaçların etkin, verimli ve zamanında karşılanmasında yetersiz kalabilmektedirler. Söz konusu durum yerel yönetim birimlerinin öneminin artmasına zemin hazırlamıştır. Yerel yönetimlerin kendinden beklenen işlevleri layıkıyla yerine getirebilmeleri ise merkez - yerel arasında yetki, görev ve kaynakların rasyonel şekilde paylaşılması ile yakından ilişkilidir. Buradan hareketle çalışmanın amacı Kırgızistan ve Kazakistan yerel yönetimlerinin yerel özerklik bağlamında karşılaştırmalı olarak incelenmesi ve Sovyet dönemi yönetim kültürünün yerel yönetim sistemi bağlamında sürdürülüp sürdürülmediğinin tespit edilmesidir. Bu çerçevede söz konusu ülkelerin yerel yönetimlerini konu edinen akademik çalışmalarda literatür incelemesi; mevzuatlarında ise doküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Yapılan inceleme sonucunda her iki ülkenin yerel yönetim sisteminde de Sovyet dönemi izlerine rastlanmış, ancak Kırgızistan'ın yerel özerklik konusunda Kazakistan'dan daha ileri bir seviyede olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Yerel Özerklik, Yerel Yönetim, SSCB, Kırgızistan, Kazakistan

---

¹Arş. Gör. Karadeniz Teknik Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü, E-posta: abdulgaziyikici@ktu.edu.tr, ORCID No: <https://orcid.org/0000-0003-1230-1612>.

ABSTRACT

After the collapse of the Union of Soviet Socialist Republics (USSR) in 1991, many countries in Central Asia declared their independence. These countries have made attempts to move from a command economy to a market economy on the one hand, and to a state structure that prioritizes values such as the rule of law, democracy and human rights from communist administration on the other. In this context, various reform plans have been prepared and implemented. This reform process, which includes local governments, has revealed the need to rearrange relations between central administration and local government units. While central administrations have a broader range of movement in terms of authority, duty and resources, they are unable to meet local needs effectively, efficiently and on time. The situation has set the stage for increased importance of local government units. The ability of local governments to properly perform the functions expected by themselves is closely related to the rational sharing of authority, duties and resources between the center and local. From this point of view, the aim of the study is to comparatively examine the local governments of Kyrgyzstan and Kazakhstan in the context of local autonomy and to determine whether the Soviet period administrative culture is maintained in the context of the local government system. In this context, literature review in academic studies on the local governments of these countries; document analysis method was used in the legislations. As a result of the examination, soviet period traces were found in the local government system of both countries, but Kyrgyzstan was found to be at a higher level of local autonomy than Kazakhstan.

Keywords: Local Autonomy, Local Government, USSR, Kyrgyzstan, Kazakhstan

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ YEREL YÖNETİM TEŞKİLATI
LOCAL GOVERNMENT ORGANIZATION OF THE TURKISH REPUBLIC OF
NORTHERN CYPRUS

Emine ÇELİKSOY¹

ÖZET

15 Kasım 1983 tarihinde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ilan edilmiştir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti uluslararası literatürde devlet olma vasıflarının hepsini taşıyan ancak resmi olarak yalnızca Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin tanıyıp başkent Lefkoşa'da büyükelçilik açtığı bir devlettir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti merkezden yönetim ve yerinden yönetim ilkelerine uygun olarak yönetilmektedir. Yer yönünden yerinden yönetimler ise yerel yönetimler olarak isimlendirilmektedir. Yerel yönetimler 5 Mayıs 1985 tarihinde halk oylaması ile kabul edilen Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası'nın 119. maddesi ile düzenlenmiştir. Bu maddeye göre; "Yerel yönetimler, bölge, belediye veya köy ve mahalle halkının yerel olarak gereksinmelerini karşılamak üzere kuruluş ilkeleri yasa ile belirtilen ve karar organları seçimle oluşturulan kamu tüzel kişileridir. Yerel yönetimlerin kuruluş ve görevleri ile yetkileri, yerel yönetim ilkesine uygun olarak yasa ile düzenlenir. Yerel yönetim organlarının seçimleri 68. maddedeki ilkelere uygun olarak dört yılda bir yapılır" (<https://www.cm.gov.nc.tr/20.08.2021>). Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti yerel yönetimleri esasen belediye ve köy yönetimleri üzerine kuruludur. Belediyeler nüfuslarına ve buldukları yerlere göre farklı özelliklere sahip teşkilatlar olarak sistem içinde yer almaktadır. Belediye teşkilatı belediye başkanı ve belediye meclisinden oluşmakta, köy teşkilatı da muhtar ve ihtiyar heyetinden oluşmaktadır. Bu çalışmada Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin yerel yönetim teşkilatının tümü incelenecektir. Nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi yolu tercih edilmektedir. Yerel yönetim teşkilatını düzenleyen Anayasa maddeleri, kanunlar ve diğer hukuki düzenlemeler incelenecek ve ikincil veri kaynakları da taranacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Yerel Yönetim, Belediye, Köy

---

¹Doç. Dr., Çankırı Karatekin Üniversitesi İ.İ.B.F., Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, eceliksoy@karatekin.edu.tr

ABSTRACT

The Turkish Republic of Northern Cyprus was proclaimed on 15 November 1983. The Turkish Republic of Northern Cyprus is a state that has all the qualifications of being a state in the international literature, but officially recognized only by the Republic of Turkey and opened an embassy in the capital Nicosia. The Turkish Republic of Northern Cyprus is governed in accordance with the principles of central administration and decentralization. If local governments operate in a certain geography, they are called local governments. Local governments are regulated by Article 119 of the Constitution of the Turkish Republic of Northern Cyprus, which was accepted by popular vote on May 5, 1985. According to this article; "Local administrations meet the local needs of the people of the region, municipality or village and neighborhood. They are public legal entities whose founding principles are determined by law and whose decision-making bodies are formed by election. The establishment, duties and powers of local governments are regulated by law in accordance with the principle of local government. Elections of local government units are held every four years in accordance with the principles in Article 68." (<https://www.cm.gov.nc.tr/20.08.2021>). Local administrations of the Turkish Republic of Northern Cyprus are essentially based on municipal and village administrations. Municipalities are included in the system as organizations with different characteristics according to their populations and locations. The municipal organization consists of the mayor and the municipal council, and the village organization consists of the headman and the council of elders. In this study, the entire local government organization of the Turkish Republic of Northern Cyprus will be examined. Document analysis method is preferred among qualitative research methods. Constitutional articles, laws and other legal regulations regulating the local government organization will be examined and secondary data sources will be scanned.

Keywords: Turkish Republic of Northern Cyprus, Local Government, Municipality, Village

TÜRK KAMU YÖNETİMİ DİSİPLİNİNDE İDARE HUKUKU
ADMINISTRATIVE LAW IN TURKISH DISCIPLINE OF PUBLIC
ADMINISTRATION

Emel KARABULUT UÇAR¹

ÖZET

Bu çalışma, Türkiye’de kamu yönetimine ilişkin araştırma ve çalışmalarda ve kamu yönetimi öğretiminde, idare hukukunun değişen rolünü incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmada, kamu yönetimi ve idare hukuku alanında yapılan çalışmaların eleştirel bir değerlendirmesi yapılarak, idare hukuku/kamu yönetimi disiplinlerinin karşılıklı ilişkilerinin incelenmesinin yanı sıra, idare hukukunun ilgili çalışmalarda tarihsel süreçte değişen konumu ortaya konulmaya çalışılmıştır. Kamu yönetimi ve idare hukukuna ilişkin erken dönem kaynaklar incelendiğinde, 19. yy Tanzimat Reformları döneminde kurulan Mülkiye ve Hukuk Mekteplerinde, 1880’lerden itibaren Fransız etkisiyle okutulmaya başlanan idare hukukunun, yapı ve personel gibi idareye ilişkin konuları ele alan tek disiplin olduğu anlaşılmaktadır. II. Dünya Savaşı sonrası süreçte, Türkiye’de Amerikan etkisiyle, bağımsız bir disiplin olarak gelişmeye başlayan kamu yönetimi (amme idaresi) öğretimi ve literatürü, idari ilim, idari tahlil, organizasyon ve metod gibi idarenin hukuk dışı yönlerini konu edinmeye başlamıştır. Tanzimat Reformlarından itibaren hakim olan, Cumhuriyet döneminde de etkisini sürdüren hukuki yaklaşım tekeli, 1951 Barker Raporu sonrası kurulan, üniversite öğrencilerinin yanı sıra uygulamacılara yönelik dersler de veren AÜSBF, TODAİE ve ODTÜ İdari Bilimler Fakültelerinde okutulmaya başlanan, ağırlıklı olarak yabancı uzmanların çevirilerine dayanan kamu yönetimi derslerinin etkisiyle kırılmaya başlamıştır. 1980li yıllardan itibaren değişen ekonomik politikaların etkisiyle, tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de egemen olan, etkinlik, verimlilik gibi işletme yönetimi ilkelerine dayanan yeni kamu işletmeciliği yaklaşımı sonrası, geleneksel kamu yönetimine egemen olan, ağırlıklı olarak idarenin hukuki ve yapısal yönlerini konu edinen hukuki yaklaşım, durağanlık ve verimsizlik kaynağı olarak eleştiri odağı olmuş, hukuki rasyonalitenin yerini işletmecici rasyonaliteye bırakması gerektiği vurgulanmıştır. Çalışma, kamu yönetimi öğretimi ve araştırmalarında, hukuksal ya da işletmecici yaklaşımın görece üstünlüğü iddiasından ziyade, kamu yönetsel gerçekliğin kavranmasında, normatif hukuki kuralların yanı sıra yönetsel olgunun objektif zorunluluklarının da dikkate alındığı, bütüncül bir kamu yönetimi yaklaşımını benimsemektedir.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, İdare Hukuku, Yeni Kamu İşletmeciliği

---

¹ Akdeniz Üniversitesi İİBF, emelucar@akdeniz.edu.tr

ABSTRACT

This study aims at analysis of changing role of administrative law in the education and literature of public administration in Turkey. In the study, besides evaluation of mutual relationship between the disciplines of public administration and administrative law, the changing status of administrative law is tried to be revealed in the historical process through the critical analysis of mainstream of literatures of public administration and administrative law. Review of early literature on public administration and administrative law indicates that administrative law, which was taught in the schools of public administration and law that were established at the end of 19th century Ottoman Reforms in line with French institutions, had been the sole discipline, dealing with administrative issues such as organization and personnel. In the post-World War II period, education and writings on the public administration, which emerged as an independent discipline under American influence, began to pay attention non-legal aspects of public administration such as administrative science, organization and method. In this process, dominance of legal approach to public administration, which had been influential beginning from late Ottoman and early Republican period, was challenged, particularly through the managerial public administration courses, which were thought in the newly established public administration faculties that were founded after 1951 Barker Report. Beginning from 1980s, under the impact of new public management approach that is based on managerial tenets of efficiency of effectiveness, traditional legal approach to public administration has begun to be criticized as the source of inefficiency and managerial rationality is proposed to replace legal rationality. The study does not assert relative superiority of legal or managerial approach to one another. But rather, the study argues that public administrative reality can be captured through a holistic approach that considers both legal and non-legal aspects of public administration.

Keywords: Public Administration, Administrative Law, New Public Management

KAMU YÖNETİMİNDEKİ MERKEZİLEŞME/YERELLEŞME İKİLEMİNİN TÜRKİYE ÖRNEĞİ ÜZERİNDEN İNCELENMESİ

EXAMINING CENTRALIZATION/DECENTRALIZATION DILEMMA OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE CASE OF TURKEY

Bengi DEMİRCİ¹

ÖZET

Merkezileşme ve yerelleşme kamu yönetiminin hem kuramsal hem de uygulama alanında sıklıkla yer bulan konularındandır. Birbirine zıt iki kavram olarak bilinmekle birlikte, merkezileşme ve yerelleşmenin varlıklarını birlikte sürdürdükleri, ilgili oldukları dönemin gerekliliklerine göre hem kuram hem de uygulama düzeyinde birbirlerini destekleyici/tamamlayıcı şekilde eş zamanlı veya peş peşe hayata geçirildikleri gözlenmektedir. Kökeni klasik yaklaşıma kadar dayandırılabilir bu ikili durum, özellikle 1980'lerden itibaren yaşanan yönetimin yeniden yapılandırılması süreçleriyle iyice belirgin hale gelmiştir ve bugün de varlığını sürdürmektedir.

Kamu yönetiminde söz konusu dönemde gündeme gelen neoliberal yeniden yapılanmaya yönelik reform çalışmalarında, merkezileşme/yerelleşme konusunun önemli bir yer tuttuğu bilinmektedir. Merkezîyetçi yapıların azaltılıp, yerelleşme odaklı düzenlemelerin yapılması gerektiğinin vurgulandığı bu reformların kamu yönetiminin örgütsel yapılanmasında meydana getirdiği değişikliklerin, merkezileşme ve yerelleşmeyi birlikte barındırdığı ve dönemin gerekliliklerine göre merkezileşme ve yerelleşme arasında gidip geldiği görülmektedir.

Konu: Bu çalışmada kamu yönetimindeki merkezileşme/yerelleşme ikilemi, Türkiye örneği üzerinden incelenmektedir. Bu kapsamda, öncelikle klasik yaklaşımdan başlanarak, merkezileşme/yerelleşme ikileminin kuramsal arka planına bakılmaktadır. Ardından, bu ikilemin Türkiye'de 1980 sonrasında kamunun yeniden yapılandırılması sürecinde uygulamaya nasıl yansıdığı incelenmektedir. Bu yapılırken, Türkiye'de bu dönemde idari yapılanmada gündeme gelmiş olan merkezileşme ve yerelleşme uygulamaları ele alınmakta ve bunların ne ölçüde ve ne şekilde birlikte ve/veya peş peşe hayata geçirildikleri üzerinde durulmaktadır.

Amaç: Çalışmada, kamu yönetiminde merkezileşme ve yerelleşme uygulamalarının birlikte yürütüldüğü hipotezinden yola çıkılarak, bu ikili durumun Türkiye örneği üzerinden tespitinin yapılması amaçlanmaktadır. Bu kapsamda, 1980 sonrası dönemde, Türkiye'deki merkezileşme/yerelleşme dinamikleri ve uygulamalarının incelenmesi hedeflenmektedir.

Yöntem: Çalışmada betimleyici ve açıklayıcı yöntem kullanılmıştır. Birincil ve ikincil kaynaklar incelenmiş, konu ile ilgili teorik yaklaşımlar ele alınıp gerekli kavramsallaştırmalar ortaya konulduktan sonra, ilgili düzenlemeler üzerinden değerlendirmeler yapılmıştır.

Bulgular: Kamu yönetiminde merkezileşme ve yerelleşme birbirine zıt kavramlar olarak bilinse de, dönemin gerekliliklerine göre birbirlerini destekleyici/tamamlayıcı şekilde, eş zamanlı veya peş peşe hayata geçirildikleri gözlenmektedir. Yerelleşme

---

¹ Akdeniz Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, bengidemirci@gmail.com

vurgusu ile yola çıkılan düzenlemelerin kimi durumlarda merkeziyetçi yapılanmalar ile sonuçlanabildiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, Merkezileşme, Yerelleşme, İkilem, Türkiye.

ABSTRACT

Centralization and decentralization are popular subjects of public administration in terms of theory and practice. Although they are known as contrarious concepts, it has been observed that, they could coexist or be realized consecutively, particularly in response to the requirements of the era in question. This dilemmatic position, which can be traced back to the classical approach, has become quite apparent by the restructuring processes of the 1980s. In that period, neoliberal restructuring reforms highly emphasized replacing centralized organizational structures with decentralized ones. However, it is seen that these reforms incorporated centralization and decentralization attempts either simultaneously or in a consecutive manner, with a view to responding to the requirements of the era.

Subject: This study examines the centralization/decentralization dilemma in public administration by analyzing the case of Turkey. First, theoretical background for the emergence and progress of the centralization/decentralization dilemma is reviewed. Then, reflection of this dilemma on the administrative restructuring process in Turkey in the post 1980s is analyzed. Centralization and decentralization attempts made in Turkey in this era are examined with particular attention to the extent and form of their coexistence and/or consequent realization.

Aim: Drawing upon the hypothesis that centralization and decentralization practices could coexist in public administration, this study aims at testing this dilemmatic position in the case of Turkey by analyzing centralization/decentralization dynamics and practices in the post 1980 period.

Method: Descriptive and explanatory research methods are adopted. Primary and secondary sources are examined from which relevant theoretical and conceptual frameworks are derived, and upon them discussions are based.

Findings: Although centralization and decentralization are known as contrarious concepts, it is observed that they can be practiced simultaneously or consecutively, particularly to respond to the requirements of the era. In some circumstances, it is seen that decentralization attempts end up with centralized organizational setups.

Keywords: Public Administration, Centralization, Decentralization, Dilemma, Turkey.

ŞANGHAY İŞBİRLİĞİ ÖRGÜTÜ AVRUPA BİRLİĞİ'NİN ALTERNATİFİ Mİ? TÜRKİYE ÖRNEĞİ

IS THE SHANGHAI COOPERATION ORGANIZATION AN ALTERNATIVE TO THE EUROPEAN UNION? CASE OF TURKEY

Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Ali UGAN¹

ÖZET

Çin, Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra bağımsızlığını kazanan Orta Asya devletleriyle diplomatik girişimlerde bulunmuştur. Çin'in buradaki başlıca amacı artan enerji ihtiyacını, bağımsızlığını yeni kazanan Orta Asya devletlerinden karşılamaktır. Ancak ilk olarak bu devletlerle sınır problemlerini çözmek zorundaydı. Bu yüzden yapılan diplomatik girişimler neticesinde sınır bölgesinde güven arttırmaya yönelik ilk anlaşma 1996 yılında Çin'in Şangay şehrinde yapılmıştır. Bu anlaşma Çin, Kırgızistan, Kazakistan, Tacikistan ve Rusya'nın katılımıyla gerçekleştirilmiştir. "Şangay Beşlisi" adı ile ilk oluşum böylelikle meydana gelmiştir. 2001 tarihindeki yapılan zirvede ise Özbekistan'ın katılımıyla birlikteliğin adı "Şangay İşbirliği Örgütü" (ŞİÖ) olmuştur. Örgütün asıl amacı güvenlik olmakla beraber ekonomi, siyaset, dış ilişkiler, terörizmle mücadele, istihbarat paylaşımı gibi geniş bir alanda işbirliğini geliştirmektir.

Çalışmanın temelini; 'Türkiye'nin 1959 yılından beri devam eden Avrupa Birliği (AB) geçmişi olmasına rağmen, yüzünü Şangay İşbirliği Örgütüne (ŞİÖ) çevirmesi, siyasi bir taktik midir?', 'ŞİÖ'nün iki büyük gücü olan Rusya ve Çin, NATO üyesi olan Türkiye'nin, örgüte tam üye olmasını istiyor mu?' Türkiye'nin ŞİÖ'ye tam üye olması halinde kârı ve zararı neler olacaktır?' soruları oluşturmaktadır.

Çalışmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın amacı, ŞİÖ'nün Avrupa Birliği ile benzer ve farklı yanlarını ortaya koyarak örgütün, AB'ye alternatif olup olmadığını açıklamaktır. Ayrıca Türkiye'nin ŞİÖ'ye yönelmesinin sebeplerini belirtmektir. ŞİÖ'nün mevcut haliyle AB'ye alternatif olması pek söz konusu değildir. Dolayısıyla, ekonomi ve askeri gibi birçok alanda Batı'yla uzun yıllardan beri sıkı ilişkiler içinde olan Türkiye'nin, ŞİÖ'yü AB'nin alternatifi olarak görmesi yarardan çok zarar sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, Şangay Beşlisi, Şangay İşbirliği Örgütü, Türkiye

---

¹Iğdır Üniversitesi, aali.ugan@igdir.edu.tr

ABSTRACT

China has engaged in diplomatic initiatives with Central Asian states that gained independence after collapse of the Soviet Union. China's main goal here is to meet its growing energy needs from newly independent central Asian states. But first he had to solve border problems with these states. Therefore, as a result of diplomatic initiatives, the first agreement to increase confidence in border region was made in Shanghai, China in 1996. This agreement was concluded with participation of China, Kyrgyzstan, Kazakhstan, Tajikistan and Russia. The first formation with the name "Shanghai Five" was thus formed. At 2001 summit, association with participation of Uzbekistan was called the "Shanghai Cooperation Organization" (SCO). Main purpose of organization is security, but it is to develop cooperation in a wide range of areas such as economy, politics, foreign relations, fight against terrorism, intelligence sharing.

The basis of study was; 'Is it a political tactic to turn its face to SCO, despite Turkey's European Union (EU) past that has been going on since 1959?', 'Does Russia and China, two major powers of SCO, want Turkey, a member of NATO, to become a full member of organization?' What will be profit and loss if Turkey becomes a full member of SCO?' it creates questions.

Qualitative research method was used in the study. The aim of study is to explain whether organization is an alternative to EU by revealing similar and different aspects of SCO with EU. It is also to indicate reasons why Turkey is turning to SCO. It is unlikely that SCO will be an alternative to EU in its current form. Therefore, Turkey, which has been in close relations with West for many years in many areas, such as economy and military, can do more harm than good to see SCO as an alternative to EU.

Keywords: European Union, Shanghai Five, Shanghai Cooperation Organization, Turkey

COVID 19 SÜRECİ VE YEREL YÖNETİMLERİN HİZMET SUNUMUNDA YAPISAL VE İŞLEVSEL DÖNÜŞÜMLER

STRUCTURAL AND FUNCTIONAL TRANSFORMATIONS IN THE COVID 19 PROCESS AND LOCAL GOVERNMENTS' SERVICE PROVISION

Muzaffer BİMAY¹

Şafak KAYPAK²

ÖZET

2019 yılının Aralık ayında Çin'in Wuhan kentinde ortaya çıkan ve 2020 yılının başlarından itibaren tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'yi de etkileyen COVID-19 pandemisi, toplumsal yapıyı ve bireylerin yaşam kalitesini önemli ölçüde etkilemiştir. Özellikle kentlerde kamu hizmetlerinin sunumunda ve iş yapış şekillerinde olası birtakım yapısal ve işlevsel dönüşümler ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda, küresel salgınla mücadele yerel, ulusal ve uluslararası işbirliklerine dayanan geniş bir yelpazede yürütülmüştür. Türkiye, salgının başından itibaren hem uluslararası aktörlerle işbirliği yaparak hem de ülke içinde merkeziyetçi bir yönetim anlayışıyla salgını yönetmeye çalışmıştır. Dolayısıyla, kısmen mevzuattan kısmen de siyasi kararlar nedeniyle halka en yakın yönetim birimleri olan yerel yönetimlerin salgınla mücadelede geri planda kaldıkları, benzer veya farklı politikalar izledikleri ortaya çıkmıştır. Buradan hareketle bu çalışma, COVID-19 salgını sürecinde yerel yönetimlerin kentsel faaliyetleri kapsamında sürdürdükleri hizmetlerde meydana gelen yapısal ve işlevsel değişimleri tespit etmenin yanı sıra sürecin iyi yönetilmesi açısından öneriler sunmayı amaçlamıştır. Çalışma literatür taraması yöntemiyle, güncel veriler ve kaynaklar taranarak üç bölüm halinde kurgulanmıştır. Çalışmada, COVID-19 salgını sürecinde kentin mekânsal ve sosyolojik yapısında meydana gelen gelişmelere karşı yerel yönetimlerin kentsel yaşam ve halk sağlığı konusunda hangi adımları attıkları kamu hizmetlerindeki değişimler üzerinden açıklanmıştır. Ayrıca çalışmada, salgın nedeniyle değişen kamu politikaları merkezileşme ve yerelleşme bakış açısıyla değerlendirilmiştir. Sonuç olarak; yerel yönetimlerin ve özellikle belediyelerin COVID-19 salgını ile mücadelesinde başlangıçta temel ihtiyaçların karşılanmasına yönelik tedbirlere öncelik verdikleri, sonrasında koruyucu ve önleyici tedbirler aldıkları, sosyal hizmetler sundukları; ancak bu hizmetlerin yetki, görev ve sorumlulukları açısından sınırlı kaldığı ve farklı uygulamalara yol açtığı tespit edilmiştir. Bu bağlamda, küresel salgınlarla mücadelede merkezi yönetimin yerel yönetimlerle işbirliği içerisinde süreci yönetmeleri ve kentsel yaşam alanlarında yürütülebilecek tüm kamu hizmetleri konusunda yetkinin yerel yönetimlere devredilmesi gerektiği ayrıca belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19 Pandemisi, Kamu Politikaları, Merkezi Yönetim, Yerel Yönetim, Sağlıklı Kent

---

¹Doç. Dr., Batman Üniversitesi, muzafferbimay@gmail.com

² Prof. Dr., Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, skaypak@gmail.com

ABSTRACT

The COVID-19 pandemic, which emerged in Wuhan, China in December 2019 and has affected Turkey as well as all over the world since the beginning of 2020, has significantly affected the social structure and the quality of life of individuals. Especially in cities, some possible structural and functional transformations have emerged in the provision of public services and in the way of doing business. In this context, the struggle against the global epidemic has been carried out in a wide range based on local, national and international cooperation. From the beginning of the epidemic, Turkey both cooperated with international actors and also tried to manage the epidemic with a more centralized management approach. Therefore, it has been revealed that local governments, which are the closest administrative units to the public, remain in the background in the struggle against the epidemic and follow similar or different policies, partly due to legislation and partly due to political decisions. From this point of view, this study aims to identify the structural and functional changes that occurred in the services provided by local governments within the scope of their urban activities during the COVID-19 epidemic, as well as to offer suggestions for good management of the process. The study is structured in three parts by scanning the current data and sources with the literature review method. In the study, the steps taken by local governments in urban life and public health against the developments in the spatial and sociological structure of the city during the COVID-19 epidemic are explained through the changes in public services. In addition, in the study, the changing public policies due to the epidemic are evaluated from the perspective of centralization and localization. As a result; In the struggle against the COVID-19 epidemic, local governments and especially municipalities give priority to measures to meet basic needs, then take protective and preventive measures and provide social services; however, it has been determined that these services are limited in terms of their powers, duties and responsibilities and lead to different applications. In this context, it is also stated that the central government should manage the process in cooperation with local governments in the struggle against global epidemics and then, it is emphasized that, in relation to all public services carried out in urban living areas, the authority should be transferred to local governments.

Keywords: COVID-19 Pandemic, Public Policies, Central Government, Local Government, Healthy City

CUMHURBAŞKANLIĞI POLİTİKA KURULLARININ İDARENİN BÜTÜNLÜĞÜ İLKESİ ÇERÇEVESİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ

ANALYSIS OF PRESIDENTIAL POLICY COMMITTEES WITHIN THE FRAMEWORK OF THE INTEGRITY OF THE ADMINISTRATIVE PRINCIPLE

Gencer Karabekir KARAGENÇ¹

ÖZET

1982 Anayasasının 123/1 maddesi; "İdare kuruluş görevleri ile bir bütündür ve kanunla düzenlenir." şeklindedir. Maddeden de anlaşılacağı üzere idari teşkilatın parçalı yapısının bir bütünlük içerisinde olması gerekir. Bu bütünlüğü sağlayabilmek için kullanılan hukuki araçlar hiyerarşi ve idari vesayettir.

Hiyerarşi yetkisi tek bir tüzel kişilik içerisindeki, ast ile üst arasında bulunan dikey bir ilişkiyi ifade ederken, idari vesayet farklı tüzel kişilikler arasındaki yatay bir ilişkiyi ifade eder. Genel olarak karşımıza devlet tüzel kişiliğinin kamu tüzel kişileri üzerindeki denetim ve gözetim yetkisi olarak çıkar.

16 Nisan 2017 tarihinde yapılan referandumla kabul edilen anayasa değişikliklerinin yürürlüğe girmesiyle birlikte, yürütme fonksiyonunda köklü değişimler olmuş, Cumhurbaşkanlığı teşkilatında birçok yeni yapı ihdas edilmiştir. Bu bahsi geçen yapılardan bir tanesi de danışma organı hüviyetindeki Cumhurbaşkanlığı Politika Kurullarıdır.

1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 20. Maddesinde farklı görev alanlarına ilişkin 9 politika kurulunun ihdas edildiği belirtilmektedir. Bu kurullar; "Bilim, Teknoloji ve Yenilik Politikaları Kurulu, Eğitim ve Öğretim Politikaları Kurulu, Ekonomi Politikaları Kurulu, Güvenlik ve Dış Politikalar Kurulu, Hukuk Politikaları Kurulu, Kültür ve Sanat Politikaları Kurulu, Sağlık ve Gıda Politikaları Kurulu, Sosyal Politikalar Kurulu, Yerel Yönetim Politikaları Kurulu," olarak sıralanmıştır.

En az 3 üyeden oluşan politika kurullarının kendilerine haiz kamu tüzel kişilikleri olmayıp devlet tüzel kişiliği altında yer almaktadırlar. Kararları genel olarak istişari nitelikte olan politika kurullarının başkanı Cumhurbaşkanındır. Ancak bahsi geçen kararname ile Cumhurbaşkanına kurul üyelerinden birini başkanvekili olarak görevlendirebilme yetkisi verilmiştir.

Bu çalışmada politika kurullarının yapısı ve özellikleri anlatılarak, idari teşkilat içerisindeki yerleri belirtilmiştir. Bu kapsamda politika kurullarının hukuki statüleri tanımlanarak, bakanlıklar ve diğer kamu kurum ve kuruluşları ile olan ilişkileri idarenin bütünlüğü ilkesi çerçevesinde hukuki olarak analiz edilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Politika Kurulları, İdarenin Bütünlüğü, Hiyerarşi, İdari Vesayet

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, gencerkaragenc@gmail.com, ORCID: 0000-0002-9465-507X

ABSTRACT

Article 123/1 of the 1982 Constitution; "The administration forms a whole with regard to its structure and functions, and shall be regulated by law." is in the form. As it can be understood from the article, the fragmented structure of the administrative organization must be in a unity. The legal tools used to ensure this integrity are hierarchy and administrative tutelage.

Hierarchical authority refers to a vertical relationship between subordinates and superiors within a single legal entity, while administrative tutelage refers to a horizontal relationship between different legal entities. In general, it appears as the supervision and surveillance authority of the state legal entity over public legal entities.

With the enactment of the constitutional amendments accepted by the referendum held on April 16, 2017, there have been radical changes in the executive function and many new structures have been created in the Presidency. One of these mentioned structures is the Presidential Policy Boards, which are advisory bodies.

It is stated in Article 20 of the Presidential Decree No. 1 that 9 policy boards have been established regarding different fields of duty. These boards; "Science, Technology and Innovation Policy Board, Education and Training Policy Board, Economic Policy Board, Security and Foreign Policy Board, Legal Policy Board, Culture and Art Policy Board, Health and Food Policies Board, Social Policies Board, Local Government Policies Board, listed as '.

Policy boards consisting of at least 3 members do not have public legal entities of their own, but are under state legal entity. The President of the policy boards, whose decisions are generally advisory, is the President. However, with the aforementioned decree, the President was given the authority to appoint one of the members of the board as the deputy chairman.

In this study, the structure and characteristics of policy boards are explained and their place in the administrative organization is indicated. In this context, the legal status of policy boards has been defined and their relations with ministries and other public institutions and organizations have been tried to be analyzed legally within the framework of the integrity of the administration.

Keywords: Policy Boards, Integrity of Administration, Hierarchy, Administrative Tutelage

GÖNÜLLERDE HOŞ BİR SEDA
“KAMU HİZMETLERİNDE MECCANİLİK İLKESİ”
“PRINCIPLE OF GRATUITOUS IN PUBLIC SERVICES”

Gencer Karabekir KARAGENÇ¹

ÖZET

Devlet mal ve hizmet üretimlerini piyasadaki bir firmadan farklı saiklerle gerçekleştirir. Piyasadaki bir firmanın temel amacı kar maksimizasyonu iken, idare söz konusu olduğunda amaç kamu yararadır. Bu bağlamda devletin piyasanın koşullarından ayrı kalarak gerçekleştirdiği mal ve hizmet üretimlerine kamu hizmeti adı verilir. Bir faaliyetin kamu hizmeti sayılmasına ve o faaliyette kamu yararı bulunup bulunmadığına siyasal organlar karar verir.

İdare, kamu hizmetlerini yerine getirirken çeşitli ilkelere riayet etmek zorundadır. Bu ilkelerden ilki kamu hizmetlerinin kesintisizliği veya düzenliliği şeklinde tezahür eden süreklilik ilkesidir. Bir diğer ilke kamu hizmetlerinin tarafsız bir şekilde, ihtiyaç temelli sunulmasını amaçlayan eşitlik ilkesidir. Bir başka ilke kamu hizmetlerinin değişen teknolojik koşullara uyarlanmasını amaçlayan uyum (değişkenlik) ilkesi ve son olarak bu çalışmanın konusunu oluşturan kamu hizmetlerinin karşılıksız olarak sunulmasını amaçlayan meccanilik ilkeleridir.

Devletin yerine getirdiği kamu hizmetleri vatandaşlardan alınan vergiler vasıtasıyla finanse edilmektedir. Ancak kimi kamu hizmetlerinden vatandaşlar ancak ayrıca bir bedel ödeyerek yararlanabilmektedir. Bu durumun hukuki dayanağı olarak 1982 Anayasasının 65. Maddesi gösterilmektedir. "*Devletin iktisadi ve sosyal ödevlerinin sınırları*" başlıklı madde "*Devlet, sosyal ve ekonomik alanlarda Anayasa ile belirlenen görevlerini, bu görevlerin amaçlarına uygun öncelikleri gözeterek malî kaynaklarının yeterliliği ölçüsünde yerine getirir.*" şeklindedir. Devletin en temel kamu hizmetlerini yerine getirirken vergilerden ayrı olarak talep ettiği bu bedel, yurttaşlardan aynı hizmet için alınan ikinci bir vergi hüvviyeti taşımaktadır.

Bu çalışmada kamu hizmetinin giderek zayıflayarak, yok olmaya yüz tutan meccanilik ilkesi anlatılmıştır. Bu kapsamda öncelikle meccanilik ilkesinin özellikleri anlatılarak, çeşitli yargı kararları ışığında nasıl tanımlandığı belirtilmiştir. Hangi kamu hizmetlerinin meccanilik ilkesine uygun olarak sunulabileceği belirtilerek, kamu idarelerinin hizmet sunumunda bu ilkeyi göz önünde bulundurmaları için yapılması gereken düzenlemeler sıralanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Hizmeti, Meccanilik, Karşılıksızlık, Kamu Yararı

---

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, gencerkaragenc@gmail.com, ORCID: 0000-0002-9465-507X

ABSTRACT

The state produces goods and services with different motives than a firm in the market. While the main aim of a firm in the market is profit maximization, when it comes to administration, the aim is the public interest. In this context, the production of goods and services realized by the state by staying apart from the conditions of the market is called public service. Political bodies decide whether an activity is considered a public service and whether there is a public interest in that activity.

The administration has to comply with various principles while performing public services. The first of these principles is the principle of continuity, which manifests itself as the continuity or regularity of public services. Another principle is the principle of equality, which aims to provide public services in an impartial and need-based manner. Another principle is the adaptability (variability) principle, which aims to adapt public services to changing technological conditions, and finally, gratuitous principle of free delivery of public services, which is the subject of this study.

Public services performed by the state are financed through taxes collected from citizens. However, citizens can benefit from some public services only by paying a separate price. The legal basis for this situation is Article 65 of the 1982 Constitution. The article titled " The extent of social and economic duties of the State " states, " The State shall fulfil its duties as laid down in the Constitution in the social and economic fields within the capacity of its financial resources, taking into consideration the priorities appropriate with the aims of these duties " is in the form. This price, which the state demands separately from taxes while performing the most basic public services, like a second tax taken from the citizens for the same service.

In this study, the principle of gratuitous, which is gradually weakening and disappearing, is explained. In this context, first of all, the characteristics of the principle of gratuitous are explained and how it is defined in various judicial decisions. By specifying which public services can be provided in accordance with the principle of gratuitous, arrangements that need to be made for public administrations to consider this principle in service delivery are listed.

Keywords: Public Service, Gratuitous, Free of Charge, Public Benefit

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ MERKEZİ İDARE TEŞKİLATI
CENTRAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION OF THE TURKISH REPUBLIC
OF NORTH CYPRUS

Emine ÇELİKSOY¹

ÖZET

15 Kasım 1983’de Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti kurulmuştur. Türkiye Cumhuriyeti Devleti haricinde resmi olarak uluslararası arenada tanınmasa da Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti devlet olmanın gerektirdiği tüm nitelikleri taşımaktadır. 5 Mayıs, 1985 tarihinde halk oylaması ile kabul edilen Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası halen yürürlüktedir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası’nın “Merkezi Yönetim” başlıklı 116. maddesine göre, “Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ülkesi, merkezi yönetim kuruluşu bakımından, coğrafya durumuna, ekonomik koşullara ve kamu hizmetlerinin gereklerine göre yasa ile belirlenen bölümlere ayrılır”(<https://www.cm.gov.nc.tr/,20.08.2021>).Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti İngiliz yönetiminde kaldığı zamanların da etkisiyle Anglo-Sakson geleneğe yakın, Türkiye’nin parlamenter sistemdeki yapısına büyük ölçüde benzeyen ve ülkenin kendi ihtiyaçlarına uygun bir şekilde teşkilatlanmıştır. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti merkezden yönetim ve yerinden yönetim ilkelerine bağlı olarak teşkilatlanmıştır. Merkezden yönetimin başkent teşkilatları ve taşra teşkilatları bulunmaktadır. Başkent teşkilatı cumhurbaşkanı, başbakan ve bakanlar kurulu ile bakanlıklardan oluşmaktadır. Merkezi idarenin taşra teşkilatları ilçe ve bucaklardan oluşmaktadır. Merkezi idarenin taşra teşkilatını düzenleyen 2/2017 sayılı Mülki Yasa halen yürürlüktedir. Başkentteki yardımcı kuruluşlar ise Sayıştay, Cumhuriyet Güvenlik Kurulu, Devlet Planlama Örgütü’dür. Bu çalışmada Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nin merkezden yönetim teşkilatının tümü incelenecektir. Nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi yolu tercih edilmektedir. Merkezden yönetim teşkilatını düzenleyen Anayasa maddeleri, kanunlar ve diğer hukuki düzenlemeler incelenecek ve ikincil veri kaynakları da taranacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Merkezden Yönetim, Başkent Teşkilatı, Taşra Teşkilatı, Başkentteki Yardımcı Kuruluşlar

---

¹Doç. Dr., Çankırı Karatekin Üniversitesi İ.İ.B.F., Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, eceliksoy@karatekin.edu.tr

ABSTRACT

The Turkish Republic of Northern Cyprus was established on November 15, 1983. Even though it is not officially recognized in the international arena except for the State of the Republic of Turkey, the Turkish Republic of Northern Cyprus has all the qualifications required by being a state. The Constitution of the Turkish Republic of Northern Cyprus, adopted by popular vote on May 5, 1985, is still in effect. According to Article 116 of the Constitution of the Turkish Republic of Northern Cyprus, titled "Central Administration", "The country of the Turkish Republic of Northern Cyprus is divided into sections determined by law in terms of central government organization, geographical situation, economic conditions and the requirements of public services " ([https:// www.cm.gov.nc.tr/](https://www.cm.gov.nc.tr/), 20.08.2021).

The Turkish Republic of Northern Cyprus was organized in a way that is close to the Anglo-Saxon tradition, with the influence of the times when it was under British rule, similar to the parliamentary system of Turkey and in accordance with the needs of the country. The Turkish Republic of Northern Cyprus is organized according to the principles of central administration and local administration. There are capital organizations and provincial organizations of the central administration. The capital city organization consists of the president, the prime minister, the council of ministers and ministries. The provincial organizations of the central administration consist of districts and sub-districts. The Territorial Law No. 2/2017, which regulates the provincial organization of the central administration, is still in force. Auxiliary organizations in the capital Court of Accounts, Republic Security Council, State Planning Organization. In this study, the entire central administration organization of the Turkish Republic of Northern Cyprus will be examined. Document analysis method is preferred among qualitative research methods. Constitutional articles, laws and other legal regulations regulating the central government organization will be examined and secondary data sources will be scanned.

Keywords: Turkish Republic of Northern Cyprus, Central Administration, Capital Administration, Provincial Administration, Auxiliary Administrations in the Capital

PANDEMİ DÖNEMİNDE KAMU YÖNETİMİ: DİJİTALLEŞME VE ESNEK ÇALIŞMA

Dr. Esra Ebru MAVİ¹

ÖZET

Herhangi bir hastalığın ülkede, kıtada ya da dünya üzerinde geniş bir alanda yayılması olarak nitelendirilen pandeminin, başta insanlar olmak üzere bütün canlılar üzerinde olumsuz etkileri vardır. Pandeminin, önceden tahmin edilemezlik özelliği insan hayatında gündelik yaşantıdan çalışma hayatına kadar birçok değişikliği zorunlu kılmıştır. Kamu hizmetlerinin niteliğinden kaynaklanan kesintisiz yürütülme gerekliliği, vatandaş taleplerini en hızlı şekilde karşılama arayışlarını gündeme getirmiştir. Vatandaşa hizmeti esas alan kamu yönetiminin, pandeminin getirdiği olumsuz ve beklenmedik koşullara uyum sağlamasında en önemli çıkış yollarından biri dijitalleşme olmuştur. Kamu yönetiminde dijital çalışma düzeninin pandemiyle birlikte adeta zorunluluğa dönüşmesi, Türkiye’de kamu yönetiminde değişim ve reform tartışmalarında yıllardır ele alınan esnek çalışma konusunu da yeniden gündeme taşımıştır.

Çalışmanın konusu, Covid 19 pandemi sürecinde kamu yönetiminde dijitalleşmenin esnek çalışma yöntemlerine etkisidir. Kamu yönetiminin pandemi nedeniyle çalışma hayatında değişen koşullara en kısa sürede ve en iyi şekilde uyum sağlamasında dijitalleşmenin rolü değerlendirilecektir. Esneklik, vatandaşlara yönelik hizmet sunumlarının, hem pandemi süreciyle birlikte yaşadığı dönüşüme ve ortaya çıkan yeniliklere uyumunu hem de bilgi ve iletişim teknolojilerindeki gelişmelerin göstergesi olan dijitalleşmeye uyumunu anlatmaktadır. Pandemide kamu yönetiminde çalışma koşulları zaman ve mekan kavramları çerçevesinde değişime uğramıştır. Çalışmada, pandemide kamu yönetiminde dijitalleşmenin etkisiyle yeniden şekillenen esnek çalışma anlayışının iş ve iş yapış biçimlerinde zaman ve mekan çerçevesinde yarattığı değişim ele alınmaktadır. Çalışmada öncelikle esneklik kavramı üzerinde durularak kamu yönetiminde esnek çalışma yöntemleri ele alınmıştır. Ardından, Türkiye’de pandemi sürecinde kamu yönetiminde dijitalleşmenin yarattığı esnek çalışma yöntemleri değerlendirilmektedir. Bu kapsamda üretilen politikalar, mevzuat ve uygulamalar kapsamında ele alınmıştır. Çalışmada, pandemi koşullarının yarattığı hızlı karar alma ve uygulama zorunluluklarının, dijitalleşmeyi de arkasına alarak yasal düzenlemeleri hızlandırdığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Pandemi, Dijitalleşme, Kamu Yönetimi

---

¹Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı,, Uzman, esraebrumavi@gmail.com

ABSTRACT

The pandemic, which is defined as the spread of any disease in a country, continent or a wide area in the world, has negative effects on all living things, especially humans. The unpredictability feature of the pandemic has necessitated many changes in human life, from daily life to working life. The necessity of uninterrupted execution arising from the nature of public services has brought the quest to meet the demands of citizens in the fastest way possible. Digitalization has been one of the most important ways for the public administration, which is based on service to citizens, to adapt to the negative and unexpected conditions brought by the pandemic. The fact that the digital working order in public administration has turned into a necessity with the pandemic has brought the issue of flexible working, which has been discussed for years in the debates on change and reform in public administration in Turkey, to the agenda again.

The subject of the study is the effect of digitalization on flexible working methods in public administration during the Covid 19 pandemic process. The role of digitalization in adapting the public administration to the changing conditions in working life as soon as possible and in the best way due to the pandemic will be evaluated. Flexibility describes the adaptation of service offerings to citizens both to the transformation and emerging innovations with the pandemic process, and to digitalization, which is an indicator of developments in information and communication technologies. In the pandemic, working conditions in public administration have changed within the framework of the concepts of time and space. In the study, the change created by the flexible working approach, which was reshaped with the effect of digitalization in public administration in the pandemic, in business and business manners, within the framework of time and space, is discussed. In the study, first of all, the concept of flexibility is emphasized and flexible working methods in public administration are discussed. Then, flexible working methods created by digitalization in public administration during the pandemic process in Turkey are evaluated. Policies produced in this context are discussed within the scope of legislation and practices. In the study, it was concluded that the fast decision-making and implementation obligations created by the pandemic conditions accelerated the legal regulations by taking digitalization behind them.

Keywords: Pandemic, Digitalization, Public Administration

2000 SONRASI DÖNEMDE TÜRK KAMU YÖNETİMİNDE DİJİTALLEŞME: HÜKÜMET PROGRAMLARI ÜZERİNDEN BİR İNCELEME

Hasibe CEYHAN¹

ÖZET

Günümüz dünyasında bilgi ve iletişim eksenli teknolojik gelişmeler her gün kendisini yenileyerek toplumsal hayatın vazgeçilmezi haline gelmiştir. Hayatın her noktasına nüfus eden, insanların hızına yetişmekte zorlandığı teknolojik gelişmeler sadece iletişim kurmaya yarayan donanımlar olmakla kalmamış, aynı zamanda içinde yaşadığımız ülkelerin yönetim şeklinde de kökten değişikliklere neden olmuştur. Meydana gelen bu değişiklikler sayesinde halka sunulan kamu hizmetleri dijital hale gelmiştir. Bilhassa 2000’li yıllardan sonra hayatın her alanını dijital bir platforma dönüştüren bu gelişmeler, kamu yönetim sistemi içerisinde işleyen idari mekanizmayı da etkilemiştir. Yaşanan bu süreçte dijitalleşmenin kamuya özgü alanda meydana getirdiği değişimleri anlamak kamusal alanda yapılması planlanan düzenlemelere katkı sağlayacaktır. Kamu yönetim sistemini ilerletmek ve gelişmelere ayak uydurmasını sağlayacak dijital çalışmaların temelinde hükümet programlarının belirleyici olması çalışmanın çıkış noktasını oluşturmaktadır. Hükümet programları üzerinden dijitalleşmenin geldiği boyutu ortaya koymak ve Türk Kamu Yönetimi üzerindeki etkilerini tanımak Türkiye’deki yönetim sistemimiz içindeki aksaklıkları tespit etmemize yardımcı olacaktır. Bu çalışmada söz konusu düzenlemelerde vatandaşın gün geçtikçe çeşitliliği artan isteklerini yerine getirmek adına kamusal düzenlemelerin temeli olarak kabul edebileceğimiz hükümet programları dijital bağlamda ele alınmıştır. 2000 yılından sonra Türkiye’de dijitalleşme konusunda hangi hükümet programlarının oluşturulduğu ve bu minvalde hangi uygulamaların gerçekleştirildiği değerlendirilmektedir. Yine 2000’li yıllardan sonra dijitalleşmeye yönelik gerçekleşen hükümet programlarının Türk Kamu Yönetiminin ihtiyacı olan hizmetlerin dijital bir ortamda sunumunun artı ve eksi yönleri araştırılarak bundan sonraki uygulamalara ışık tutması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dijitalleşme, Türk Kamu Yönetiminde Dijitalleşme, Hükümet Programları

---

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, hasibeceyhan@kmu.edu.tr

ABSTRACT

In today's world, technological developments based on information and communication have become indispensable for social life by renewing itself every day. Technological developments that penetrate every part of life and that people have difficulty in keeping up with their speed have not only become equipment for communicating, but have also caused radical changes in the way the countries we live in are governed. Thanks to these changes, public services offered to the public have become digital. These developments, which have transformed all areas of life into a digital platform, especially after the 2000s, have also affected the administrative mechanism operating within the public administration system. Understanding the changes that digitalization has brought about in the public sphere in this process will contribute to the arrangements planned to be made in the public sphere. The starting point of the study is that government programs are decisive on the basis of digital studies that will improve the public management system and keep up with the developments. Revealing the extent of digitalization through government programs and recognizing its effects on the Turkish Public Administration will help us identify the deficiencies in our administrative system in Turkey. In this study, government programs, which we can accept as the basis of public regulations, in order to fulfill the demands of the citizens, which are increasing day by day, are discussed in the digital context. It is evaluated which government programs on digitalization have been established in Turkey after 2000 and which practices have been implemented in this regard. Again, after the 2000s, it is aimed to shed light on the future applications by researching the pros and cons of the government programs for digitalization in the digital environment of the services needed by the Turkish Public Administration.

Keywords: Digitalization, Digitalization in Turkish Public Administration, Government Programs

KENT KONSEYLERİ VE İL EKONOMİSİNE KATKILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF THE CITY COUNCILS AND THEIR CONTRIBUTIONS TO THE LOCAL ECONOMY

Gökhan KARHAN¹

ÖZET

Sürdürülebilir kalkınma kavramı, kalkınmanın sürekli olarak sağlanabilmesi ve oluşturulan sistem ile mevcut şartlar değişse bile kendini yeni oluşan şartlara adapte edebilmesidir. Sistem oluşturulurken özellikle sistemi oluşturan parçaların bütüne uyum sağlaması önemli görülmektedir. 5393 sayılı Belediye kanunu ile oluşturulan Kent konseylerinin tüzel kişilikleri bulunmamaktadır. Tüzel kişilik (hukmî şahıs-personne morale) atfedilen kuruluşlar, sürekli olmak üzere ortak bir amaç doğrultusunda şekillenen kuruluşlardır (Oğuzman, 1988: s.105). Tüzel kişiliği olan kurumlar mal varlığı edinme, mal varlığı üzerinde tasarruf hakkına sahip olma, borçlanma, hukuki işlemler yapabilme ve taraf olma ayrıcalığına sahiptirler. Bu bağlamda Kent konseylerinin tüzel kişiliğinin bulunmaması, bu tasarrufları yapamayacakları sonucunu doğurmaktadır (Çağlayan, 2016:s. 382). Bu durum her ne kadar kent konseylerinin buldukları illerin ekonomik olarak kalkınmasında lokomotif görevi görmesini engeller nitelikte olsa da kent konseylerinin hedefleri arasında yer alan "*Sürdürülebilir kalkınma anlayışına dayalı kentin yaşam kalitesini geliştiren, çevreye duyarlı ve yoksulluğu giderici programları desteklemek*" ve "*Sürdürülebilir gelişmenin sağlanması ve bu konuda ortaya çıkan sorunların çözümüne yönelik planların hazırlanması ve uygulanmasını sağlamak*" hedeflerinin il ekonomisine katkı da bulunmak amacı ile düzenlendiği anlaşılmaktadır. Bu çalışmada Batman Kent konseyinin 2006-2020 yılları arasında aldığı kararlar il ekonomisine yaptığı katkılar açısından incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Kent Konseyi, Yerel Kalkınma, Büyüme

---

¹Batman Üniversitesi, İktisat Bölümü, Dr. Öğr. Üyesi

ABSTRACT

The concept of sustainable development is that development can be ensured continuously and the system can adapt itself to newly formed conditions even if the existing conditions change. While creating the system, it is considered important that the parts that make up the system adapt to the whole. In this context, local governments have a great responsibility to ensure sustainable development. City councils formed by the Municipality Law No. 5393 do not have legal personality. Organizations attributed to legal personality (legal person-personne morale) are organizations that are constantly shaped for a common purpose (Oğuzman, 1988: p.105). Institutions with legal personality have the privilege of acquiring assets, having the right to dispose of assets, borrowing, making legal transactions and being a party. In this context, the lack of legal personality of the city councils leads to the conclusion that they cannot make these savings (Çağlayan, 2016: p. 382). Although this situation prevents the city councils from acting as a locomotive in the economic development of the provinces where they are located, among the objectives of the city councils are "To support programs that are environmentally friendly and poverty alleviation based on the understanding of sustainable development, which improve the quality of life of the city" and "Providing sustainable development and It is understood that the objectives of "to prepare and implement plans for the solution of the problems that arise in the subject" are arranged with the aim of contributing to the provincial economy. In this study, the decisions taken by the Batman City Council between 2006 and 2020 will be examined in terms of their contributions to the provincial economy.

Keywords: City Council, Local Development, Growth

DEĞİŞEN KENTLER VE KENT POLİTİKALARINDA GÜNCEL YAKLAŞIMLAR

CURRENT APPROACHES IN CHANGING CITIES AND URBAN POLICIES

Prof. Dr. Ercan OKTAY¹
Dr. Öğr. Üyesi. Şerife PEKKÜÇÜKŞEN²
Arş. Gör. Arzu MALTAŞ EROL³

ÖZET

Kentler tarih içinde ekonomik, siyasal, toplumsal ve kültürel açılardan çeşitli şekillerde dönüşüm ve değişimler geçirmektedir. Modern yaşamla birlikte hızlanan bu değişim-dönüşüm sürecinin yakalanması ya da yönetilmesi noktasında devreye kentsel politikalar ve onun araçları girmektedir. Bu politika ve araçlarla daha yaşanabilir bir kentsel çevre söylemi çerçevesinde yeni kent kurguları inşa edilmeye çalışılmaktadır. Bilhassa 1990'lı yıllardan itibaren kentlerin küresel sermayeye entegre olması, artan nüfusla birlikte yoğunlaşan çevre sorunları ve buna bağlı olarak gelişen ekolojik kaygılar, kentsel yayılmadan kaynaklanan fiziksel ve toplumsal sorunlar, planlamaya ilişkin sorunlar, kentsel rantın dağıtımındaki adaletsizler gibi sorunlar üzerinde daha çok durulmaya başlamıştır. Dolayısıyla bu tür kentsel krizlerin çözümü noktasında şehircilik alanındaki gelişmeler doğrultusunda yeni kentsel politikalar belirlenmiş ve bunlara ilişkin kompakt (compact) şehircilik, sürdürülebilir (sustainable) şehircilik, ekolojik/yeşil (ecological/green) şehircilik ve dirençli (resilience) şehircilik gibi yaklaşımlar geliştirilmiştir. Buradan hareketle bu çalışmada alternatif çözüm önerileri getirdiğini ileri süren bu yeni kentsel yaklaşımlar, dünyadan seçilen kuramsal örneklerle kent politikaları bağlamında incelenmiş ve Türkiye kentleri ve kent politikaları açısından değerlendirilerek, uygulanabilirlikleri tartışmaya açılmıştır.

Anahtar kelimeler: kompakt şehircilik, sürdürülebilir şehircilik, ekolojik/yeşil şehircilik, dirençli şehircilik.

---

¹ Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, ercanoktay@kmu.edu.tr

² Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, pekkucuksen@kmu.edu.tr

³ Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, arzumaltas@kmu.edu.tr

ABSTRACT

Cities have been transformed and changed in various ways in terms of economic, political, social and cultural aspects. Urban policies and its tools have included in the process to catch up with and manage the speed of change-transformation process which accelerates with modern life. New urban constructions have tried to be built within the framework of a more livable urban environment discourse with these policies and tools. Especially since the 1990s, it has started to focus more on problems such as integrating cities into global capital, ecological concerns that develop accordingly environmental problems intensifying with increasing population, physical and social problems arising from urban sprawl, planning problems, injustices in the distribution of urban rent. Therefore, approaches such as compact urbanism, sustainable urbanism, ecological/green urbanism and resilience urbanism have been developed in line with the developments in the field of urbanization in the solution of such urban crises. In this study, these new urban approaches, which suggest that they brought alternative solutions, have examined in the context of urban policies with theoretical examples selected from the world. Then, these approaches have evaluated in terms of cities and city policies and their applicability in Turkey has opened to discussion.

Key Words: compact urbanism, sustainable urbanism, ecological/green urbanism, resilience urbanism.

**SOSYAL İNŞÂCI YAKLAŞIM BAĞLAMINDA
TÜRK İŞBİRLİĞİ VE KOORDİNASYON AJANSI BAŞKANLIĞI'NIN
ORTA ASYA ÜZERİNDEKİ ETKİSİ**

**THE EFFECT OF TURKISH COOPERATION AND COORDINATION AGENCY
ON CENTRAL ASIA IN THE CONTEXT OF SOCIAL CONSTRUCTION
APPROACH**

Ali YILDIRIM¹

ÖZET

Tarihin çeşitli dönemlerinde ülkeler, birbirleri ile etkileşim içerisine girmişlerdir. Söz konusu etkileşim tarihsel, kültürel, ekonomik ve sosyolojik açıdan bir takım etkenlere bağlı olarak gelişme göstermiştir. Topluları oluşturan bireylerin karşılıklı etkileşimi kimliklerin birleşimiyle daha bütünsel bir yapıya bürünmüştür. Bu durum, ülkelerin hedeflerini ve kimliklerini diğerleriyle yakınlaştırma eğilimi içerisine girmelerine olanak sağlamıştır. Özellikle 25 Aralık 1991 tarihinde Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB)'nin dağılması sonucu, Orta Asya ve Kafkasya'da birçok devlet bağımsızlığını kazanmıştır. Türkiye Cumhuriyeti'nin bu ülkeler ile ortak bir dil, hafıza ve kültüre sahip olması, ikili ve bölgesel ilişkilerin güçlenmesine zemin hazırlamıştır. Buna bağlı olarak Türkiye Cumhuriyeti, Orta Asya'da yeni kurulan ülkelerde sosyal, ekonomik ve kültürel alanda birçok çalışma yapmıştır. Ayrıca bölgede yapılacak faaliyetleri ve dış politika önceliklerini uygulayacak, koordine edecek bir organizasyon ihtiyacı doğmuş ve bu doğrultuda Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı (TİKA) kurulmuştur. Türkiye Cumhuriyeti, TİKA aracılığı ile Pasifik'ten Orta Asya'ya, Ortadoğu ve Afrika'dan Balkanlara, Kafkasya'dan Latin Amerika'ya kadar birçok ülke ile bilgi ve tecrübesini paylaşmaktadır. TİKA, günümüze kadar birçok ülkede faaliyet gösterirken dış politikanın sosyal açıdan inşa edilmesinde de önemli roller üstlenmiştir. Bu çerçevede çalışmada TİKA tarafından günümüze kadar gerçekleştirilen faaliyetler incelenmiştir. Bu inceleme sonucunda, TİKA'nın, Orta Asya ülkeleri üzerindeki etkisi sosyal inşâci yaklaşım bağlamında ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal İnşâci Yaklaşım, Orta Asya, TİKA

---

¹Karamanoğlu Mehabetbey Üniversitesi, İ.İ.B.F., SBKY, aliyildirim@kmu.edu.tr

ABSTRACT

Countries were interacted with each other at various times in history. This interaction has developed depending on a number of factors from a historical, cultural, economic and sociological perspective. The mutual interaction of individuals who make up societies has become more holistic with the combination of identities. This allowed countries to tend to bring their goals and identities closer to other countries. Especially as a result of the dissolution of the Union of Soviet Socialist Republics (USSR) on December 25, 1991, many states have gained independence in Central Asia and the Caucasus. The Republic of Turkey's with these countries possess a common language, culture and memory, paved the way for the strengthening of bilateral and regional relations. Accordingly, the Republic of Turkey, in the newly established countries in Central Asia, social, economic and cultural fields has made many studies. In addition, the need for an organization to implement and coordinate the activities and foreign policy priorities in the region has arisen, and the Turkish Cooperation and Coordination Agency (TCCA) has been established accordingly. Republic of Turkey, from the Pacific to Central Asia, from the Middle East and the Balkans to Africa, from the Caucasus to Latin America up to share their knowledge and experience with many countries through the over of TCCA. While TCCA has been operating in many countries to date, it has also played an important role in the social construction of foreign policy. In this context, the activities carried out by TCCA to date has been examined. As a result of this review, the impact of TCCA on the Central Asian countries has been tried to be revealed in the context of the social construction approach.

Keywords: Social Construction Approach, Central Asian, TCCA.

KENT KİMLİĞİNDE İDEOLOJİK İMGE OLARAK KENT MEYDANLARI

Doç.Dr. Sevcan Güleç Solak¹
Prof. Dr. Ercan Oktay²

ÖZET

Kentler, sürekli değişme halinde olan toplum ve insan ilişkileri ile inşa edilen, içinde yaşayanlardan etkilenen ve yaşayanları da aynı ölçüde etkileyen canlı birer organizmadır. Bu yaşayan organizmayı tanımlayan kent kimlikleri, sürekli inşa halinde olan ve geçmişten geleceğe uzanan bir süreçte ve anlam yüklü bütünlük sonucu ortaya çıkmakta ve kentleri konumlandırarak diğer kentlerden ayırtmaktadır.

Kentin coğrafyası, topografyası, kültürel düzeyi, mimarisi, gelenekleri, yaşam biçimi, ekonomik yapısı gibi hem sosyal hem de fiziki yapı kentin kimliğini oluşturmaktadır. Bu yapıların yanı sıra bu dokunun oluşturduğu mekânsal ilişkiler, o mekânsal ilişkilerin barındırdığı zaman dokuları, zaman ilişkileri ve insan ilişkileri kentin kimliğini inşa etmektedir. Bu yüzden kentsel mekânlar, hem akademik yazında hem de gündelik yaşamda bir taraftan "gözlem laboratuvarı"na diğer taraftan da araştırmalardaki değişkenlere dönüşmektedir. Çünkü mekânın insanoğlunun hayatındaki yeri ve gücü ile ilgili farkındalık yani mekânın bireyin ve toplumun kurucu öğelerinden biri olması, politika ve ideoloji yüklü olması ve bu mekânsal pratiklerin altındaki açık veya gizli soyut iktidar ilişkileri tarih boyunca devam etmiş ve etmektedir.

Tarihsel süreçte, gündelik yaşama ve uygarlık tarihini şekillendiren pek çok olaya sahne olan kent meydanları da önemli bir gözlem laboratuvarı olarak karşımıza çıkmaktadır. Kent meydanları, kentte yaşayanlar için toplanma, bütünleşme, başkaldırma, reddetme, hak arama, güç gösterme, eğlenme, sosyalleşme ve ticaret mekânları olmalarının yanı sıra; yer aldığı toplumun kültürünü, inançlarını ve değerlerini yansıtan, toplumsal değişimlerin ortaya konulduğu alanlardır. Bu yönüyle kent meydanları iktidar mücadelelerinin mekânsal/mimari yansıması kabul edilmekte ve ideolojik imgeler olarak kabul edilmektedir.

Bu çalışmada, siyasi ve ekonomik boyutlarda yaşanan değişim ve dönüşümlerin kent mekânını doğrudan şekillendirdiği dahası, bu değişimin mekân içerisinde özellikle kent meydanları ile görünür hale geldiği/getirildiği savı üzerinde durulmaktadır. Bu sav, literatür taraması sonucu elde edilen verilerden hareketle farklı dönemlerdeki, farklı sistemlerdeki ve farklı kültürlerdeki kent meydanları örnekleriyle ele alınarak değerlendirilecektir.

---

¹ Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, İktisadi Ve İdari Bilimler Fakültesi, gulecsevcan@hotmail.com

² Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, İktisadi Ve İdari Bilimler Fakültesi,ercanoktay@hotmail.com

TÜRKİYE VE AZERBAYCAN'DA E-DEVLET UYGULAMALARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Dr. Öğr. Üyesi Şerife PEKKÜÇÜKŞEN¹
Rabia Gizem ÇALIŞ²

ÖZET

Bilgi ve iletişim teknolojilerinde meydana gelen hızlı gelişme, toplumların bilgi etrafında örgütlenmesini beraberinde getirmiş, sanayi devrimi sonrasında ortaya çıkan "madde üreten toplumlar" yerini "bilgi üreten" toplumlara bırakmıştır. Bu değişim devlet yönetimi süreçlerinin de bilgi teknolojileri kullanılarak yeniden yapılandırılmasını zorunluluk haline getirmiştir. Zira vatandaşlar, teknolojinin hizmetleri kolaylaştırdığı, kaynak tasarrufu sağladığı, şeffaflığı ve hesapverilebilirliği artırdığı, hizmetleri veren kurumlar arasında eşgüdümün kolaylıkla sağlandığı ve hizmetlere olan güvenin arttığı düşünceleriyle kamusal hizmet ve bilgilerin teknoloji vasıtasıyla kendilerine sunulmasını yönetimlerden beklemektedirler. Bu sebeplerle, klasik devlet anlayışında yoğun bürokratik süreçlerle yürüyen hizmet sunum süreci, bilgi teknolojilerinin kullanımının artmasıyla birlikte yerini hizmetin kalitesini, performansını ve erişilebilirliğini artırmayı hedefleyen e-devlete bırakmıştır. E-devlete geçiş süreci kamunun verdiği hizmetin elektronik ortama taşınmasının yanısıra hizmet anlayışında da bir zihniyet değişikliğinin, vatandaş odaklı bir anlayışın, hakim olması anlamına gelmektedir.

Bu bağlamda çalışma, Türkiye'de 2008 yılında kullanıma açılan ve o zamana kadar farklı uzantılarda hizmet veren kurumları biraraya getiren e-devlet kapısı ile Azerbaycan Cumhuriyeti Devleti'nin 2010-2012 Elektronik Azerbaycan için İletişim ve Bilgi Teknolojilerinin Geliştirilmesine İlişkin Devlet Programının Onaylanmasıyla hayata geçen e-devlet uygulamasının bir karşılaştırmasını yapmayı amaçlamaktadır. Karşılaştırma literatürde kabul görmüş kullanılabilirlik modeline göre gezilebilirlik, okunabilirlik, yüklenme hızı, erişilebilirlik kriterleri üzerinden yapılacaktır. Bu karşılaştırma sonuçlarının, uygulamaların birbirine kıyasla üstün ve eksik yönlerini ortaya koyarak iyileştirilmeleri ve geliştirilmelerine yönelik katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: E-devlet, Türkiye, Azerbaycan

1Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, pekkucuksen@kmu.edu.tr

2Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, rgizemdagli@kmu.edu.tr

ABSTRACT

The rapid development in information and communication technologies brought the organization of societies around information, and the "substance producing societies" that emerged after the industrial revolution were replaced by "information producing" societies. This change has made it necessary to restructure state management processes using information technologies. Citizens expect public services and information to be presented to them via technology with the belief that technology facilitates services, saves resources, increases transparency and accountability, provides coordination easily between institutions providing services and increases trust in services. For these reasons, the service delivery process, which is carried out with intense bureaucratic processes in the classical state understanding, has been replaced by e-government, which aims to increase the quality, performance and accessibility of the service with the increase in the use of information technologies. The transition to e-government means that a mentality change, a citizen-oriented understanding, prevails in service understanding as well as the transfer of public service to the electronic environment.

In this study, we aimed to compare Azerbaijan with Turkey's e-government applications. Comparison will be made based on navigability, readability, loading speed, accessibility criteria according to the usability model accepted in the literature. It is thought that these comparison results will contribute to the improvement and development of applications by revealing their superior and deficient aspects.

Keywords: E-government, Turkey, Azerbaijan

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNDE CUMHURBAŞKANI YARDIMCISI SAYISI SORUNU

THE PROBLEM OF THE NUMBER OF VICE-PRESIDENTS IN THE PRESIDENTIAL SYSTEM OF GOVERNMENT

Fatih KIRIŞIK¹

Kübra ÖZTÜRK²

ÖZET

Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminde Cumhurbaşkanı'nın yürütme yetkisi ve görevine yardımcı olma amacıyla başkanlık sistemindeki başkan yardımcılara benzer şekilde Cumhurbaşkanı yardımcılığı makamı getirilmiştir. Cumhurbaşkanı göreve geldikten sonra istediği sayıda Cumhurbaşkanı yardımcısı atayabilmektedir. Cumhurbaşkanı yardımcıları Cumhurbaşkanı tarafından verilen görevleri yerine getirerek Cumhurbaşkanı'nın plan, politika ve kararlarını uygulamasında yardımcı olmaktadır. Cumhurbaşkanı yardımcıları Cumhurbaşkanı tarafından verilen görev ve yetkilerinin yanında Cumhurbaşkanlığı makamının herhangi bir nedenle boşalması halinde Cumhurbaşkanı'na vekalet edip Cumhurbaşkanı'na ait yetkileri kullanabilmektedir. Cumhurbaşkanı yardımcılarının TBMM komisyonlarındaki toplantılara katılarak yürütme adına söz alabilme, yürütme adına bütçe sunuş konuşmasını yapma, Cumhurbaşkanının bulunamadığı zamanlar da bazı kurul ya da başkanlıkların başkanlığını yapma gibi çeşitli görev ve yetkileri de bulunmaktadır. Mevcut sistemde Cumhurbaşkanı tarafından atanan bir tane Cumhurbaşkanı yardımcısının bulunması sorun oluşturmaktadır. Nitekim parlamenter sistemde Başbakan görev ve yetkilerinde yardımcı olmak üzere görev yapan Başbakan yardımcıları bulunmaktaydı. Hükümetin genel siyasetinin yürütülmesi konusunda da görevleri bulunan aynı zamanda devlet bakanı olan Başbakan yardımcılarının sayısı 3-5 arasında değişmekteydi. Mevcut sistemdeki Cumhurbaşkanı Yardımcısı sayısı ise gerek görev ve yetkilerin yerine getirilmesi gerekse de TBMM, bakanlıklar, kurum\kuruluş\başkanlıklarla gereken koordinasyonun sağlanması açısından yetersiz bulunmaktadır.

Bu çalışmada Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminde Cumhurbaşkanı yardımcısı sayısı sorunu ele alınmaktadır. Çalışmanın amacı Cumhurbaşkanı yardımcısı sayısının yetersizliğini analiz etmektir. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi yöntemi kullanılarak anayasa, kanun, cumhurbaşkanlığı kararnameleri ve ilgili mevzuat incelenerek analiz edilmiştir. Çalışma kapsamında elde edilen bulgularla Cumhurbaşkanı yardımcısı sayısının artırılması gerektiği sonucuna ulaşılmış ve bu hususta örnek model geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Cumhurbaşkanı, Cumhurbaşkanı Yardımcısı, Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi.

¹ Doç. Dr., Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, İİBF, Kamu Yönetimi Bölümü, fatih.kirisik@dpu.edu.tr

² Doktora Öğrencisi, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, kbroztrk_91@hotmail.com

ABSTRACT

In the presidential system of government, the Office of vice president was introduced, similar to the Office of vice president in the presidential system, in order to assist the executive authority and office of the President. After the president takes office, he can appoint as many vice-presidents as he wants. Vice presidents assist the president in implementing plans, policies and decisions by performing the tasks assigned by the President. In addition to the duties and powers granted by the president, the vice president can act as a deputy to the president and use the powers belonging to the president if the presidential office is vacated for any reason. Vice presidents also have various duties and powers, such as being able to take a voice on behalf of the executive by attending meetings of parliamentary commissions, making a budget presentation speech on behalf of the executive, and chairing some boards or presidencies when the president cannot be found. In the current system, having one vice president appointed by the president poses a problem. As a matter of fact, in the parliamentary system, there were Deputy Prime Ministers who served to assist the prime minister in his duties and powers. The number of deputy prime ministers, who were also ministers of state, who also had duties in the conduct of the general policy of the government, ranged from 3-5 Dec. The number of Vice-Presidents in the current system is insufficient in terms of both fulfilling duties and powers and ensuring the necessary coordination with the parliament, ministries, institutions\ organizations\ presidencies.

In this study, the problem of the number of Vice-Presidents in the presidential system of government is discussed. The aim of the study is to analyze the paucity of the number of Vice Presidents. In the study, the Constitution, Law, presidential decrees and related legislation were analyzed using document analysis method from qualitative research methods. With the findings obtained within the scope of the study, it was concluded that the number of vice-presidents should be increased and a model model was developed in this regard.

Keywords: Presidential System Of Government, President, Vice President, Presidential Decree.

AFGANİSTAN'DA İŞGALLERİN VE TOPLUMSAL YAPININ GÖÇ HAREKETLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ (1979-2021)

THE EFFECT OF OCCUPATIONS AND SOCIAL STRUCTURE ON MIGRATION MOVEMENTS IN AFGHANISTAN (1979-2021)

Zeynep YILDIRIM¹

ÖZET

Afganistan, tarihi M.Ö 3000'e kadar uzanan bir ülke. 1979 Sovyet işgalinden bugüne çeşitli çatışmaların sahası oldu. İşgalle birlikte başlayan, kırk iki yıldır devam eden savaş ve istikrarsızlık Afganistan'ın toplumsal yaşamının bir parçası haline gelmiş durumdadır. Ülke içinde devamlılık kazanan kaosu hem dış dünyadan gelen saldırılar hem de toplumsal yapıdan kaynaklanan sebepler beslemektedir.

Tarihin çeşitli dönemlerinde farklı grupların, devletlerin ya da imparatorlukların, istilalarının ve işgallerinin uğrak noktası olan Afganistan'a, son olarak Amerika Birleşik Devletleri 7 Ekim 2001 yılında işgalci olarak girmiştir. Kuşkusuz, Afganistan'ın sahip olduğu yer altı kaynakları, Orta Asya Türk Devletleri - Çin - Hint - Orta Doğu bölgesinin tam ortasında bulunması ve İpek Yolu'nun Afganistan topraklarından geçmesi gibi ülkenin jeostratejik ve jeopolitik önemini arttıran özellikler, dış aktörlere savaş ve istila için gerekli motivasyonu sağlamaktadır.

Afganistan halkı çeşitli etnik gruplara ayrılmaktadır. Etnik kimliğin toplumsal belirleyiciliğinin yüksek olduğu Afganistan'da, halkın yerleşim alanları genelde etnik kimliklerine göre birbirinden ayrılmaktadır. Ulusal bir kimlik etrafında birleşmeyen Afganistan halkı için ortak menfaatler etrafında buluşmak ya da mücadele etmek şu zamana kadar mümkün olmamıştır. İslam dini Afganistan genelinde birleştirici bir güç olmasına rağmen mezhepsel ayrılıklardan kaynaklı toplumsal bölünmeler mevcuttur.

Yıllardır toplumsal çatışmaların ve savaşın içinde yaşayan, can güvenliği olmayan ve ekonomik gücü zayıflayan Afganistan halkı, yaşamlarını devam ettirebilmek için çeşitli ülkelere göç etmektedir. Fakat Ağustos 2021 tarihinden itibaren Amerika'nın, Afganistan'dan çekilmesi, düzensiz kitlesel göç endişesini gündeme getirmiştir.

Çalışmanın konusunu tarihsel süreçte (1979-2021) Afganistan'dan yapılan göçler oluşturmaktadır. Çalışmanın amacı Afganistan halkını göçe teşvik eden siyasi ve sosyo-ekonomik nedenlerin anlaşılmasıdır. Çalışmada nitel araştırma yöntemi kullanılarak kaynak taraması yapılmıştır. Çalışmada ulaşılmak istenen sonuçlar, Afganistan'dan gelen göçlerin önüne geçmenin mümkün olup olmadığının tespit edilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Afganistan, işgal, toplumsal yapı, göç

---

¹ Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Kamu Yönetimi, Araştırma Görevlisi, zeynep.yildirim@dpu.edu.tr

ABSTRACT

Afghanistan is a country that dates back to 3000 BC. It has been the site of various conflicts since the 1979 Soviet occupation. Forty-two years of war and instability have become a part of Afghanistan's social life. Both the attacks from the outside world and the reasons arising from the social structure feed the chaos that continues within the country.

The United States of America entered Afghanistan as an occupier on October 7, 2001, which has been a frequent destination for invasions and occupations of different groups, states or empires in various periods of history. Undoubtedly, Afghanistan's underground resources, its location in the middle of the Central Asian Turkish States - China - Indo - Middle East region and the features that increase the geostrategic and geopolitical importance of the country such as the Silk Road passing through Afghanistan provide the necessary motivation for war and invasion to foreign actors.

The people of Afghanistan have ethnically different origins. In Afghanistan, where the social determinant of ethnic identity is high, settlement areas of the people are generally separated from each other according to their ethnic identities. For the people of Afghanistan, who do not unite around a national identity, it has not been possible to meet or fight around common interests until now. Although the religion of Islam is a unifying force throughout Afghanistan, there are social divisions caused by sectarian divisions.

Afghan people, who have been living in social conflicts and wars for years, have no security of life and weakened economic power, have migrated to various countries in order to continue their lives. But, as of August, 2021, with the USA starting to withdraw from Afghanistan, the irregular migration movement is an important problem.

The subject of the study is the migrations from Afghanistan in the historical process (1979-2021). The aim of the study is to understand the political and socio-economic reasons that encourage the people of Afghanistan to migrate.

In the study, a literature review was conducted using the qualitative research method. The desired results in the study are to determine whether it is possible to prevent immigration from Afghanistan.

Keywords: Afghanistan, occupation, social structure, migration

ANALOJİ VE DİSİPLİNİN SINIRLARI ARASINDA KİMLİK KRİZİ TARTIŞMASI

STRUCK BETWEEN ANALOGY AND BOUNDARIES OF THE DISCIPLINE: DEBATING IDENTITY CRISIS

Fatih SANTUR¹

ÖZET

Kamu yönetimi disiplinine dair kimlik krizi yakıştırması, ortaya atıldığından bu yana neredeyse kabul haline gelmiş ve üzerine hayli tartışma yürütülmüştür. Başlı başına bir araştırma konusu haline gelen kimlik krizi, farklı düzlemlerde tartışılmışsa da odağında disiplinin sınırları yerini hep korumuştur. Öyle ki disiplinin sınırlarının kimlik krizi tartışmasının sınırları yerine geçtiği söylenebilir. Büyük ölçüde yeniden sınır çizme ve sınırları kaldırma arasında ifadesini bulan tartışma bu çalışmanın konusunu oluşturmaktadır. Dile getirilen çözüm önerilerinden kuram üstü sınıflandırmalarla disiplinin sınırlarının olmadığı veya disiplinler arası bir nitelik taşıdığı saptamasına dek kimlik krizi, oldukça yalıtık bir biçimde ele alınmaktadır. Fakat tartışmada dikkate alınmayan sorulardan biri ise yakıştırmanın kaynağının ne olduğudur. Esasa ilişkin bu sorunun dile getirilmemiş olması tartışmayı ötelemekte ve soyut bir kısır döngü içerisine hapsedmektedir. Ne var ki kimlik daima somut olanda, yönetimin yapısal ve işlevsel boyutlarında ifadesini bulmaktadır. Bu yüzden geriye dönük ve ilişkisel bir bakışı gerektirir. Çalışmanın odağında ise, kimlik krizi kavramı incelenmesi ve bahsedilen tartışmanın bu kavramla eleştirel bir bakışla değerlendirilmeye çalışılması yer almaktadır. Böylece kimlik krizini kabul etmenin veya bu kriz halinden kaçınmaya ilişkin değerlendirmelerin tartışmanın en başından beri kimlik krizi kavramıyla bağlarını kopardığı görülmektedir. Kriz saptamasının yürütüleceği düzlemin sadece kuramsal sınır çizgileri olmasının sorunsallaştırılması ve analogik benzetim bağlarının sürdürülmesi ile tartışmaya katkı sağlamak çalışmanın amacıdır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, Kimlik Krizi, Disiplinin Sınırları

---

¹ Sivas Cumhuriyet Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, fsantur@cumhuriyet.edu.tr

ABSTRACT

The ascription of identity crisis to the discipline of public administration has become almost accepted since it was introduced and has been highly debated. The identity crisis, which has become a separate research topic, has always been discussed at different levels, but the boundaries of the discipline have always remained in its focus. It can be said that the boundaries of the discipline replace the boundaries of the identity crisis debate. The debate, which finds its expression mostly between redrawing and removing borders, is the subject of this study. Identity crisis has been discussed in a very isolated way, from the solution proposals put forward to the determination that the discipline has no boundaries or has an interdisciplinary nature with meta-theoretical classifications. However, one of the questions that is not taken into account in the debate is that what is the source of the ascription. The fact that this fundamental question has not been expressed delays the discussion and confines it to an abstract vicious circle. Nevertheless, identity always finds its expression in the concrete, in the structural and functional dimensions of administration. Therefore, it requires a retrospective and relational view. The focus of the study is to examine the concept of identity crisis and to try to critically evaluate the debate with fresh eyes. Thus, it is seen that the evaluations of accepting the identity crisis or avoiding this state of crisis have severed their ties with the concept of identity crisis from the very beginning of the discussion. The aim of the study is to problematize the axis on which the label of crisis is inferred and to contribute to the conversation by maintaining the bonds of resemblance established with analogy.

Keywords: Public Administration, Identity Crisis, Disciplinary Boundaries

İDARİ YAPI, COĞRAFYA VE TURİZM PERSPEKTİFİNDEN SAHA CUMHURİYETİ

Prof. Dr. Emin Atasoy¹

ÖZET

Bu çalışmada; dünyanın yüzölçümü bakımından en büyük Türki Devleti olan Saha Cumhuriyeti'nin fiziki, beşeri ve ekonomik coğrafya özellikleri irdelenerek cumhuriyetin coğrafi, ve turizm portresi resmedilmeye çalışılmıştır. Ülkeler coğrafyası penceresinden bakılarak Yakutistan'a has olan doğal, iktisadi, turistik ve demografik özelliklerin ortaya konulduğu bu araştırma ile Yakutistan'ın ülke kimlik kartı betimlenmiştir. Çalışmada bir yandan Yakutistan'ın turizm potansiyeli ve başlıca turizm çekicilikleri tartışılmış, diğer yandan da başlıca turizm kaynakları ve en ünlü turizm merkezleri irdelenmiştir. Çalışmanın kaleme alınma nedeni az tanınan bu Özerk Cumhuriyeti meraklı Türk okuyucularına tanıtmaktır. Zengin doğal kaynaklara sahip ve ekonomik geleceği parlak olan Yakutistan'ın, sahip olduğu zenginlikleri işleyecek ve ekonomik kalkınmayı gerçekleştirecek gerekli beşeri potansiyelden yoksun olduğunun vurgulanması bu araştırmanın en önemli sonuçlarından biridir.

Anahtar Kelimeler: Saha Cumhuriyeti, Rusya, Yakutistan, Turizm, İdari Yapı

---

¹ Prof. Dr., Uludağ Üniversitesi, eatasoy@uludag.edu.tr

TÜRKİYE-ÖZBEKİSTAN İLİŞKİLERİNDE KAMU DİPLOMASİSİNİN ÖNEMİ

THE IMPORTANCE OF PUBLIC DIPLOMACY IN TURKEY-UZBEKISTAN RELATIONS

Kadir SANCAK¹

ÖZET

Yumuşak güç kaynaklarına sahip olmak bir ülke için önemli olmakla birlikte söz konusu kaynakların güç üretebilmesi için etkili bir kamu diplomasisi politikasına ihtiyaç vardır. Kamu diplomasisi kavramı kısaca, bir ülkenin menfaatlerini ve imajını korumak için başka halkları doğru bilgi ve meşru yöntemlerle etkileme faaliyeti olarak tanımlanmaktadır. Özellikle 2000'li yıllarla birlikte uluslararası alanda büyük ilgi gören kamu diplomasisi faaliyetleri Türk Dış Politikasında da önemli bir yer işgal etmektedir. TİKA, Maarif Vakfı, Yunus Emre Enstitüsü, TRT ve benzeri kamu kuruluşları ile birlikte Türkiye, dünyanın tamamını kapsayan bir kamu diplomasisi politikası uygulamaktadır.

Kamu diplomasisi faaliyetleri kültürel olarak benzerlik taşıyan toplumlarda daha hızlı ve etkili sonuçlar doğurmaktadır. Bu bağlamda Türkiye'nin, Türk Cumhuriyetleri'ne yönelik yürüttüğü kamu diplomasisi faaliyetlerinin diğer bölgelere göre daha başarılı neticeler vermesi beklenmektedir. Türkistan Bölgesi'nin en kalabalık nüfusuna sahip ülkesi olan Özbekistan ile Türkiye arasında uzunca bir dönem sorunlar yaşanmıştır. Son birkaç yıl içinde iki ülke ilişkilerinde hızlı bir gelişme görülmüş olsa da bu durum henüz beklenen seviyede değildir. Geçen yılları telafi edecek ve iki ülke arasında arzu edilen yakın ilişkiyi sağlayacak en önemli araçlardan biri kamu diplomasisi faaliyetleridir. Türkiye'nin Özbekistan'da daha etkin bir program uygulaması önemli bir ihtiyaçtır ve mevcut konjonktürde siyasi atmosfer bunun için elverişlidir.

Bu çalışmada öncelikle ve kısaca kamu diplomasisi faaliyetlerinin önemi ve Türkiye'nin kamu diplomasisi politikaları ele alınacaktır. Devamında Türkiye-Özbekistan ilişkilerine temas edilerek yaşanan son gelişmelere yer verilecektir. Konuya giriş niteliği taşıyan bu başlıklardan sonra çalışmanın esasını oluşturan Özbekistan'da Türkiye'nin hangi alanlarda, hangi kamu diplomasisi araçları ile faaliyet gerçekleştirebileceği anlatılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Diplomasisi, Türkiye, Özbekistan

---

¹ Doç. Dr. Gümüşhane Üniversitesi, İİBF, Uluslararası İlişkiler Bölümü, kadorsancak@gmail.com

ABSTRACT

Having soft power sources for a country is important. However, to produce power is needed an effective public diplomacy policy. The concept of public diplomacy is briefly defined as "the activity of influencing other peoples with correct information and legitimate methods in order to protect the interests and image of a country". Public diplomacy activities, which attracted great attention in the international arena especially in the 2000s, have an important place in Turkish Foreign Policy. Turkey is implementing a public diplomacy policy covering the whole world with a lot of institution.

Public diplomacy activities are getting faster and more effective results in culturally similar societies. Therefore, Turkey will take successful results with public diplomacy activities in Uzbekistan. Relations between the two countries have been problematic for a long time. But in the last few years, relations have started to improve. Public diplomacy activities can contribute to the improvement of the relations between the two countries at this stage. Turkey must apply an active public diplomacy program in Uzbekistan and political atmosphere is suitable for this.

In this study, firstly, the importance of public diplomacy activities, and Turkey's public diplomacy policies will be discussed. Subsequently it will be given to Turkey-Uzbekistan relations. After these titles will be explained Turkey's public diplomacy activities that can be performed in Uzbekistan.

Keywords: Public Diplomacy, Turkey, Uzbekistan.

**TÜRKİYE MODERNLEŞME SÜRECİ VE YEREL YÖNETİMLER: MAHALLE
ÖRNEĞİ**
**TURKISH MODERNIZATION PROCESS AND LOCAL GOVERNMENTS: THE
CASE OF "MAHALLE"¹**

Berat MERAL²
Korkmaz YILDIRIM³

ÖZET

21. yüzyılın ilk çeyreğini tamamladığımız bu dönemlerde, Türkiye’de akademik ve politik tartışmaların merkezinde 2018 yılı itibariyle fiili olarak uygulanmaya başlanan “Cumhurbaşkanlık Hükümet Sistemi” ne yerel yönetim reform çalışmaları sonucunda mahalli idarelerin nasıl konumlandırılacağı yer almaktadır. Özellikle 2012 yılında kabul edilen 6360 sayılı kanun gereğince kent yönetimine ilişkin ciddi değişiklikler yaşanmış; büyükşehir belediye (BŞB) sayısı 30’a çıkmış, il sınırları içerisinde bazı belde ve belediyeler kapatılarak köyler mahalle statüsüne kavuşturulmuştur. Küresel ölçekte yaşanan iktisadi, siyasi, toplumsal ve teknolojik gelişmeler de dikkate alındığında işlevsel özellikleri ve kurumsal yapısı itibariyle mahalle yönetimlerinde ciddi açmazlar ile karşılaşmaktadır. Ancak mevcut mahalle yönetimine ve toplumsal yapısına ilişkin temel açmazların tespiti ve çözümü hakkında fikir sahibi olmak, her şeyden önce geçmişten günümüze intikal eden mahalleye ilişkin yönetsel ve idari yapılardan hangilerinin korunduğu ya da hangilerinin devam ettirilmediği sorusunun kapsamlı bir çalışma ile aydınlatılmasına bağlıdır. Bu kapsamda, sosyolojik, hukuki, idari ve yönetsel bir birim olarak kabul edilen mahallerin yönetimi ve toplumsal ilişkiler bakımından özellikle Türkiye Modernleşme Dönemi (1830-1945) yapılan reform çalışmaları nedeniyle ayrı bir öneme sahiptir. Zira Batılı gelişmiş ülkelerde siyasi, ekonomik, toplumsal ve kültürel unsurların sonucu gelişen mahalle yönetimi, Anadolu coğrafyasında seçkin bürokratik kesimin öncülüğünde idari ve toplumsal bir proje olarak uygulanmaya çalışılması günümüz mahalle yönetimine ilişkin olarak karşılaşılan sorunların kademeli olarak devam etmesine sebep olmaktadır. Bu kapsamda çalışmanın amacı, Osmanlı İmparatorluğunun son dönemlerinden Cumhuriyet döneminin ilk çeyreğine kadar ki geçen sürede kabul edilen mahalle yönetimi ve teşkilat yapısının analiz edilerek yaşanan dönemsel farklılıkları ortaya koymaktır. Çalışma da ilk olarak Türk-İslam medeniyetlerinde mahalle yönetimine ilişkin temel değerlendirmeler yapılmakta, Özellikle Osmanlı modernleşme döneminde şehircilik ve mahalleye ilişkin yapısal reformlar tartışılmaktadır. Çalışmanın ikinci kısmında ise Cumhuriyet döneminin ilk çeyreğinde (1923-1945) mahalli idarelere ve mahalle yönetimine ilişkin yapılan düzenlemeler ve sonuçları hakkında değerlendirmelere yer verilmektedir. Çalışmanın son ve üçüncü kısmında ise kent yöneticileri başta olmak üzere merkezi teşkilatların politik karar vericileri ve diğer mahalle yönetimine ilişkin tüm paydaşlar için gelecekte yapılması beklenen yerel politika ve stratejiler için çeşitli öneriler paylaşılmaktadır.

---

¹ Bu çalışma kullanılan yöntem gereği etik kurul onay belgesi gerektirmemektedir. Yazarlar arasında çıkar çatışması bulunmamaktadır.

² Yüksek Lisans (tezsiz) Öğrencisi, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Mahalli İdareler ve Yerinden Yönetim ABD. berat_meral20@erdogan.edu.tr.

³Dr. Öğr. Üyesi, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, korkmaz.yildirim@erdogan.edu.tr, ORCID: 0000-0001-5427-5075.

Anahtar Kelimeler: Mahalle, Kent Yönetimi, Yerel Yönetim, Türk Modernleşme Süreci

ABSTRACT

In the periods of the first quarter of the 21st century, how the local administrations will be positioned as a result of the local government reform studies in the Presidential Government System, which has been put into practice as of 2018, is at the center of academic and political discussions in Turkey. Especially in accordance with the Law No. 6360 adopted in 2012, there have been serious changes regarding the city administration; The number of metropolitan municipalities has raised to 30, some towns and municipalities within the provincial borders of the metropolitan municipalities have been damped out and the villages have acquired the status of "neighborhood-*mahalle*". Paying regard to the economic, political, social, and technological developments experienced on a global scale, serious challenges are encountered in neighborhood administrations in terms of their functional characteristics and institutional structure. However, it is necessary to have an idea about solution of the basic dilemmas related to the current management of "neighborhood" and its social structure, and firstly, the question of which administrative and administrative structures related to the neighborhood from the past to the present are preserved or which are not maintained, should be evaluated with a comprehensive scientific study. In this context, especially the Turkish Modernization Period (1830-1945) has special importance in terms of the management and social relations of the neighborhoods, which are accepted as a sociological, legal, administrative, and administrative unit, due to the reform efforts. Due to the fact that neighborhood management, which developed as a result of political, economic, social and cultural factors in Western developed countries, is adopted as an administrative and social project under the leadership of the elitist bureaucratic initiatives in Anatolian geography, it is asserted that the problems concerning neighborhood management encountered in nowadays have incrementally continued. In this context, aim of the study is to analyze the neighborhood management and institutional structure adopted during the period from the last periods of the Ottoman Empire to the first quarter of the Republic period and to reveal the periodic differences experienced. In the study, firstly, neighborhood management in Turkish-Islamic civilizations are explored, and structural reforms related to urbanism and neighborhoods are discussed, especially in the period of Ottoman modernization (1830~). In the second part of the study, evaluations about the regulations and results of the local administrations and neighborhood administration in the first quarter of the Republic period (1923-1945) are included. In the last and third part of the study, various suggestions are shared for local policies and strategies that are expected to be made in the future for the political decision-makers of central and local public organizations, especially the city administrators, and all other stakeholders related to neighborhood management.

Keywords: Neighborhood, City Administration, Local Administration, Turkish Modernization Process

**SİYASAL VE YÖNETSEL AÇIDAN AZERBAIJAN-AVRUPA BİRLİĞİ
İLİŞKİLERİNE DAİR BİR DEĞERLENDİRME**

**AN EVALUATION OF AZERBAIJAN-EUROPEAN UNION RELATIONS IN
POLITICAL AND ADMINISTRATIVE PERSPECTIVE**

Doç. Dr. Vasfiye Çelik¹

Doç. Dr. Fikret Çelik²

ÖZET

Avrupa Birliği'ne (AB) üyelik başvurusu yapabilmek için Avrupa Kitası'nda olmak bir önkoşul olmakla birlikte, AB üyelerini etkileyebilecek farklı coğrafyalardaki ülkelerle ve farklı nedenlerle ilişkiler kurulabilmektedir. Avrupa Kitası'nı istikrarlı bir yapıdan uzaklaştıracak her duruma karşı stratejik kararlar alarak hareket etme niyetindeki AB, görünmez kale duvarlarını aşındıracak her duruma karşı yumuşak gücünü kullanarak önlem almak istemektedir. Temelde, bu niyetle; görünürdeyse ekonomik nedenler, iyi komşuluk ilişkileri veya demokrasinin gelişimine destekte bulunmak amacıyla gerçekleştirilen ilişkiler, AB üyesi Doğu Avrupa ülkelerini ve devamında diğer üye ülkeleri de etkileyebileceği düşüncesiyle Azerbaycan ile de gerçekleştirilmektedir. Azerbaycan-Ermenistan arasındaki problemler, enerji politikasının organizasyonu, Rusya'nın o bölgedeki etkileri analiz edildiğinde 2004 yılında Avrupa Komşuluk Politikası'na dahil edilen Azerbaycan ile AB ilişkileri bu çerçevede önemli bir aşamayı temsil etmekte; hukukun üstünlüğünün sağlanması, demokrasi ve insan haklarına saygı, serbest piyasaya yönelik ekonomik düzenlemeler ve dış politikada etkinlik sağlamak, temel hedefler olmaktadır. AB-Azerbaycan ilişkileri genellikle yukarıda sayılan başlıklar çerçevesinde değerlendirilse de bu çalışmada ayrıca AB'nin kamu yönetimindeki etkileri, Twinning (Eşleştirme), PHARE (Polonya ve Macaristan: Ekonomilerini Yapılandırmak için Yardım), TAIEX (Teknik Destek ve Bilgi Değişim Mekanizması) ve SIGMA (Yönetişim ve Yönetimi Geliştirmek İçin Destek) gibi programlar üzerinden ortaya konulmaya çalışılacaktır. Zira bu programlar vasıtasıyla kamu yönetimlerini AB'ye yakınlaştıran devletler, ilişkili diğer programları da daha uygulanabilir kılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, Azerbaycan, Kamu Yönetimi Programları

---

¹ Kırıkkale Üniversitesi, İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, vasfiyezeynep@hotmail.com

² Anadolu Üniversitesi, İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, fikretcelik23@gmail.com

ABSTRACT

Although being inside the European Continent is a prerequisite to be able to apply for membership in the European Union (EU), the relations can be established with countries in different geographies and for different reasons that may affect EU members. The EU, which intends to act by making strategic decisions against any situation that will take the European Continent away from a stable structure, wants to take measures by using its soft power against any situation to erode the invisible castle walls. These relationships, which are basically carried out with this intention, ostensibly for economic reasons, good neighborly relations or to support the development of democracy, are also carried out also with Azerbaijan under the thought that it may affect the Eastern European countries that are member of the EU and subsequently other member states. When the problems between Azerbaijan-Armenia, the organization of energy policy, and the effects of Russia in that region are analyzed, the relationships between Azerbaijan and the EU that were included in the European Neighborhood Policy in 2004 represent an important stage in this framework, and ensuring the rule of law, respect for democracy and human rights, economic regulations for the free market, and efficiency in making foreign policy are the main targets. Although EU-Azerbaijan relations are generally evaluated within the framework of the titles mentioned above, this study tries to put forward the effects of the EU in public administration over such programs as Twinning, PHARE (Poland and Hungary: Assistance for the Restructuring of the Economy), TAIEX (Technical Assistance and Information Exchange Mechanism), and SIGMA (Support for Improvement in Governance and Management). Because the states that bring their public administrations closer to the EU through these programs make other related programs more applicable.

Keywords: Azerbaijan, European Union, Public Administration Programs

KAMU HİZMETİ SUNUMUNDA TARAFSIZLIK VE LİYAKATIN ÖNEMİ

(THE IMPORTANCE OF OBJECTIVITY AND MERIT IN THE PROVISION OF PUBLIC SERVICE)

Yakup BULUT¹
Muhammed Miraç ASLAN²

ÖZET

Tarafsızlık ve liyakat ilkeleri, etkin bir kamu yönetiminin en temel göstergeleri arasında yer almaktadır. Bu iki ilke, aynı zamanda kamu yönetimin işleyişinde en temel sorun olan alanlar olarak da görülebilir. Özellikle işleyişte ortaya çıkan kayırmacılık, eşitsizlik ve adaletsizlikler, liyakat ve tarafsızlık ilkelerine zarar vermekte ve kamu yönetimini sorunlu hale getirmektedir. Bu açıdan kamu hizmetlerinin sunulmasında temel aktör olan kamu görevlilerinin işe alınmasından çalışma şartlarına, işin gereklerine uygun donanımdan özlük haklarına kadar birçok faktörün birlikte düşünülmesi gerekmektedir. Ancak işleyişte tarafsızlık ve liyakat ilkelerinin uygulamaya yansiyabilmesi için yasal düzenlemelerin yanı sıra ahlaki değerlerin de kurumsal bir nitelik kazanması gerekmektedir. Çünkü yasal düzenlemelerde yer bulan liyakat ve tarafsızlık ilkeleri, zaman zaman birtakım siyasi ve bürokratik baskılar sonucu ihlal edilebilmektedir. Hatta bu ihlaller, bazen kamu görevlilerinin kişisel yaklaşımlarından da kaynaklanabilmektedir. İşte bu çalışma, kamu görevlilerinin, liyakat ve tarafsızlık konusuna nasıl yaklaştıkları, bu ilkelerin ihlallerinde hangi aktörün ne düzeyde etkisinin olduğu konusunda görüş ve düşüncelerinin ortaya konmasını amaçlamaktadır. Bu bağlamda Gaziantep Şahinbey Belediyesinde çalışan kamu görevlilerine bir anket uygulamakta ve elde edilen veriler, analiz edilerek değerlendirilecektir. Araştırma, Gaziantep Şahinbey Belediyesi ölçeğinde olmakla beraber farklı ölçeklerde yapılacak saha çalışmalarına da örneklik teşkil edebileceği ve elde edilen veriler çerçevesinde tarafsızlık ve liyakat ilkelerinin işleyişte etkin olabilmesi konusunda birtakım önerilerin geliştirileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kamu hizmeti, Liyakat, Tarafsızlık, Gaziantep.

---

¹Prof. Dr. Yakup BULUT, , Gaziantep Üniversitesi İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, yakupbulut@hotmail.com

² Arş. Gör. Muhammed Miraç ASLAN, Gaziantep Üniversitesi İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, miracaslan_23@hotmail.com

ABSTRACT

The principles of objectivity and merit are among the basic indicators of an effective public administration. These two principles can also be seen as the most problematic areas in the functioning of public administration. In particular, nepotism, inequality and injustice that emerge in the process damage the principles of merit and objectivity and make public administration problematic. In this respect, many factors need to be considered together, from recruiting public officials, who are the main actors in the provision of public services, to the working conditions, the equipment suitable for the job requirements, and personal rights. However, in order for the principles of objectivity and merit to be implemented in practice, moral values should acquire an institutional quality as well as legal regulations. Because the principles of merit and objectivity found in legal regulations can be violated from time to time as a result of certain political and bureaucratic pressures. In fact, these violations can sometimes be caused by the personal approach of public officials. This study aims to reveal the opinions and opinions of public officials about how they approach merit and objectivity and which actors have an impact on violations of these principles. In this context, a survey will be applied to public officials working in Gaziantep Şahinbey Municipality and the data obtained will be analysed and evaluated. Although the research is at the scale of Gaziantep Şahinbey Municipality, it is thought that it can set an example for the field studies to be carried out at different scales, and within the framework of the data obtained, some suggestions will be developed to ensure that the principles of impartiality and merit can be effective in operation.

Key words: Public service, Merit, objectivity, Gaziantep.

YÖNETİMDE KARAR VERME SÜREÇLERİNE İLİŞKİN BİR MODEL ÖNERİSİ: KURUMSAL KAYNAK PLANLAMASI (ERP)

A MODEL PROPOSAL ON ADMINISTRATION DECISION-MAKING PROCESS: ENTERPRISE RESOURCE PLANNING (ERP)

**Prof.Dr.Yakup BULUT¹
Arş.Gör.Muhammed Miraç ASLAN²**

ÖZET

Teknolojide yaşanan hızlı değişim ve bunun kamu yönetimlerine yansımalarıyla "Dijital Kamu Yönetimi"lerinin hayata geçmesi, yönetim şeklinde ve yönteminde birtakım yenilikleri gündeme getirmiştir. Dijitalleşme süreciyle beraber, kaynakların etkin ve verimli kullanım çabaları, tasarrufların sağlanması, vatandaşların yönetimle diyalog kanallarını artması ve özellikle karar alma süreçlerine daha etkin katılması, şeffaflık gibi unsurlar, yönetişimci bir yönetim modelini hızlandırdığı gibi, yeni yöntemlerin konuşulmasını sağlamaktadır. Özellikle kamu hizmetlerinin hızla artması ve çeşitlenmesi, kamu kaynaklarının kullanım kapasitesinin artması, insan kaynaklarının etkinlik ve verimlilik sorunu sistemin yükünü arttırmaktadır. Kamu yönetiminin artan yükü yönetim ve karar alma süreçlerinin yavaş ilerlemesine sebep olmaktadır. Bu açıdan yönetimde karar verme süreçlerinin optimize edilmesi ve kaynak kullanımında etkinlik ve verimliliğin sağlanması amacıyla kamu kurum/kuruluşları için süreç analizlerinin yapılmasının akabinde kurumsal kaynak planlama (ERP) sistemlerinin kurulması öne sürülmüştür. Çalışmada öncelikli kavramsal çerçeveye yer verilerek "karar verme" kavramı farklı açılardan irdelenerek "karar vermeye" ilişkin farklı modeller üzerinde durulacaktır. Daha sonra Kurumsal Kaynak Planlama (ERP) kavramı ve bileşenleri incelenerek özellikle ERP sisteminin önemli bir parçası olan ve verilerin toplanmasında etkin rol oynayan süreç analizine değinilecektir. Çalışmanın model önerisi olarak sunulan kısmında ise ERP sisteminin kamu kurum ve kuruluşları için karar verme sürecinde nasıl bir rol üstleneceğine değinilerek, sonuçta genel bir değerlendirme ve önerilere yer verilecektir. Dolayısıyla bu çalışma, kamu yönetimindeki karar verme süreçlerine kurumsal kaynak planlamanın ne ölçüde katkı sağlayabileceği ve karar verme sürecinde bir model olarak uygulanabilirliğini irdelemektedir.

Anahtar Kelimeler: Karar Verme, Kamu Yönetimi, Kurumsal Kaynak Planlaması (ERP).

---

¹Gaziantep Üniversitesi, İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, yakupbulut@hotmail.com

²Gaziantep Üniversitesi, İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, miracaslan_23@hotmail.com

ABSTRACT

The rapid change in technology, and its reflection on public administrations, the realization of "Digital Public Administration" has brought some innovations to the agenda in the form and method of administration. Along with the digitalization process, the efforts for effective and efficient use of resources, the provision of savings, the increase in the dialogue channels of the citizens with the administration and especially the more active participation in the decision-making processes, the transparency, as well as the acceleration of a governance model, enable new methods to be discussed. In particular, the rapid increase and diversification of public services, the increase in the utilization capacity of public resources, and the problem of efficiency and productivity of human resources increase the burden of the system. The increasing burden of public administration causes the management and decision-making processes to progress slowly. In this respect, optimizing the decision-making process management and resource utilization efficiency and the public in order to ensure the efficiency of institutions / organizations in the aftermath of the performing process analysis for enterprise resource planning (ERP) has recommended the establishment of the system. This study examines the extent to which corporate resource planning can contribute to decision-making processes in public administration and its applicability as a model in the decision-making process. In the study, the concept of "decision making" will be examined from different perspectives by giving priority to the conceptual framework, and different models of "decision making" will be emphasized. Then, the concept of Enterprise Resource Planning (ERP) and its components will be examined and the process analysis, which is an important part of the ERP system and plays an active role in data collection, will be mentioned. In the part of the study, which is presented as a model proposal, the role of the ERP system in the decision-making process for public institutions and organizations will be mentioned, and a general evaluation and suggestions will be given at the end. Therefore, this study examines the extent to which corporate resource planning can contribute to decision-making processes in public administration and its applicability as a model in the decision-making process.

Keywords: Decision Making, Public Administration, Enterprise Resource Planning (ERP).

COVID-19 PANDEMİSİNDE KRİZ YÖNETİMİ: FARKLI ÜLKELERDEN ÖRNEKLER

CRISIS MANAGEMENT IN THE COVID-19 PANDEMIC: EXAMPLES FROM DIFFERENT COUNTRIES

Prof. Dr. Fatma Neval GENÇ¹

ÖZET

Covid-19 pandemisi iki yıla yakın zamandır küresel ölçekte halk sağlığını tehdit eden bir krizdir. Kriz, sadece sağlık alanında sınırlı kalmamıştır. Küresel seviyede ekonomi, ticaret, eğitim, ulaşım, turizm gibi pek çok sektörde olumsuz etkisini gösteren krizle tüm ülkeler mücadele etmektedir.

Covid-19 pandemisi, kriz yönetimini ve özellikle salgın hastalıklarla mücadele konusunu, kamu politikaları içindeki yerini daha önemli hale getirmiştir. Salgın hastalık türünde krizlerin gelecekte daha da sık karşılaşılabileceği olması, bu yöndeki talepler, konuyu daha da önemli hale getirmektedir.

Bu nedenle salgın hastalıklarla mücadele, salgın yönetimi, küresel, ulusal ve yerel ölçekte ayrı ayrı ele alınması ve uyumlu stratejilerle başarı sağlanması mümkün olan bir konudur.

Bu çalışmada kamu yönetimi ve kriz yönetimi bakış açısından Covid-19 pandemisi ele alınmaktadır. Bu konu etrafında Asya, Avrupa, Amerika ve Orta Asya'dan seçilmiş ülkelerin farklı ülkelerin hayata geçirdikleri kriz yönetim politikaları karşılaştırmalı olarak incelenecektir. Bu çerçevede kriz yönetiminin genel çerçevesi çizildikten sonra, kamu yönetiminde kriz yönetimi bağlamında ülkelerin krize hazırlık, müdahale ve kriz sonrası dönemi planlamaya dair yaptıkları çalışmalar, müdahalede izledikleri yöntemler, kullandıkları araçlar açısından değerlendirmeler yapılacaktır. İlaveten kriz yönetim süreçlerinde izledikleri iletişim stratejileri üzerinde durulacaktır.

İdeal kriz ve salgın yönetiminde bulunması gereken özellikler çerçevesinde yapılan karşılaştırma ile uygulamaların olumlu ve olumsuz tarafları değerlendirilecektir. Bu değerlendirmeler ışığında gelecekteki muhtemel pandemiler karşısında hazırlık ve risk azaltımı konusunda çıkarımlar yapılabilecektir.

Anahtar kelimeler: Covid-19, Kriz Yönetimi, Pandemi, Kamu Politikaları

---

¹ Aydın Adnan Menderes Üniversitesi.

ABSTRACT

The Covid-19 pandemic has been a global public health crisis for nearly two years. The crisis was not limited to the health field. All countries are struggling with the crisis, which has a negative impact on many sectors such as economy, trade, education, transportation and tourism at the global level.

The Covid-19 pandemic has made crisis management and especially the fight against epidemics more important in public policies. The fact that crises in the epidemic disease type will be encountered more frequently in the future, and demands in this direction make the issue even more important.

For this reason, the fight against epidemic diseases, epidemic management is an issue that can be handled separately on a global, national and local scale, and success can be achieved with harmonious strategies.

In this study, the Covid-19 pandemic is discussed from the view of public administration and crisis management. Around this subject, the crisis management policies of selected countries from Asia, Europe, America and Central Asia will be examined comparatively. In this context, after the general framework of crisis management is drawn, evaluations will be made in terms of the studies of countries on crisis preparation, intervention and post-crisis planning, the methods they follow in the intervention, and the tools they use in the context of crisis management in public administration. In addition, the communication strategies they follow in the crisis management processes will be emphasized.

The positive and negative sides of the practices will be evaluated with the comparison made within the framework of the features that should be in the ideal crisis and epidemic management. In the context of these evaluations, inferences can be made about preparedness and risk reduction in the face of possible future pandemics.

Keywords: Covid-19, Crisis Management, Pandemic, Public Policies

TÜRKİYE’DE ÜNİVERSİTELİ KADIN ÖĞRENCİLERİN SUÇ KORKUSU VE KORKUNUN AŞILMASINDA KAMU YÖNETİMİNİN ROLÜ ¹

FEAR OF CRIME AMONG FEMALE UNIVERSITY STUDENTS AND THE ROLE OF PUBLIC ADMINISTRATION WHILE OVERCOMING THE FEAR IN TURKEY²

Esra Banu SİPAHİ³

ÖZET

Suç korkusu, yalnızca bireysel ve psikolojik bir duygu olmayıp, aynı zamanda kamusal bir sorun alanıdır. Bu bağlamda bir kamu güvenliği sorunu olarak ele alınması gereken suç korkusu, özellikle yerel düzeyde hızla etkisini artırma ve yayılma potansiyeline karşın, ölçümü ve önlem alınması noktasında karşılaşılan güçlükler nedeni ile güvenlik politikaları içinde hak ettiği yeri edinememiş görünmektedir.

Buna karşın suç korkusunun, nüfus artışı ile kamu güvenliğinin azalma eğilimine girdiği günümüz kentlerinde yaşayanların yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilediği, gündelik yaşamı belirli alanlarla ve saatlerle sınırlandırdığı görülmektedir.

Suç korkusu, özellikle dezavantajlı toplumsal kesimleri daha fazla etkilemektedir. Bu kesim içinde yer alan üniversiteli kadın öğrenciler farklı nedenlerle kendilerini suça karşı daha “savunmasız” hissetmektedirler. Nitekim konuyla ilgili yazında suç korkusu araştırmalarının ilk aşamasını kampüs içi suç korkusu oluşturmuştur.

Bu nedenle çalışma, Türkiye kentlerinde yaşayan üniversiteli kadın öğrencilerin suç korkularına odaklanmaktadır. Böylelikle çalışma ile Türkiye’de artan üniversite sayısı ve bu üniversitelerde okuyan binlerce kadın öğrencinin durumu ile ilgili olarak, hem konunun önemini belirginleştirmek, hem de korkunun aşılmasında kamu yönetiminin rolünün ne olduğuna ilişkin bir değerlendirme yapmak amaçlanmaktadır. Bu noktadan hareketle, çalışmada Türkiye’de öğrenim görmekte olan üniversiteli kadın öğrencilerin suç korku düzeyleri, kapsamlı bir alan araştırmasından elde edilen bulgular ışığında analiz edilmektedir.

---

¹Bu çalışma, Necmettin Erbakan Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinatörlüğü 171221006 no’lu proje kapsamında desteklenmiştir

² This study is supported by Scientific Research Project Coordination Office of Necmettin Erbakan University with the Project Number 171221006.

³ Doç.Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, ebsipahi@konya.edu.tr

ABSTRACT

Fear of crime, is not only an individual and psychological feeling but also a public problem area. In this context, the fear of crime which should be addressed as a public safety problem, doesn't seem to have acquired the place it deserves within its security policies due to difficulties encountered in measuring and taking measures despite its potential to rapidly increase and spread, especially at the local level.

On the other hand, it is seen that the fear of crime has a negative effect on the quality of life of the people living in today's cities, where more crowded and public security tend to decrease, and it limits daily life to certain areas and hours.

Fear of crime affects especially disadvantaged social groups more than the others. Female university students that are included in this group, feel more "vulnerable" to crime. This situation makes them vulnerable to crime victimization and fear of crime. As a matter of fact, in the literature on the subject, fear of crime on campuses is the first stage of the researches.

Therefore, the study focuses on the fear of crime of female university students living in urban areas in Turkey. Thus, it is aimed with the study that the increasing number of universities in Turkey and regarding the situation of thousands of female students studying at these universities, both to highlight the importance of the issue, as well as to make an assessment of the role of public administration in overcoming fear. From this point of view, the fear of crime levels of female university students who are studying in Turkish cities is analyzed by the help of the findings from a large scale field research.

AFET SONRASI İYİLEŞTİRME ÇALIŞMALARINDA SİVİL YARDIM FAALİYETLERİNİN ÖRGÜTLENMESİ: BİR MODEL ÖNERİSİ

ORGANIZATION OF CIVIL AID ACTIVITIES IN POST-DISASTER IMPROVEMENT WORKS: A MODEL PROPOSAL

Hayriye ŞENGÜN¹

ÖZET

Afetler doğa kaynaklı veya insan kaynaklı olarak meydana gelmekte ve her yıl binlerce can kaybına ve milyarlarca dolar ekonomik kayba neden olmaktadır. Ülkemizin aktif deprem kuşağı üzerinde bulunması, depremlere ve meteorolojik afetlere çok sık maruz kalması, afet yönetimi sürecinin önemini ortaya koymaktadır. Afet yönetiminde olası afet risklerinin belirlenerek zarar azaltıcı önlemler alınması kadar, afet olduğunda müdahale biçimi de büyük önem taşımaktadır.

Türkiye’de, doğa kaynaklı afetler içerisinde en çok depremler can ve mal kaybına neden olmaktadır. Depremlerin meydana geldiği bölgede arama kurtarma çalışmalarının etkinliği yanı sıra afetin etkilediği alanda yaşayanların ihtiyaçlarının giderilmesi de önem taşımaktadır. Bu süreçte yaşamın sürdürülmesi için, Türk ve dünya toplumunun hassasiyetinin bir sonucu olarak, arama kurtarma ekiplerinin gönderilmesi ve yardım kampanyaları söz konusu olmaktadır. Afet olayının yarattığı olağanüstü koşullarda, yardımseverlik duygusuyla yapılan yardımların belirli bir koordinasyona tabi olmadan bölgeye gönderilmesi, çeşitli yeni sorunlara neden olabilmektedir. Ülke genelinde ilk anda yapılan yardımlar genel olarak giysi ve yiyecek maddesi olmaktadır. Afet bölgesinde yaşanan olağanüstü koşullar bu yardımların tasnifi için işgücü planlaması yapmaya uygun olmamaktadır. Bu durum ise bölgedeki sorunları arttırmaktadır.

Bu çalışmada, deprem sonrasında bölgedeki yaşamın devamlılığını ve insanların temel ihtiyaçlarını gidermeye yönelik çabaların etkin ve verimli olmasını sağlayacak model geliştirmek amaçlanmıştır. Model önerisi depremin etkilediği bölgedeki çalışmalara ilişkindir. Bu modelin geliştirilmesinde literatürden ve geçmiş deneyimlerden yararlanılmaktadır. Afet bölgesine her türlü yardımların bu bölge dışında toplanmasını sağlayacak ve ihtiyaç oranında dağıtımını gerçekleştirecek, sivil ve gönüllü kurum ve kuruluşların da katkı koyabilecekleri bir model önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Afet, Deprem, Deprem Yardımları, Yardım dağıtım modeli.

---

¹ Doç. Dr. Bayburt Üniversitesi, İ.İ.B.F. Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, hsengun@bayburt.edu.tr

ABSTRACT

The cause of disasters is human or nature, and disasters cause huge losses of life and billions of dollars of economic losses every year. Since our country is on an active earthquake zone, frequent exposure to earthquakes and meteorological disasters reveals the importance of the disaster management process. In disaster management, it is important to identify possible disaster risks and take precautions against risks. For this reason, the way of intervention in cases of disaster is also of great importance.

Among the natural disasters, earthquakes are the ones causing the most loss of life and property in Turkey. The effectiveness of search and rescue activities in the region where earthquakes occur is important, but meeting the needs of those living in the area affected by the disaster is another important issue to be considered. In this process, as a result of the sensitivity of the Turkish and World community, search and rescue teams are sent to disaster area and aid campaigns are organized to sustain life. Under the conditions of disaster created by the disaster incident, sending aid with a sense of benevolence to the region without being subject to certain coordination may cause various new problems. First aid provided throughout the country is generally clothing and foodstuff. Conditions in the disaster area are not suitable for planning workforce for the classification of these aids. This situation increases the problems in the region. In addition, aid throughout the country is primarily clothing and foodstuffs. The conditions in the disaster area are not suitable for planning workforce for the optimal classification and distribution of these aids. This irregular situation increases the problems in the region.

In this study, a model proposal will be presented that will ensure the effective and efficient management and finalization of efforts to meet the basic needs of people in the region and the continuity of life in the region after the earthquake. The model proposal is about the studies in the region affected by the earthquake. Literature and past experiences are used in the development of this model. A model is proposed to ensure that any assistance to the disaster area is collected outside the disaster area, and it is distributed to disaster victims at the rate of need, and to which civil and voluntary institutions and organizations can also contribute.

Keywords: Disaster, Earthquake, Earthquake Aids, Aid distribution model.

SOVYETLER BİRLİĞİ'NİN DAĞILMASINDAN SONRA MILLİ KENT KİMLİĞİ OLUŞTURMA ÇABASI VE BUNUN KENTTE YANSIMALARI: BAKÜ ÖRNEĞİ

THE EFFORT TO CREATE A NATIONAL URBAN IDENTITY AFTER THE DISSOLUTION OF THE SOVIET UNION AND ITS REFLECTIONS IN THE CITY: THE CASE OF BAKU

Oğuz Kağan BAYRAKDAR¹
Şeyda ÇEVİKEL²

ÖZET

Uzun yıllar Sovyet hâkimiyeti altında yaşayan 15 federal devletten beşi Orta Asya ve Kafkasya'da bulunan Türk devletleridir. 90'lı yılların başında Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra bölgede siyasi olarak bir boşluk ortaya çıkmıştır. Bu boşluktan yararlanarak bağımsızlıklarını ilan eden söz konusu devletler hızlı bir şekilde kendi milli ideolojilerini oluşturmaya çalışmışlardır. Bu şekilde hem Sovyet mirasına dayanan ideolojiye set çekmek hem de milli bir kimlik oluşturmak amaç edinilmiştir. Oluşturulması hedeflenen bu milli kimliğin en belirgin taşıyıcılarından biri de şehirler olmuştur. Öyle ki, yeni genç cumhuriyetler milli ideolojilerini yansıttıkları şehirleri adeta bir vitrin gibi yeniden planlamıştır.

Söz konusu kentlerden biri olarak öne çıkan Bakü, 1991 yılındaki bağımsızlıkla birlikte hızlı bir dönüşüm sürecine girmiştir. Öncelikli olarak siması yenilenen kent içerisine milli semboller eklenerek kentte Sovyet döneminin izleri silinmeye çalışılmıştır. Müze, sokak ve meydan adları değiştirilmiş, ülke tarihinin önemli isimlerinin heykelleri Bakü'nün en işlek alanlarında yerlerini almıştır. Böylece insanlara geçmiş ile bağ kurma imkânı sağlanarak milli duyguların güçlendirilmesi hedeflenmiştir.

Çalışma Sovyet döneminin en önemli merkezlerinden biri olmuş, muhtelif tarihi süreçlere ve ideolojilere ev sahipliği etmiş ve günümüzde Kafkasya'nın en büyük ülkesi olan Azerbaycan'ın başkenti Bakü'yü, milli kimlik edinme perspektifinde ele alacaktır. Çalışma ile şehirdeki, Sovyet mantalitesini yansıtan unsurlar gözlemlenecek ve sonrasında milli ideolojiyi çağrıştıran semboller araştırılacaktır. Çalışma sonucunda şehir kimliği oluşumunda milli ideolojinin şehre yansımaları ve bu yansımaların insanları ne ölçüde etkilediği tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kimlik, Şehir Kimliği, Milli Kimlik, Bakü

¹ Bakü Devlet Üniversitesi, Tarih Bölümü, Doktora Öğrencisi, ORCID: 0000-0001-7292-370X, oguzkaganbayrakdar@outlook.com, tel: 0545 875 14 01

² Hazar Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, Doktora Öğrencisi, ORCID 0000-0003-3970-952X, seydacevikel@gmail.com, tel: 0507 254 67 10

ABSTRACT

Five of the 15 federal states that lived under Soviet rule for many years are Turkish states in Central Asia and Caucasus. In the beginning of the 90s, after the dissolution of the Soviet Union, a political gap emerged in the region. These states, which declared their independence by making use of this gap, quickly tried to form their own national ideologies. In this way it was aimed to both barricade the ideology based on the Soviet heritage and create a national identity. Cities have been one of the most prominent bearers of the national identity that is aimed to be created. So much so that the new young republics have planned the cities where they reflect their national ideologies like a showcase.

Standing out as one of the cities in question, Baku entered a rapid transformation period with the independence in 1991. Firstly, national symbols were added to the city, whose symbol was renewed, and the traces of the Soviet period were tried to be erased in the city. The names of the museums, streets, and squares have been changed, and sculptures of important names in the country's history have taken their place in the busiest areas of Baku. Thus, it was aimed to strengthen national feeling by providing people with the opportunity to connect with the past.

The study has been one of the most important centers of the Soviet era, hosted various historical processes and ideologies and will consider Baku, the capital of Azerbaijan, which is the largest country in the Caucasus today, in the perspective of acquiring a national identity. With the study, the elements reflecting the Soviet mentality in the city will be observed and the symbols that evoke the national ideology will be investigated. As a result of the study, the reflections of national ideology to the city in the formation of city identity and the extent to which these reflections affect people will be discussed.

Keywords: Identity, City Identity, National Identity, Baku